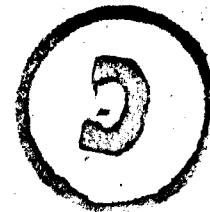

മുത്തൻ ഗേൾ

മാർച്ച് 15 വർഷം

മാർച്ച് 1930.

82

m211, N15 AB

N28.15.7 ✓

207681

சென்னை பாரிக்கு வேடிக்கை:—சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை காலை யில் ஸ்ரீமதி ஜேம்ஸ் தவர்கன் சென்னை பாரிக்கு வேடிக்கை விழாவைத் திறந்து வைத்த ஆரம்ப வைபவம்.

உ
தம்
பரப்பிரதமனே கம:

ஆனந்தபோதினி

“எப்போது னேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” —திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	சக்கிலவரு	தைமீ	கட	பகுதி
15	1930வரு ஜனவரிமீ	14உ		7

கடவுள் வணக்கம்.

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ்
சேர்த்துவனர் சித்தாகியச்
சித்தெல்லாஞ் சூழ்ந்தென சித்தாய் விசித்திரமாய்த்
திரமாகி காலவிதப்
பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகியைம்
புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
புறமுமா யகமுமாய்த் தூரஞ் சமீபமாய்ப்
போக்கொடு வரத்துமாகி
இருளாகி யொளியாகி நன்மைநீ மையுமாகி
இன்றுகி நாளையாகி
என்றுமா யொன்றுமாய்ப் பல்வுமாய் யாவுமா
யிவையல்ல வாயகின்னை
அருளாகி நின்றவர்க னறிவதல் லாலொருவர்
அறிவதற் கெளிதாருமோ
அண்டபகி ராண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
ஆனந்த மான பரமே.

(1)

சகத்தின் வாழ்வைச் சதமென எண்ணியே
மிருத்த திதை வினைய வினைக்கின்றேன்
அகத்து னாரமு தாமைய நின்முத்திச்
சகத்தி னுன்வந்து தோய்வதெக் காலமே.

ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்த மாகநினைத்
தேடுவது நின்னடியார் செய்கை பராபரமே.

அரும்பொருள் விளக்கம்

இதனால் பரம்பொருளின் தன்மையையும் அதனை அறிபவர் தன்மையையும் விளக்குகின்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வகமும் இதற்குப் புறம்பாயுள்ள உலகங்களும் உனக்கு அடங்குமா? அக பரிபூரணமாகி ஆனந்த சொரூபமான பரம்பொருளே. நீ எந்த நூறாய் இருக்கிறாய் என்று யாவராலும் அறிய முடியாது. தெளிவாகியும் விளங்குகிறாய் மயக்கமாகியும் விளங்குகிறாய்! விஷயங்களில் சுழன்று திரியும் மனமாகியும், அந்த மனமானது சம்பந்தப்பட்டு வளர்ந்திருக்கிற அறிவாகியும் விளங்குகின்றாய். அந்த அறிவெல்லாம் சூழ்ந்த மனங்களான ஞானமாகியும் விளங்குகிறாய். இம்மட்டோ? ஆச்சரியமாகியும் உறுதியாகியும், பலவிதப் பொருள்களாகியும், அப்பொருள்களை அறிதின்ற பஞ்சேந்திரியங்களாகியும், அவைகட்கு விஷயமாகிய ஐம்புலன்களாகியும், பஞ்சபூதங்களாகியும் இலங்குகிறாய். புறமும் அகமும், ஞானமும் சரீரமும், போக்கும் வரவும், இருளும் ஒளியும், நன்மையும் தீமையும், இன்றும் நாளையுமாகி எக்காலமுமாக இருக்கிறாய். ஒன்றாகியும் பலவாகியும், எல்லாமே யாகியும், இவையாவும் அல்ல வாகியும் விளங்குகின்றாய். இத்தகைய நின்னை நின் திருவருட் பாத்திரங்களாகத் திகழும் ஞானிகள் அறிவார்களே யல்லாமல் வேறொருவர் அறிதல் சுலபமாகுமோ? என்பதாம்.

இதன் மூலம் “சர்வம் பிரம்ம மயம் ஐகத்” என்ற உண்மையை வகைப் படுத்திக்காட்டி, பரம்பொருளுக்குப் புறம்பான வஸ்து ஒன்றுமே இல்லை என்ற வேதாந்த ரகசியத்தை கீருபித்திருக்கிறார். தெருள்—தெளிவு. மருள்—மயக்கம். சித்த—அறிவு. சிவம்—மங்களகரம்; திரம்—உறுதி.

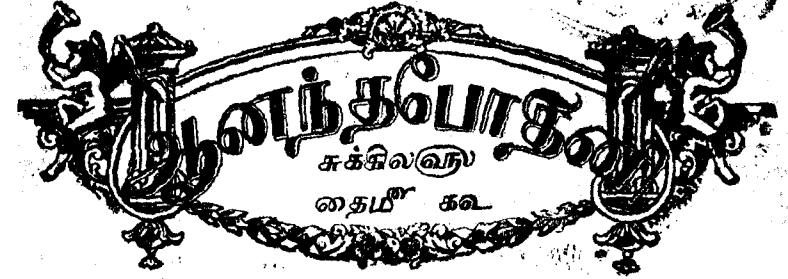
2. இதனால், உலக போகங்களில் முழுவிருக்கும் தமக்கு வீட்டின் பம் சித்திப்பது எந்த நான்? என்று இரங்குகின்றார்.

சகத்தின் வாழ்வு—உலகபோகம். சதம்—சாக்ஷதம். ஆரமுது—கிடைத்தற்கரிய அமுதம். தோய்வது—படிவது.

3. இதனால் உண்மை அடியாரின் இலட்சணத்தை விளக்குகின்றார்.

மதுராபதி

19 FEB 1930

“குறிக்கப் போயும் சேற்றைப் பூசல்”

ஆன்மார்த்த விஷயத்தில் நமது பாதகண்டமே உலகத்துக் கெல்லாம் ஆச்சாரிய ஸ்தானம் வகிக்கிறது என்ற உண்மையை மறுப்பவர் அநேகமாய் ஒருவரும் இல்லை என்றே சொல்லலாம். உலக போகமே வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்று பெரும்பாலும் கருதிக்கொண்டிருக்கும் மேனாட்டாரிடையே ஸ்வாமி விவேகானந்தர் முதலிய மகான்கள் சென்று நமது மத தத்துவங்களின் மகிமையை விளக்கி நிலைநாட்டி விட்டு வந்தமை ஒன்றே நமது ஆன்மார்த்தத்தின் பெருமைக்குத் தக்க சான்றாகும். நமது நாட்டு நாகரிகம் ஆன்மார்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேனாட்டு நாகரிகம் உலகியல் விவகாரத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டது. நமது நாட்டை மஹரிஷிகள் நாடு என்றே சொல்லலாம். இங்குள்ள வேதங்கள், ஆகமங்கள், ஸ்மிருதிகள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், காவியங்கள், கதைகள், நாடகங்கள் எல்லாவற்றிலும் நமது முன்னோர்கள் அறுபலித்து அறிந்து லோகோபகாரமாக வெளிப்படுத்திய தத்துவங்களின் விளக்கமே நிறைந்திருக்கும். மத சம்பந்தமற்ற எந்தக்காரியத்தையும் காண்பது அரிது. சுருங்கக் கூறுமிடத்து மேற்சொன்ன தத்துவப் பயிற்சியின் காரணமாக அஹிம்சாதருமமே நமது நாட்டுமக்களின் உன்னத கட்சியமா யிருந்தது. எனவே பாஸ்பா அன்பு, சகோதரத்துவம், சமத்துவம் முதலிய உயர் குணங்கள் நமது நாட்டில் நிறைந்திருந்தன என்று தனியாக விவரிப்பது அநாவசியம்.

வேற்றாசர் படையெடுப்பாலும் பிறகாரணங்களாலும் நமது வாழ்க்கையிலும் மத தத்துவங்களிலும் நாளாவட்டத்தில் மாசுபடி

யத் தொடங்கிவிட்டது. மூட நம்பிக்கைகளும், சாதி சமய வே
மைகளும், தூராசாங்களும் நாட்டில் வளர்ந்துகொண்டே வந்துவி
டன. மதத்தவங்களின் உண்மைகள் எல்லாம் சாதாரண ஜனங்
களுக்குத் தெரியாமலே போய்விட்டன. இதனால் முஸ்லிம் ஆசர்
கள் செல்வாக்கோடு ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த காலத்தில் பாமார்களா
யிருந்த அநேக இந்துக்கள் இஸ்லாம் மதத்தில் சேர்ந்தனர். இப்
போது ஆங்கில ஆட்சி ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது. இக்காலத்தில்
மேனாட்டு பாதிரிகளின் பெருமூயற்சியால் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்
கணக்கான மக்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்தில் சேர்க்கப் படுகின்றனர்.
சமய சம்பிரதாயங்களில் தலை சிறந்து விளங்கிய நமது புண்ணிய
பூமியில் இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து வருதல் தருமா
என்ற விஷயத்தை ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டாமா?
இதற்கெல்லாம் உண்மைக் காரணம் என்ன என்பதையும் ஒவ்வொரு
வரும் ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

தற்காலம் நமது நாட்டில் சாதிச்சண்டைகளும் சமயச்சண்டை
களும் மிகுந்து வலிமைபெற்று வருகின்றன. பிறவியினால் உயர்வு
தாழ்வு உண்டு என்ற மனோபாவமும், இந்த மதம் உயர்ந்தது,
அந்த மதம் தாழ்ந்தது என்ற பிடிவாத எண்ணமும் உடம்பெற்று
நிற்கின்றன. தாய்மொழிப் பயிற்சியோ, உண்மையான சமய
சாஸ்திர அறிவோ ஜனங்களுக்குக் கிடையாது. மதப்பிரசாரத்துக்கு
என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் ஆண்டுதோறும்
அவற்றிற்கு வரும் பல லட்சக்கணக்கான பொருள்களைத் தர்விநி
யோகம் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் சமூகத்தில் பொரு
ளற்ற போலிச் சம்பிரதாயங்கள் நிறைந்து முன்னேற்றத்துக்குத்
தடையாகப் பலவிதத் தொல்லைகளை விளைத்து வருகின்றன. ஆங்கி
ஷ் பயிற்சியின் பயனாக மேனாட்டு நாகரிகமே மக்கள் மனதை
வெகு சுகஜமாகக் கவர்ந்து வருகிறது. இந்த நாகரிகம் நமது பழைய
வழக்க வொழுக்கங்களின் மீது ஒருவித வெறுப்பை உண்டாக்கிக்
கொண்டு வருகின்றது. இந்த நாகரிகம் நமது மதத்தின் போரல்
அனுஷ்டானத்திலுள்ள—சமூக முன்னேற்றத்துக்குப் பெரிதும்
நீமையை விளைத்துக்கொண்டிருக்கிற வழக்கங்களின்மீது வெறுப்பை
உண்டாக்குவதைப்பற்றி நமக்குக் கவலை இல்லை. அவைகள் எப்படி
யும் ஒழிந்தே தீரவேண்டும். ஆனால் அது நமது முன்னோர்கள்
அருமையாகத் தேடிவைத்த ஞானக்களஞ்சியங்களையே அலட்சியம்
செய்து விடும்படியான புத்தியையும் உண்டாக்கி வருவதுதான் நம
க்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது.

மனிதனுக்கு மதம் மிகவும் இன்றியமையாதது. மனிதனுக்
குரிய இம்மை மறுமைப் பயன்களை அளிக்கவல்ல நல்லொழுக்க
முறைகளே மதம் என்று கொள்ளலாம். மதம் மனிதனுக்குச்

நியைக் கொடுக்கின்றது. மத உணர்ச்சி இல்லாத மனிதனுக்
கும் விலங்குக்கும் எத்தகைய வேற்றுமையும் இல்லை. உண்பதிலும்,
உறங்குவதிலும், விஷய சுகத்திலும் விலங்கும் மனிதனும் ஒன்றே.
ஆனால் மனிதனுக்கு இயற்கையாக அமைந்துள்ள பகுத்தறிவின்
பயனாக ஏற்பட்ட மதமே அவனைத் தெய்வத்தன்மை உள்ளவனாகச்
செய்கிறது.

உலகத்தில் எத்தனையோ மதங்கள் இருக்கின்றன. அவற்
றில், அம்மதங்களைத் தழுவும் மக்கள் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு
பெரிய மதங்களாக இக்காலத்தில் வழங்கப்படுவன ஒரு சிலவே.
இந்த மதம், பௌத்தமதம், இஸ்லாமியமதம், கிறிஸ்தவமதம் முத
லானவைகளே இக்காலத்தில் பெருந் தொகையான மக்களால் தழு
வப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மதத்திலும் சிறந்த—மக்கள் முன்
னேற்றத்துக்குரிய—இன்ப வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உண்மைகள்
நிறைந்திருக்கின்றன என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. எல்லா
மதங்களின் உண்மைகளும் அடிப்படையில் ஒன்று யிருந்தாலும்
காலதேச வர்த்தமானங்களுக் கேற்ப ஆசா அதுஷ்டானங்கள்
மாறுபட்டு அம் மதங்களினின்றும் பிரிக்க முடியாத வகையில்
ஒன்றாகி விளங்குகின்றன. ஒரு மதத்தார் அதுஷ்டிக்கும் ஒழுக்க
வழக்கங்கள் இன்னொரு மதத்தாருக்குப் பொருந்துவது கஷ்டம்.
அறிவையும் குணத்தையும் விகாசப் படுத்தக்கூடிய நீதி போதனை
கள் எம்மதத்திலிருந்தாலும் அவைகளை யாரும் கைக்கொள்ளுவதில்
ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. யாம் கூடாது என்று வற்புறுத்துவ
தெல்லாம், இன்னொரு தேசத்துக்குரிய ஒழுக்க வழக்கங்களை மதத்
தின் போரல் இவைதான் உண்மையானவை மற்றவை எல்லாம்
போலி என்று இன்னொரு தேசத்தாருக்கு வற்புறுத்தக் கூடா
தென்பதே.

அநேக வழக்க ஒழுக்கங்கள்—முற்காலத்தில் என்ன உத்தே
சத்தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டனவோ—அவை இக்காலத்தில் பொரு
ளற்றவையாகி நிலவுகின்றன. நமது இந்த மதத்தின் போரல்
வழங்கப்படும் மூடப் பழக்கங்களைப் போலவே மற்ற இஸ்லாம்,
கிறிஸ்தவம், பௌத்தம் முதலான பெரிய மதங்களிலும் மூடப்
பழக்க வழக்கங்கள் செறிந்திருக்கின்றன. விஞ்ஞான அறிவு தலை
சிறந்து விளங்கும் இந்நாளில் மதத்தின் போரல் வழங்கப்படும்
அநேக வழக்க ஒழுக்கங்கள் விபரீதமாகவே தோன்றுகின்றன.
ஆனால் இக்கால இயல்புணர்ந்த—அந்த அந்த மதத்தைச்
சேர்ந்த அறிஞர் பலர் ஆசா சீர்திருத்தவிஷயத்தில் தீவிர சிந்தனை
செலுத்தி உழைத்து வருகின்றனர்.

நமது நாட்டில் இப்போது அரசியல் கிளர்ச்சியானது பொது
ஜனங்களின் உள்ளங்களைக் கவர்த்து வருகிறது; அதிலும் இளைஞர்

வேதாந்த சூடாமணி வசனம்.

(தமிழ்ப் பண்டிதர் பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

குவனிப்பு:—விஷயங்களை மனதில் நன்கு பதியவைத்துக் கொள்ளுதல் தான் கருவகவமாவிற்கும்கூடப் பொருட்டுச் செய்யுள் வாக்கியங்கள் சண்டுக் காட்டப்படுகின்றன. செய்யுள் முழுவதையும் எழுதுவதை விட விஷயத்திற் கேற்ற வாக்கியங்களை மாதிரி காட்டுதலும் அல்லவென்று வாக்கியங்களாக விருத்தவின் மனனம் செய்தற்கும் எளிதாம். அன்றியும், செய்யுளைப் படிப்போர்க்குப் பொருள் காண்பதும் எளிதாதும்.

முன் சஞ்சிகையிற் கூறப்பட்ட விஷயங்களுக்குரிய வாக்கியங்களையும்
இங்கு எழுதலாம்.

(1) மங்களாசாஸன மூலகை யென்பதற்கு

“வாய்த்த நான்முகத்துரைக்கும் மங்களாசரணை வாழ்த்து வணங்கொடுவது நிரந்தேசமென மூன்று.”

(2) உரையினிலக்கணம் ஐந்து வகை என்பதற்கு,

“ஆர்த்தபதம் பதப்பொருளுே வாக்கிய யோசனையே யறி வினாவிடை யிவையையர் துரையி னிலக்கணமாம்.”

(3) அர்வய இலக்கணம் ஐந்து என்பதற்கு,

“கோத்துரை செய் விசேட விசேடியன் கருத்தா கருமங்கொள்
கிரியை பிணவையன் தந்துவய விலக்கணமாம்.”

இனி, நான் இன்றியமையாத வேண்டப்படுவதாகிய அதுபற்றி
சுதந்திரம் உரைக்கப்படுகின்றது.

அதற்பத்தமாவது:—தன்னை (அதப்பத்தத்தை) வாசித்த பின்னர் முழுப் பக்கமே இந்தநிலை வாசிக்க வேண்டுமென்று பிரவிர்த்தி யுண்டாக்ருவது அநாவது நாலோடி சம்பந்தப்படுத்துவது.

அறுபந்த சதுஷ்டயம்:—

“சாற்று மதுபந்த சதுஷ்டய துற்கு விடயஞ் சம்பந்தம் பயனதிகாரிக
 னென நான்கறியே.”

அந்த அனுபந்தம் விஷயம், சம்பந்தம், பயன் (பிரயோஜனம்), அதிகாரி
என நான்கு வகைப்படும்.

புத்திரன்,

(1) விஷயம்.

“விடயமது சிவசீவர் தம தேகத்துவமாம்.”

தூலிற் கூறப்படும் விஷயம் இன்னதெனக் கூறல் விஷயமாம். தூண்களால், இத்தூலிற் கூறப்படும் விஷயம் செவ்வியங்களின் ஐக்கியமாம். அதாவது ஜீவப் பிரஹ்ம ஐக்கியமாம்.

(2) சம்பந்தம்:—

“விமலனாடு தாற்கு அறையப்பட லறையுந் தன்மை யடைதலுறு
சம்பந்தம்.”

(சம்பந்தம்:—பிரதிபாத்தியப் பிரதிபாவக பாவசம்பந்தம், பிராப்பிய பிராபக பாவசம்பந்தம், கர்த்தரு கர்த்தவ்யீய பாவசம்பந்தம், ஜனக ஜன் னீய பாவசம்பந்தம், சாத்திய சாதன பாவசம்பந்தம் என்பனவும் பிறவு மாம்.

இந் தாலுக்கும் அதிற் உறப்படும் விஷயத்திற்கும் உண் சம்பந்தம் பிரதிபாத்தியப் பிரதிபாதக பாவசம்பந்தமாம். தூலை வாசித்தற்குரிய அதி காரிக்கும் அவனால் அடையப்படும் பலனுக்கும் உண் சம்பந்தம் பிராப்பிய பிராபக பாவசம்பந்தமாம். அதிகாரிக்கும் அவனால் செய்யத் தகுந்த காரி யத்திற்கும் அதாவது தூல் விசாரத்திற்கும் உண் சம்பந்தம் கர்த்தரு கர்த் தவ்ய பாவசம்பந்தமாம். தாலுக்கும் அதனாலுண்டாகும் ஞானத்திற்கு முண் சம்பந்தம் ஜக ஜகதிய பாவசம்பந்தமாம். ஞானத்திற்கும் அதன லடையப்படும் மோகத்திற்குமுண் சம்பந்தம் சாத்திய சாதனபாவ சம்பந்த மாம். ஆகவே, இந் தாலிற் உறப்படும் விஷயம் பிரஹ்மமாகலின், பிரஹ்ம திற்கும் இந் தாலிற்குமுண் சம்பந்தம் பிரதிபாத்தியப் பிரதிபாதக பாவ சம் பந்தமாம். விஷயத்தைச் சொல்லுவது-பிரதி பாதகம்; தூல். தாலிற் சொல் லப்படுவது- பிரதிபாத்தியம்; பிரஹ்மம்.

(இரண்டாம் ஆசிரியர் 'அறையப்படல் அறையுந்தன்மை' எனத் தமிழ்மொழி யார் குறித்த நயம் போற்றத் தக்கதாம். அறையப்படல்- பிரதிபாந்தியம்; அறையுந்தன்மை- பிரதிபாதகம்.)

(8) பரயோஜனம்:—

“பயன், துயரெல்லாம் நீத்து ஆனந்தபதம் பெறுதல்.”

இந்தால் வாசிப்பதனுண்டாம் பயனாகுது:—அனர்த்த விவர்த்தி ஆனந்தம் பிராப்தியாம். (அனர்த்த விவர்த்தி ஆனந்தப்பிராப்தி மோகாத்நின் சொருபமாம். எனவே, முத்தி பெறுதலே இக்கிரந்தத்தின் பிரயோஜனமாம்.)

(4) அதிகாரி:—

“சாதனம் காண்கின்றாய் முடையவனே யதிகாரி.”

நான்கு சாதனங்களை (சாதன் சதுஷ்டயத்தை) யுடையவனெனவே அவனே இத்தூலை வாசித்தற்குரிய அதிகாரி யானான். எனையோர் அதிகாரிக் காதார்.

இனி, நான்கு சாதனங்கள் எவை யென்பதைக் கூறி விளக்குகின்றார்.

களின் உள்ளங்களை வெகு தீவிரமாகக் கவர்த்து கொண்டு வருவதென்று கூறலாம். உலகில் ஜனநாயகத்துவம் தான் இக்கால ராஜ்ய தருமமாயிருக்கிறது. இதைப் பெற்றுவிட ஒவ்வொரு அறிவுள்ள மனிதனும் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த அரசியல் முன்னேற்றத்துக்குச் சமயமும் கடவுளும் தடையாயிருப்பதாகச் சாதாரணமாக அநேகர் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இதனால் கடவுளைப் பற்றியோ மதத்தைப் பற்றியோ அவர்கள் அவ்வளவு கவலையும் சிரத்தையும் செலுத்துவதில்லை. கடவுளைப் பற்றியும் மதத்தைப்பற்றியும் இத்தகைய எண்ணம் இந்த கோஷ்டியினருக்குத் தோன்றிவிட்டமைக்குக் காரணம் மதத்தின் போராலும் கடவுளின் போராலும் வழங்கப்படும் சில மூடப்பழக்க வழக்கங்களே தான் என்று நாம் நினைக்கின்றோம். இதற்கு உதாரணம் ரஷ்யிய நாடே போதுமானது. அங்கு கடவுள் மறுப்புச் சங்கங்களும் கண் காட்சிகளும் வெகு தீவிரமாக நடைபெறுகின்றனவாம். மதத்திற்கே ஒரு சிறிதும் மரியாதை இல்லையாம். அதை ஒழிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கமே கங்கணங் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றதாம். நமக்கு இந்த தூதிர்ப்படமான வாழ்வு ஒருநாளும் வேண்டாம்.

தமிழ் நாட்டில் சமூக முன்னேற்ற விஷயத்தில் தீவிர பிரசாரம் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் அந்தப் பிரசாரம் பாமாமக்களைத் தப்பு வழியில் இழுத்துக்கொண்டுபோய் விடுவதாயிருப்பது விரும்பத்தக்கதாயில்லை.

நாட்டு விடுதலைக்கு முதலில் சமூக விடுதலை ஏற்படவேண்டும் என்ற அவர்களுடைய வாதத்தில் உண்மையிருக்கிறது. அதை யாரும் அநேகமாய் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் சமூக விடுதலைக்கு உழைப்பது எப்படி? கடவுள் தேவை இல்லை, மதம் தேவை இல்லை, கோவிட்கள் தேவை இல்லை, எல்லாவற்றையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்று பாமா ஜனங்களிடையே ஓயாமல் மேடைப் பிரசாரம் செய்வதன் மூலமா என்று கேட்கின்றோம்? இதனால் நாட்டில் இயற்கையாகவே நிலைபெற்றுள்ள வேற்றுமைகளோடு புதிய பிளவுகளையும் சண்டைகளையும் கொண்டுவந்து புகுத்துவதாகாதா? தக்க கல்வி அறிவின் மூலமாகவன்றோ மக்கள் உள்ளங்களில் சீர்திருத்த உணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும்? இதற்கு இந்தச் சமூக சீர்திருத்தக் காரர் ஏதேனும் கடுகளவு முயற்சியாவது செய்கின்றனரா? என்று கேட்க விரும்புகின்றோம். நிற்க,

கடவுளிடமும் மதத்தினிடமும் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளும் இவர்கள் ஒன்றும் அறியாத பாமா மக்களை வேறு மதத்தில் போய்ச் சேர்ந்து கொள்ளும்படி பிரசாரம் செய்து தூண்டு வது வேடிக்கையாயிருக்கிறது. இது முன்னுக்குப்பின் முரண் என்பது அவர்களுக்கு ஏன் தெரியவில்லையோ? இந்து சமூகத்தில் தற்காலம்

தீர்த்தப்பட்டோர் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானது என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இந்து மதத்தில் தீண்டாமைக்கு அணுவளவும் இடமில்லை என்பது அறிஞர்கள் கண்டறிந்த உண்மை. பஞ்சமார்களுக்கு ப்ரீராமா நஜர் கோபுரத்தின் மீதிருந்து ரகவியார்த் தத்தை உபதேசித்திருக்கிறார். ப்ரீசங்கர் பஞ்சமனை வணங்கினார். சைவமதத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த எத்தனையோ பேர் நாயன்மாராக வணங்கப்படுகின்றனர். பிற்காலத்தில் எப்படியோ இந்தக் கொடுமை இடைச் செருகலாக நுழைக்கப்பட்டு விட்டது. இதை ஒழுங்கான முறையில் ஒழிக்க முயற்சிப்பது தான் சீர்திருத்தக்காரர் செய்யவேண்டிய வேலையாகும். இதை விட்டு வேறு மதத்தைத் தழுவுமாறு தூண்டதல் தற்கொலைக்கு ஒப்பாகும் என்று எச்சரிக்கின்றோம்.

யாம் முன்னர்க் குறிப்பிட்டபடி ஒவ்வொரு மதத்திலும் மூட நம்பிக்கையின் பயனாக உள்ள அநேக கொடுமைகள் வேரூன்றி யிருப்பது பிரத்தியட்சம். சீர்திருத்தக்காரர் இந்த மூட வழக்கங்களை ஒழிக்க முயற்சிக்கும்போது அந்த அந்த மதத்தைச் சார்ந்த வையி கர் எதிர்த்துக்கொண்டிருப்பதும் சகஜமாகப் பார்த்து வருகிறோம். இதே நிலைமையில் தான் நமது இந்து சமூகமும் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இப்போது மக்களை வேறு மதத்தில் சேரும்படி தூண் டும் சீர்திருத்த வாதிகள், தாங்கள் எந்த மதத்தில் என்ன விசேஷத் தைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறார்களோ, அந்த விசேஷம் நமது இந்து மதத்தில் இல்லை என்று நிரூபிக்க முடியுமா? என்று கேட்கின்றோம். இனிமேலாகிலும் இத்தகைய மோசமான—தீமை விளைக்கக்கூடிய பிரசாரம் புரியாமல் ஜனங்களுக்கு உண்மையான சீர்திருத்த உணர்ச்சி பிறக்கும்படியான துறையில் தங்கள் ஊக்கத்தையும் உழைப்பையும் செலுத்துமாறு டி. தீவிர சமூக சீர்திருத்த வாதிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

சகோதரர்களே! இந்து தரும தத்துவங்கள் மிகப்புராதன காலத்தொட்டு பெருமை பொருந்தியவை என்பதை மேலாட்டாரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். நமது மதம் அன்பு, அருள், அறம், சகோதரத்துவம், சமத்துவம் முதலியவற்றை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டது. இடைக்காலத்தில் வந்து புகுந்துவிட்ட களங்கத்தைக் கிராமமானவழியில் நீக்க முயலுவதே அறிவுடமை. நமது இந் நன் முயற்சிக்குக் காலம் அதுகவமா யிருக்கிறது. ஆதலால் நம்முடைய குறைகளை நமக்குள்ளேயே நாம் சரிபடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே யொழிய அந்நிய மதத்தில் சாண்புகுதல் அடாது. இங்ஙனம் செய்வது குறிக்கப்போய் சேற்றைப் பூசிக்கொள்ளுவதை ஒக்கும் என்று எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். நம்முடைய நன்முயற்சிகளுக்குத் திரு வருள் துணை செய்வதாக.

ஓம் தத் சத்.

நான்கு சாதனங்கள் இவை என்பது.

“உரைத்த சாதன சதுட்டயம் நித்த அகித்தப்படு பொருளின் விவேகம், இகபரபோக விராகம், பழிப்பரிய சுகம் முழுட்சத்துவம்.”

(1) நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம் (2) இகபரபோக விராகம் (3) சுகம் முதலிய ஆறு குணங்களை யுடைதல் (4) முழுட்சத்துவம் என்பன வாம். இவற்றுள்

(1) “நித்தியமான்மாயே பொய் விடயமெனாம் எனத் தேர்நிலை தரு நித்தியா நித்தவத்து விவேகம்.”

ஆன்மா பொன்றே நித்தியமாயுள்ளது; ஏனைய விஷயங்கள் (பிரபஞ்சம் முகவியன்) எல்லாம் பொய் அதாவது அகித்தியம் எனப் பகுத்துணர்தலே நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமாம்.

(2) “பின் மெத்திவரும் இகமொட முத்திரத்தில் வருபோக விராகம் இம்மை மறுமை யுளவிடய நுகர்வினைத்தம் பொய்த்தழியு மிரும்பை மய மென விடுதலாகும்”

முற்கூறிய நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகத்திற்குப் பின்னுண்டாகும் இகா முத்திரார்த்த பலபோக விராகமாவது; இம்மையிலும் (இவ்வுலகத்தும்) மறுமையிலும் (சுவர்க்காதி யுலகங்களிலும்) அனுபவிக்கத் தக்கனவாயுள்ள விஷய போகங்கெல்லாம் பொய்யா யழியத்தக்கனவும் துக்கமயமானவையு மாமென வறிந்து அவற்றினிடத்து இச்சை கொள்ளா திருத்தலாம்.

(3) “புகழ் சமையே முதலாய சட்குணங்கள் வைத்த சுகை.”

சமாதிகூட சம்பந்தியாவது:—சுகை முதலிய ஆறு குணங்களினடைவு.

(4) “முத்தி விருப்பதுவே வயங்கு முழுட்சத்துவம்”

முழுட்சத்துவமாவது:—முத்தியை யடைய வேண்டுமென்னும் விருப் பமாம்.

முன் கருக்கமாகக் கூறிய சுகை முதலியவற்றை இங்கு வினக்கு கின்றார்.

“சுகைதமையே திதிக்கை யுபாதி சிரத்தை சமாதி சுகை முதலா மறு குணங்கள்.”

சுகை, தமை, திதிக்கை, உபாதி, சிரத்தை, சமாதி என்பவை சுகை முதலிய குணங்களாம். இவற்றுள்.

(1) “உட்கரண மடக்கல் சுகை.” மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என் னும் அந்தக்கரணத்தை யடக்குதல் சுகை யெனப்படும்.

(2) “தமை தான் புறக்கரண மடக்குதல்” புறக்கரணங்களாகிய மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐத்திர்திரியங்களை யு மடக்குதல் தமை யெனப்படும்.

(3) “காமாதி தணித்திடுகை திதிக்கை” காமம் முதலியவற்றைத் தணித்தல் திதிக்கை யெனப்படும்.

(4) “கருமங்களைத்திரியும் சுகையெனவே விடுத லுபாதி.” எல் லாக் கருமங்களையும் இவையும் பெரும் சுகையாக வுண்ணவாம் என்றறிந்து அவற்றை விடுதல் உபாதி எனப்படும்.

(5) “கருதி குருவைத் துணியினால் கம்புவதே சிரத்தை.” கருதி வாக் யங்களையும் குருவாக்கியங்களையும் இவை ஒருகாலும் பொய்யாக மாட்டா. சத்திய மொழிகளே யாம் என்று துணிந்து கம்புவதே சிரத்தை எனப்படும்.

(6) “குருமொழி நெஞ் சுகை வறவே திட்பமுறல் சமாதி.” குருநாதர் உபதேசித்த வாக்கியத்தை மனத்தில் திடமாகக் கொள்ளல் சமாதி (சமன் தானம்) எனப்படும்.

இனி, சாதன சதுஷ்டய முடையவனாகிய அந்த அதிகாரியானவன் ஆசாரியனை யடுத்துச் சேவை செய்யவேண்டும். ஆதலின் குருசேவையின் தன்மைவினைக் கூறுகிறார்.

“ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ் சற்பாவமாம்.”

குருசேவையானது ஆப்தம் அங்கம் ஸ்தாகம் சற்பாவம் என நான்கு வகையாம். அவற்றுள்;

(1) “குருபரனுக் கணுகல விருத்தி யாத்தம்”

குருநாதனுக்குப் பிரிய முண்டாகும்படி நடத்தல் ஆப்தம்.

(2) “உயர் குருபரன் குற்றேவலே யங்கம்.”

குருபரனது குற்றேவல்களைச் செய்தல்—அங்கம்.

(3) “அருட் குறவற்குரிய மனை நில முதலாமவற்றைக் காத்தலது தானமாம்.”

குருபரனுக்குரிய வீடு, நிலம் முதலியவற்றைப் பாதுகாத்தல்—தானம்.

(4) “சற்குருவே மெய்யாக்கண்ட சிவமென கம்புமதுவே சற்பாவம்”

சற்குருவைச் சாக்ஷத் பரமசிவமாகவே பாலித்தல்—சற்பாவம். வேத மானது கர்மகாண்டம் பத்திகாண்டம் ஞானகாண்டம் என மூன்று பிரி வினதா யிருத்தலின் அவற்றை யனுஷ்டிக்கும் அதிகாரிகளும் கர்மகாண்டி பத்திகாண்டி ஞானகாண்டி என மூவகைப்படுவர். அவர்களுள்;

(1) கர்மகாண்டி:—“உடம்பினையும் வரு குடும்பத்தினையும் யான் என தென்றான் கருமகாண்டி.” தானல்லாத உடலைத் தான் என்றெண்ணுத லாகிய அகங்காரத்தையும், தன்னுடையதன்றாய், ஆனால் உடலைப்பற்றினதா யுள்ள குடும்பத்தை எனது என்று அபிமானித்தலாகிய மமகாரத்தையும் உடையவன் கர்மகாண்டி.

(2) பத்திகாண்டி:—“எல்லாக்கிரியையு மீசற்கே திடம்பெற நின் னுக்குமவனை பத்திகாண்டி.” தான் செய்யும் கிரியைக் களைத்தையும் அவற் றின் பயனையடைதல் வேண்டுமென்னும் விருப்பமின்றி (கிஷ்காயியமாய்) ஈகவரார்ப்பணமாகச் செய்வோன் பத்திகாண்டி.

(3) ஞானகாண்டி:—“செயுந் கருமமனைத்தினுக்குந் கரிநானென்றிருப் போன் மடந்தவிலும் நன்றானகாண்டி யெனலாகும்” எந்தக் காரியமும் என்னால் செய்யப்படுவ தின்ற. அவை சரீரம் மனம் முதலியவற்றின் தொழில்களாம். கான் அவையனைத்திற்கும் சாக்ஷிமாதிரியே யாவேன் என்றுண்படி யறிந்து அக்ஷியிலேதானே திடமாக விருப்பவன் ஞான காண்டி.

இவர்களையன்றி கருமி, முழுட்சு, அப்பியாசி, அனுபவி, ஆருடீ என்று அழைக்கப்படும் அதிகாரிகளு முனர். இவர்கள் முறையே ஒருவர் கொருவர் உயர்ந்தோ ராவர். இவர்களுள்,

(1) கருமி:—“முடமொடு தன்சாதி கருமமேபற்றி முத்தன மவனாறு பிறப்பினிலொன் கருமி” முடத்தனத்தால் தன் சாதிக்குரிய கருமங்களைத் தவறாது செய்வதே சிறப்பா மெனக்கருதி அவ்வாறு செய்த வரபன் கருமி. இவன் தாறுபிறவியில் முத்தனவான்.

(2) முழுட்சு:—“நீடுலக மின்மையென நினைந்து புறக்கரும கிட்ட னாய் முப்பிறப்பின் முத்தனமவனே நாடரியமுழுட்சு.” இப்பெரிய உலகம் அசத்துப் பொருளாம் என நினைத்து பாகிய கருமநிஷ்டை யுடையவனா யிருப்பவன் முழுட்சு. இவன் மூன்று பிறவிகளில் சேவன் முத்தனவன்.

(3) அப்பியாசி:—“உலகம் கனவெனக் கண்டென்ன நற்கருமஞ் சேர்த்து பிறப் பிரண்டுன அப்பியாசி.” இவ்வுலகம் சொப்பன வுலகம் போன்றதா மென்றுணர்ந்து தியானப்பியாசஞ் செய்யு முன்ன முடையவனாயிருப்போன். இவன் இரண்டு பிறப்பில் சேவன் முத்தனவன்.

(4) அனுபவி:—“வீடுலக விவகாரம் நினையாமல் விவேக மேவியோர் பிறப்பினுள் முத்தனனுபவியே.” தன்னால் விடப்பட்ட உலக விவகாரத்தை மீட்டும் நினையாமல் ஆத்ம அநாதம் விவேக மடைந்திருப்போன். இவன் ஒரு பிறவியில் முத்தனவன்.

(5) ஆருடன்:—“உலக நிலை தோன்றாமற் நன்றிகழ் ஞானந்தா ளுண்மை முத்தனமவனே யாருடன்.” உலக நிலையைச் சிறிதும் அறியாமல் தன் ஆத்மாவில் நிலைத்திருப்பவன். இவன் இப்பிறவியேலேயே சேவன் முத்தனவன்.

சந்தா நேயர்களுக்கு

நமது “ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை ஒவ் வொரு தமிழ் மாத முதல் தேதியிலும் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நிறுத்தப்படாமல் தபாலில் சேர்க்கப் பட்டு வந்தும் சிலர் சஞ்சிகை கிடைக்கவில்லை என்று எமக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கின்றனர். இந்த நண்பர் கள் அந்த அந்த ஊர் போஸ்டு மாஸ்டருக்கு விஷயத் தெரிவித்தால் சஞ்சிகைகள் ஒழுங்காகக் கிடைத்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ப-ர்.

தமிழ்மொழியின் பெருமை

—(0)—

(பொ. திருகூடகந்தரம் பிள்ளை, எம். ஏ., பி. எல்.)

வாழ்க கிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே
எழ்கடல் வைப்பினுள் தன்மனம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே.

(பாதி.)

உலகத்திலுள்ள பல நாட்டாருள்ளும் தமிழ் நாட்டாருக்குத் தங் கன் தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழியினிடம் அன்பு அதிகம் என்றும், அவ்வன்பின் மிகுதியால் தங்கள் தாய்மொழியே சகல மொழிகளி லும் தலைசிறந்தது என்று பெருமை பேசி வருகின்றனர் என்றும், தமிழ் மொழியின் சிறப்பிற்கு அவர்கள் கடும் காரணங்கள் புராண சம்பந்தமான காரணங்கள், சரித்திர சம்பந்தமான காரணங்கள் என இருவகைப்படும் என் றும், அவற்றில் புராண சம்பந்தமான காரணங்கள் எல்லாம் தமிழ்மொழி கடவு னாலேயே இருஷ்டிக்கப்பட்டது, அதன்பால் கடவுளுக்கு அளவு கடந்த அன் புண்டு, அதனால் அவர் அது பயிலும் புலவர்க்காகப் பல அற்புதங்கள் செய்துள் ளார் என்னும் மூன்றிலும் அடங்கும் என்றும், ஆகையால் அம்மூன்று கார ணங்களையும் தனித்தனியே ஆராய வேண்டியது அவசியம் என்றும் இதற்கு முன் எழுதிய விவாசத்தில் கூறி விருந்தேன்.

அதோடு அம்மூன்று காரணங்களில் முதல் இரண்டையும் தனித் தனியே ஆராயவும் செய்தேன். அவ்வாராய்ச்சியின் பயனாய் நாம் அறிந்து கொண்ட தென்ன? அவ்விரண்டு காரணங்களையும் நாம் சரியானவை என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாதது என்பதே. அவைகள் சம்பந்தமாய் எழும் ஆட் சேபங்களின் சாராம்சமாவது:—

கடவுள் சிருஷ்டி.

(1) எந்த பாகையும் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப் படுவதன்று. அது மனிதவர்க்கத்தார் அடிக்கடி சொல்கிற பழஞ்வுதன் பயனாய் காலகாலமில் சிறுசுச் சிறுசு உருப்பெற்றுத் தானாகவே உண்டாவதாகும்.

(2) கடவுளே பாகைகளைச் சிருஷ்டித்தனர் என்று வைத்துக்கொண் டாலும், அவர் ஏன் தமிழ் பாகையை மட்டும் சிருஷ்டிக்க வேண்டும்; ஏனைய பாகைகளைச் சிருஷ்டியாத விட்டுவிட வேண்டும் என்னும் கேள்வி பிறக்கும்.

(3) கடவுள் தமிழ்மொழியை மட்டும் சிருஷ்டித்திருந்தால் அவருக்கு ஏனைய மொழிகளைச் சிருஷ்டிக்க எல்லாமை இல்லை என்றாவது, அவ்வது ஏனைய ஜாதியார் பாகைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டதுபோல் தமிழ்நாட்

டாருக்குத் தங்கள் பாஷையை உண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லமையில்லை என்று ஏற்படும்.

கடவுள் அன்பு அதிகம்

(1) கடவுள் எல்லா ஜாதியாரையும் படைத்திருந்தால் அவருக்கு எல்லா ஜாதியாரிடமும் ஒரே விதமான அன்பு இருக்கவேண்டுமே. அங்ஙனம் இருந்தால் தமிழ்நாட்டாருக்கு மட்டுமே பாஷையைச் சிருஷ்டித்து உதவினார் என்று கூறமுடியுமோ?

(2) தமிழ் நாட்டாரிடமும் தமிழ்பாஷையினிடமும் அவருக்கு விசேஷ அன்பு இருக்கக் காரணம் என்ன? காரணம் போதுமான அளவு இவ்விடத்தில் கடவுள் பட்சபாத குணமுன்னவர் என்று ஏற்படுமன்றோ?

(3) தாம் சிருஷ்டித்ததால் தமிழ் மொழியினிடம் அன்பு அதிகம் என்று கூறினால் கடவுள் சுயநலப் பற்றுன்னவர் என்று ஆட்சேபிக்க வேண்டியதாகும்.

அற்புதங்கள் செய்தமை

இனி மூன்றாவது காரணத்தை ஆராய்வோம். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து இக்காலத்து அறிவாளிகளுக்கு அற்புதங்களிலும் சித்துக்களிலும் அணுவளவும் நம்பிக்கை கிடையாது. எந்த விஷயமாகிலும் அதனதன் குண தோஷங்களை வைத்துத்தான் அதனதன் ஏற்றத்தாழ்வை மதிக்க வேண்டுமென்று அந்நதன் சம்பந்தமாய்ப் புராண வாயிலானும் கர்ண பரம்பரை வாயிலானும் கூறப்படும் அற்புதங்களைக்கொண்டு மதிக்கக்கூடாது என்பது அவர்களுடைய முடிவான அபிப்பிராயம். அதுவே சரியானதுமாகும். உண்மையில் பெருமை பேசத் தகுந்த குணங்கள் அமையப் பெருத ஒன்றைப் பெரியா ரொருவர் புகழ்ந்து விட்டார் என்பதற்காக அதைப் போற்றுகக் கூடாது. புகழ்ந்தவர் பெரியவரா யிருக்கலாம்; ஆனாலும் அவருடைய புகழுகார பிச்சானதாகவு யிருக்கலாம். ஆகையால் தமிழ் மொழியின் பெருமைக்கு முன்னோர் கூறும் அற்புதங்களாகிய காரணம் மட்டுமே ஆதாரமாக யிருக்குமானாலும் தமிழ்மொழி பெருமையுடையதாகக் கொள்ள முடியாது. அற்புதங்களைத் தவிர பாஷைக்கு உண்மையில் பெருமை தரக்கூடிய வேறு பல குணங்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும். அங்ஙனம் அமைந்திருந்தால் மட்டுமே தமிழ்பாஷை நம்மால் மட்டுமின்றி பிற நாட்டாராலும் போற்றத் தகுதியுடையதாகும்.

தவிர, தமிழ் பாஷைக்காகக் கடவுள் முன்னாலில் பல அற்புதச் செயல்கள் செய்திருந்தால் அத்தகைய செயல்களை அவர் ஏன் இக்காலத்திலும் இயற்றக் காணோம்? தமிழ்மொழி இளமை இழந்து முதுமை அடைந்து விடவில்லையே. தமிழ் மொழியில் முன்காலத் திருந்த சுவைகள் குன்றிவிடவில்லையே. “சீரிளமைத் திறம்” இன்னும் சிறிதேனும் குறையாது இருப்பதாக வல்லவோ தமிழ்ப் புலவர்கள் தினந்தோறும் நாடெங்கும் பறைசாற்றி வருகின்றனர்.

தொண்டர் நாதன் துதுசென்றது, முதலையுண்ட பாலனை அழைத்தது, ஏனும்பு பெண்ணுருவாச் செய்தது, மறைக்கதவினைத் திறந்த அடைத்தது, வைகையிலே ஏடு எதிரேறிச் செல்லும்படி செய்தது, கொடுப்பிலே ஏடு சீருகாதிருக்க நியமித்தது முதலிய அற்புதங்கள் தமிழ்மொழியின் பரம

அன்பினால் மட்டுமே அருளிச் செய்யப்பட்டனவா, அல்லது அவற்றிற்கு வேறு காரணங்கள் உண்டா? முன்னோர் கூறியதும் இன்றையோர் கூறியருவதுமான அற்புதங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவைகள் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதற்குத் தமிழின்பா லுள்ள அன்பு காரணமன்று என்பது தெளிவாகும். அப்படியானால் அவ்வற்புதங்களை ஆண்டவன் ஆற்றியதற்கு வேறு காரணங்கள் எவை எனில் அக்காரணங்கள் அநேகமாக மூன்று இனத்தைச் சேர்ந்தவைகளாகும்.

பக்திக்காதல்

சில அற்புதங்கள் சில புலவர்களின் தெய்வ பக்தியின் காரணமாகச் செய்யப்பட்டனவாகும். வேதாரணியத்தில் சதவு திறத்ததும் அடைத்ததும் அப்பர் சம்பந்தர் பாசாங்கன் தமிழில் அமைந்திருந்ததென்று; அவ்விருவரின் பக்தி விசேஷத்தினாலேயே. அவர்கள் கடவுளுக்குச் செய்து கொண்ட வேண்டுகோள் செய்யாளுநவும் அமையப்பெறா விட்டாலுங்கூட ஆண்டவன் அவர்களுடைய பக்தியில் ஈடுபட்டு அவ்வற்புதத்தைச் செய்திருப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் தங்கள் வேண்டுகோளைத் தமிழில் கூறாமல் வேறு பாஷையில் கூறியிருந்தாலும் ஆண்டவன் அருளைப்பெற்றே விருப்பர் என்பது நிச்சயம். இது போலவேதான் துதுசென்றது, பாலனை அழைத்தது, பெண்ணுருவாச் செய்தது, பூதவிடுதலை கொடுத்தது முதலிய அற்புதங்களின் காரணமுமாகும்.

உண்மைக் காரணம்

சில பாசாங்கன் சம்பந்தமாய்ச் செய்யப்பட்ட அற்புதங்களுக்குக் காரணம் அவை தமிழில் செய்யப்பட்டிருந்தமை என்று, அவை அழியா உண்மைப் பொருளை அடக்கிக்கொண்டிருந்தமையே யாகும். சம்பந்தர் தீயில் இட்ட ஏடுவேகாது பசுமையா யிருந்ததற்கும் ஆற்றில் இட்ட ஏடு ஆற்றோட்டத்திற்கு எதிரே ஏறிச் சென்றதற்கும் காரணம் என்ன? அவ்வேடுகளில் எழுதியிருந்த பாசாங்களின் பாஷை தமிழ் என்பதா அல்லது அவைகள் அடக்கியுள்ள பொருள் உண்மை என்பதா? சம்பந்தர் வரைந்த கவிவின் பொருள் சம்பந்திருந்த பாஷையில் விளக்கப்பட்டிருந்தால் ஏடு ஈரிக்ந்து போயும் ஏறுதபோயும் இருக்கும் என்று யாரேனும் கூற முடியுமோ?

சிலர் இதைக்கூட உண்மைக் காரணமாக ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அற்புதம் நடத்தது அவ்வேட்டில் எழுதப்பட்ட பாசாத்தின் உண்மைப் பொருளின் காரணமாக என்றால் அப்பாசாத்தை இப்பொழுது ஒரு ஏட்டில் எழுதி நீரிலும் செருப்பிலும் இட்டால் முன்போல் நடக்குமோ? அதனால் அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தமை அவ்வடியாளர்களின் பக்தி விசேஷத்தினாலேயே யாகும் என்று கூறுவர்.

கவியம்

கவியம் சில அற்புதங்களுக்குக் காரணமாகும். சில சமயம் கவிசுயத்தோடு கவிவின் பக்தி மிகுதியும் சேர்ந்திருக்கும். ஆனால் அற்புதங்கள் எதுவும் அவைகளுக்குக் காரணமாயிருந்த கவிகள் தமிழ்மொழியில் செய்யப்பட்டிருந்த காரணத்தால் உண்டாக்கப்பட்டவை அன்று. சம்பந்தர் கவியைக்கேட்டு கரகம்மச் சிலை கரகம்மம் செய்தமையும் வில்லிபுத்தூரார்

வாரின் பாரதப்பாக்கன் பருகி அவருக்குக் கண்கள் கல்கியமையும் ஒட்டி உத்தரின் சுட்டி எழுபது கேட்டு அவரைப் பூதத்தினின்றும் விடுத்தனையும் ஒளையையார் கவிச்சாகக் கூழைப்பலாத் தழைத்தமையும் உதாரணங்களாகும்.

ஆகையால் மேற்கூறிய அற்புதச் செயல்களை ஆண்டவன் தமிழ்பாஷையினிடமுள்ள அன்பின் மிகுதியால் செய்தருளினான் என்று சொல்வது தவறு. பாடியவர்களின் பக்தி, பாடிய பாட்டுக்களின் கவிச்சுவை ஆகியவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றிற்காகவோ அல்லது இரண்டு மூன்றிற்காகவோ தான் செய்தான் என்பது வெளிப்படையாகும்.

பிறபாஷை அற்புதங்கள்

தமிழ் நூல்களில் அற்புதச் செயல்கள் காணப்படுகின்றன. அதனால் வேறுபாஷை நூல்களில் அவை கிடையா என்று கூறமுடியுமோ? நன்றாய்க் கவனித்தால் அற்புதச் செயல்கள் என்பவை இவ்வுலகில் காணப்படும் எல்லா பாஷை நூல்களிலும் ஏராளமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெளிவாகும். எல்லா தேசங்களிலும் அற்புதங்கள் காணப்படுமானால் அற்புதங்களைக்கொண்டு தமிழ்மொழிக்கு ஏற்றம் கூறுவது எவ்வளவு?

இதர பாஷைகளில் காணப்படும் அற்புதங்களையும் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவைகள் தமிழ் மொழியில் போலவே மொழியின் பெருமையைக் காட்டாமல் அவற்றிற்குக் காரணமாயிருந்த கவிதையின் பக்தி முதலியவைகளையே காட்டுவதாகும் என்னும் உண்மையை எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாம். இதேகூட கிறிஸ்துவநாதர் புயல்காற்றை அடத்தினார், அவை அடங்கி விட்டன. அந்நகம் அடங்கியதற்கு அவர் அடத்திச் சொல்லிய பாஷை ஹீப்ரு என்பது காரணமன்று; அவருடைய அளவிலாத பக்தி வன்மையே யாகும்.

இன்னொரு விஷயம், தமிழ் பாஷையில் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அற்புதங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான சொற்கள் எல்லாம் செய்யுட்களாகவே இணைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் ஏனைய பாஷைகளில் கூறப்படும் அற்புதங்களான சொற்றொடர்கள் செய்யுள் நலையாக அமைக்கப் பெறவில்லை; உரை நலையாகவே அமைந்திருந்தன. செய்யுள் நடை வேண்டப்படாது உரை நடைக்கே அற்புதச் செயல்கள் பிறபாஷைகளில் நிகழ்ந்திருக்குமேல் தமிழ் பாஷையிலும் பிறபாஷைகளே பெருமையுடையன என்று கூறவேண்டிய தாகும்.

ஆகையால் இத்தகைய காரணங்களால் அற்புதச் செயல்களைக்கொண்டு தமிழ் பாஷையின் பெருமையை நிலைகாட்ட முற்படுவது பேதமை என்பது தெளிவாகும். ஆகவே முன்னோர் மொழிந்த புராண சம்பந்தமான காரணங்கள் மூன்றாம் முற்றிலும் ஆட்சேபத்திற்கு இடமானவை. தமிழின் பெறப்பிற்ரு அவை அணுவளவும் ஆதாரமாகா. அத்தகைய ஆன்றோர் காரணங்களை அகற்றிவிட்டால் இக்காலத்தவர் இயம்பும் சரித்திரக் காரணங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட தக்கவைதாமோ என்று கேட்கக் கூடும். அக்கேள்விக்கு அடுத்த விவாசத்தில் விடை பகர்வேன்.

திருவள்ளுவர்.

—(0)—

S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர், பி.ஏ., பி.எஸ்.

இவ்வுலகின் ஒவ்வொருவருக்கும் கதியாவார் உளர். குழைந்ததற்கு கதி தாய் தந்தையர், குலமகட்கு கதி கொழுநனே, குழகட்குக் காவலனே கதியாவான், யாவர்க்கும் எல்லாம் வல்ல, எங்கும் நிறைந்த, யாவுமுணர்ந்த, இறையே கதி. அதைப் போன்றே, அமிழ்தினுமினிய நந்தமிழ்மொழிக்குக் கதியாவார் இருவர். 'கதி' என்ற பதத்தின் ககரத்தைக் கம்பருக்கும், திகரத்தைத் திருவள்ளுவருக்கும் தரின் சாலப் பொருந்தும். ஆகவே கம்பரும் திருவள்ளுவரும் தமிழணங்கின் இரு கண்களாய் அமைந்தனர்.

கம்பரின் பெருமையைக் குறித்துப் பிற்தொருநான் கருதுவோம்; இன்று திருவள்ளுவரின் திறத்தைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

எண்ணுதற்கும் ஆக்குதற்கும் அரிய அவரது திருக்குறள் என்ற நூலின் அருமை பெருமைகளைப் பெரிதும் பாராட்டி வரைந்துள்ளனர் கற்றறிந்த பெரியாரிற் பலர். முப்பாண்டுவென்றும், தெய்வநூல் எனவும், பொய்யா மொழி யென்றும், தமிழ்மறை யெனவும், பொதுமறை என்றும் பல காரணப் பெயர்களால் விவரிக்கப்பட்டு விளங்கும் அவரது நூல் இற்றைக்கு சுமார் 2,000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் இயற்றப் பெற்றதாம்.

‘நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதற் தழுவி
ஐயகு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியொடு...’

என்றபடி நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் படைத்து, பத்துக் குற்றங்களை மசற்றி, பத்து அழகுளைப் பெற்று, அதுவரை மாந்தரார் கேட்கப்படாது, மனத்தை ரஞ்சித்துப் பரவசமாக்கும் மாண்போடு, கேட்டார் சென்னி இக் திக்குவும், வாய் வாழ்த்தவும், நெஞ்சம் சிந்திக்கவும், செவி பருகவும், அத்தனைப் பெருமை வாய்ந்த தெய்வப் புலவரின் நூலினை அக்காலத்துக் கல்வித் தழைத்தார் எளிதில் ஏற்றனரா? எக்கல்லாரியிற் கல்வி பயின்றாரென்றும், எவ்வாசானிடம் பாடம் கேட்டாரென்றும் உணராத அன்னார் அவர் நூல்களைத் துண்ணென்றார் என்பதும், அதன் பெருமையைத் தெய்வச் செயலால் தெரிந்த பின்னர் யாவரும் ஏத்தி உச்சிமேல் வைத்து மெச்சத் தகுக்கன ரென்பதும் பிரசித்தம்.

அக்காலத்தில் தென்னிந்தியா நீர்வனம், நிலவனம், கல்விவனம், செல்வ வனம் முதலிய பல்வனம் மலிந்து ஒங்கி வளர்ந்து சிறந்து பொலிவுற்றிருந்தது. செங்காப் போதார் எச்சமயத்தைச் சேர்ந்தாரென்பதும், அவரது சரித்திரத்தின் முழுப்பாகமும் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் கடவுளன்பு மிக்க மகாஞானி என்பதும், மழுமானேந்திய மங்கைபங்கன் மன்றத்து மறைச் சிலம்படிகன் மாறியாடியதின் இரகசியத்தைத் தேவர்கட்கு வெளியாக்கியதினின்றும் புலப்படா நிற்கின்றது. சென்னையில் தற்போது சட்ட நிபுணர்கள் தக்க இனிய இல்லங்கள் அமைத்துக்கொண்டு வாழும் மைலாப் பூரில் அவர் வாழ்ந்து வந்தனரென்பது தெரிகின்றது. இன்றும் அங்கு நின்று விளங்கும் அவரது சிறிய கோயிலொன்றே அவரை மக்கள் எங்கனம் மதிக்கின்றனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

பண்டைக்கால ஏனைய புலவர்களைப் போன்றே நமது கையாளும் மக்களின் சந்தர்த்தத்தைக் காட்டினும் கடமைகளையே முதன் முதல் எடுத்துக் கூறுகின்றார். எய்தற்கரிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற மக்கள் கடவுள் மாட்டும், தம் குடும்பத்தார்பாலும் பிறரிடத்தும் செய்யக் கிடக்கும் கடமைகளைச் செவ்வையாய்ச் செப்புகின்றனர். தமது முதல் அதிகாரத்திலேயே,

‘அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி

பகவன் முதற்றே யுலகு’

என்ற அழகிய மங்கைச் செய்யுளைச் சொல்லி, பிறகு ‘வாலறிவன்’ ‘மலர் மிசையேகினான்’ ‘வேண்டிதல் வேண்டாமையிலான்’; ‘தனக்குவமை யில்லாதான்’ ‘அறவாழி அந்தணன்’, ‘எண்குணத்தான்’, ‘இறைவன்’ என்ற உயரிய பதங்களைப் பெய்து ஒப்புயர்வில்லா அப்பரம்பொருளை வழுத்தி, அல்லும் பகலும் அனவரதமும் அன்னாளை உன்னம் உரை செயல்களா வாழ்த்தி ஏத்தினல்லால் இப்பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தி உய்தலரி தென்பதைத் தெற்றெனப் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றனர்.

பிறகு சொற்களையும் பொருட்சுவையும், அழகும் இனிமையும் வாய்ந்து உன்னத்தையும், உணர்ச்சியையும் பரவசமாக்கும் குறட்பாக்களால் இவ்வாழ்க்கையின் பெருமையும், இன்பமும் சொல்லப்படுகின்றன. பிரமசரியம் கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்தியாசம் என்ற நான்கு ஆஸ்ரமங்களில் இல்லறமே எவ்வாற்றானும் சிறந்தது என்பது ஆசிரியர் துணிபு. வென்றனே புலன் களைந்து மெய்யுணர் உன்னம் படைத்த துறவிகளின் மாண்பைப் பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றினும், நமது புலவர் இல்லறத்தான் வாழ்க்கைக்கு இணை எதுவுமின்றென இயம்பா நிற்கின்றனர். ஏனெனின் இவ்வாழ்வான் ஏனைய மூன்று நிலை நின்றார்க்கும் நற்றணைவன். அனாதைகட்கும், தரித்திரர்கட்கும், இறந்தார்க்கும் அவன் ஓர் பெருங்களைகன். தென்புலத்தார், தெய்வம், விருத்தினர், உறவினர் இவர்கட்கும் இன்றியமையா ஆதரவு. வாழ்வாங்கு வாழின் இவ்வாழ்வான் வானுறையும் தெய்வத்தன் வைக்கப்படுவான். இங்

வந்தன இரக்கவேண்டிய முறையில் இருப்பின், பிறவழிகளிற் போய்ப் பிறங்கிடக்கும் பயன் பிறிதொன்றுமில்லாம்.

இவ்வாறு இல்லறத்தை இனிதே இயற்ற இணையில்லாத துணைவி இல்லான். நம் தேசத்தின் நாகரிகத்தின் உயர்வையும், தூங்கின் துட்பத்தையும், கல்விப்பயிற்சியின் இயல்பையும் திறத்தையும், பெரியாரின் பெருமையையும், தலத்திற் சிறந்தாரின் தன்மையையும், இறைவர்களின் மாட்சியையும், கடுகனவேனும் கண்டறியா இக்காலத்தில் ஆங்கிலக்கற்றவர்களிற் சிலர் நம் தேசத்துப் பெண்களை ஆடவர் அடிமைகளைப்போன்றே நடத்தினரெனப் பிதற்றுவது எத்துணைப் பேதமையைத் தெரிவிக்கின்றது! இல்லறதருமத்தை இடையூறின் தி நடத்தப்போதிய நற்குண நற்செய்கை வாய்ந்த துணைவியன்றோ இல்லான். தங்கள் ஒழுக்கத்தாலும், கணவனைப்பேணி அவன் தருமங்களைச் செவ்வனே செய்ய உதவுதலாலும், தாங்களும் தங்கள் கணவர்களும் புகழெய்திப் புண்ணியமெய்திப் பொலியச் செய்ய வல்லா ரன்றோ வனிதையர்? காதன் மனைவாளும் காதலனும் மாறின்றி யல்லவா நீதில் ஒரு கருமத்தைச் செயல்வேண்டும். தங்கள் மனைவிகளைக் கணவர்கள் கண்ணே போன்றும், கண்ணிற் கருமணியே போலவும், மணியாடு பாவையைப்போன்று மன்றே காதலித்துக் காத்து வந்தனர்! அழகும் ஆனந்தமும் அமைந்த இவ்வாழ்க்கையின் உண்மை இன்பத்தை மக்களிற் சிலரே அறிந்து அனுபவிக்க வல்லார் என்பதை குறன் நன்கு விளக்கும்,

‘மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலரதன்

செவ்வி தலைப்படுவர்’ என்ற

இத்தகை இவ்வாழ்க்கையிற் பெறக்கிடக்கும் பேறுகளில், மக்கட் பேறே மிகச் சிறந்ததாம். எத்துணை நயத்துடனும் திறமையுடனும் உளமகிழ், உடல் புனக்க, மனம் கெகிழ், சிறிய, இனிய, அழகிய சொற்களால் மக்கட் பேற்றின் மாண்பை அமைத்துனாரென அறைதலரிதாம். இயம்பரும் இன்பமும், இசைப்பரும் ஓசையும், சொல்லகுஞ் சுவையும் பொருத்திய,

குழலினி தியாழினி தென்பாத்தம் மக்கள்

மழலைச் சொற்கேனா தவர்

என்ற செவ்விய செய்யுளொன்றே சாலும் புதல்வரின் அருமையை விளக்க. பிறகு,

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து

முத்தி யிருப்பச்செயல்

என்றதால் தந்தையின் கடமையையும்,

மகன்ருத்தைக் காற்றுமுதவி யிவன்ருத்தை

என்றோற்றான் கொல்லெனாஞ் சொல்

என்றதால் மகன் கடமையையும் குறித்துள்ளது கவனிக்கற் பாற்று.

பெற்றோ கொல்லாம் பின்னாகரு மல்லர் என்ற வுண்மையை,

சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்

என்ற பாடலின்கண் பண்புற வமைத்துச் சுற்புத்திரரைப் பெறலே நிற்த
தென வுய்த்துணரவைத் துன்னதும் பாராட்டற் குறித்து.

இதன் பின்னர் விருந்தோம்பலைப் பற்றிப் பொய்யாமொழிப்புலவர்
புகல்கின்றனர். விருந்தோம்பற் பொருட்டே இவ்வாழ்வது. கிரகஸ்தன்
பாடுபட்டுத் தேடும் பொருள் முற்றும் வறுமையானர்க்குத் தந்துதவும்
பொருட்டு. நம் பசியை யடக்கிப் பொறுத்துக்கொள்ளுந் திறத்திலும் பிறர்
பசியை யகற்றும் ஆற்றலே சாலச் சிறந்தது. விருத்தினரை நகை முகங்
காட்டி நல்வரவேற்று இன்மொழி பகன்று உபசரித்தலே இல்லறத்தான்
தலைமையான நடன். அன்றியும் விருந்தோம்பல் அவனுக்கே உரிய அரும்
சுதந்தரமாகின்றது. விருத்தினர் பால் எங்ஙனம் நடந்து கொள்ளல்
வேண்டுமென்பதை தெய்வப் புலவர்,

மோப்பக் குழையு மணிச்ச முகத்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து

என்ற குறளால் வெகு நயம்பட நவீன்றுளது மெச்சற் பாலது. செல்வ
மும் அன்பினால் வரையாது வழங்கும் உதார குணமும் செவிலித்தாயும் குழ
வியும்போல் அவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்பு வாய்ந்தன என்ற கருத்தை,

அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ்

செல்வச் செவிலியா லுண்டு

என அழகுறக் கூறியுள்ளார்.

மற்றும், இல்லறத்தான், துறவி, அரசன், குடி, எவராயினும் அறத்தைச்
சொமேற்றாங்கி ஆற்றலே அவர் கடன். நற்குணத்தை நாடி நல்லணியாய்ப்
பூணலே பெரிது. ஒழுக்கமே மானிடர்க்கு விழுப்பற் தருவது; ஆதலின்
அஃது உயிரினும் ஒம்பப் படுவது. வாய்மையே வாய்க்கு அமைந்தது.
மனத்துக்கண் மாசில னாதலே மாண்புடைத்து. கொல்லாமைவிலும் விர
தம் குவலயத்தில் வேறில்லை. தன்னெஞ்சறிவதைப் பொய்த்தவின்
இழிஞ்ஞ மின்று. 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டு; உய்வில்லை
செய்தநன்றி கொன்ற மகற்கு' இம்மாதிரி இன்னம் இங்கு எழுதவும் விளக்க
வும் இயலாத அத்துணைப் பெரிய அரிய அறங்களை விளக்கவைத்து,
தோட்டி முதல் தொண்டமான்வரை யாவர் வாழ்க்கைக்கும், தொழிலிற்கும்,
பொருத்திய தருமங்களில் நமது செந்நாப் போதாரால் கூறப்படாத
தொன்றில்லை.

மேற்சொன்ன அறங்கள் அனைத்தையும் ஆற்றற்கு அருந்துணையும் பெருங்
கருவியும் ஆவது அன்பு. அன்பின்றேல் ஒன்றுமாவதில்லை. அன்பிலா
வாழ்க்கை அவலமாய் விடும்.

அன்பகத்திலல்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற் கண்
வற்றன் மார்தளிர்த் தற்று

என்பதும்,

என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே

அன்பி லதனை யறம்

என்பதும் வாழ்க்கைக்கும் அதன் பயனை யெய்தற்கும் அன்பு எவ்வளவு
அவ்வளவு மென்பதைத் தெரிவித்து நிற்கின்றன.

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார்

என்புமுரியர் பிறர்க்கு

என்ற அற்புதச் செய்யுளில் அன்புடையார்க்கும் அன்பிலார்க்கு முன்ன
பேதத்தை யாவரும் வியப்புற விளக்கியிருத்தலைக் காண்க. இவ்வன்பே
பிறரிழைத்த துன்பத்தைப் பொறுக்கவும், துன்பயிழைத்தாரை மன்னிக்க
வும், அவர் நாண அவர்க்கு கன்னயஞ் செய்யவும் காரணமாய் அமைந்தது.
மேலும்,

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை

என்றபடி புவிப் பொறையை வகிக்கவும்,

இன்ன செய்தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால்

என்ன பயத்ததோ கால்பு

என்றபடி பகைவர்மாட்டும் என்றும் நல்லதே செய்யும் சான்றாண்மையைக்
கைக்கொள்ளவும் அனலில் அன்பன்றே காரணம். மேலும்,

வலியார்முற் றன்றை நினைக்கத்தான் றன்னின்

மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து

என்றதை எப்பொழுதும் ஒவ்வொருவரும் மனத்தகத்து இருத்தி நடப்பின்
இவ்வுலகு உயரிய நிலையையும், உன்னதவாழ்வையும், அரிய அமைதியையும்,
இன்பத்தையும் படைத்து இலங்கு மென்பதற் சத்தேகம் எட்டுணையு
முண்டேயோ? உண்மைப் பெருமையுடையார் என்றும் பணிந்தே நடப்பர்;
சிறுமை படைத்தாரே தம்மைப் புகழ்த்து செருக்கித் திரிவர்.

எக்கிலையில் நின்றார்க்கும் எத்தொழிலைப் பூண்டார்க்கும், ஊக்கம், விடா
முயற்சி, தன் நம்பிக்கை, உடலுழைத்து உண்டல் ஆகிய இவை இணையிலாக்
குணங்களாம். செந்நி வியர்வை சொட்டப் பாடுபட்டு சுட்டிய பொருள் கொ
ண்டு குடிக்கும் உழ அமரர் அருத்தும் அவ்வயிற்றினும் இனிது. முயற்சியுடையார்
என்றும் இகழ்ச்சி யுடையார். கடவுளை நம்பி நன்கடமைநனைச் செய்
பின் நாம் கருதாத பலன்கள் கிட்டும். முயற்சியின்றி உறங்கித்திடத்து,
பொருளில்லே மென்று சொல்லித்திரியும் மாந்தரைக்கண்டு பூதேவி நகைக்
கின்றாள் என்ற கருத்தமைத்து,

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
நில மென்னு நல்லா னாகும்.

என்றபாடலைப் பயந்தருளிய பெரியாரின் பெருமையை என்னென்பது?
நன்மையைக் கடைப்பிடித்து ஓயாது ஒழியாது பாடுபட்டு வருபவர் விதியை
யும் வெல்ல வல்லவர் என்ற கருத்துடன்,

ஊழையு முப்பக்கம் காண்ப ருலையின்றித்
தாழா துருந்து பலர்

என்ற அரும்வாக்கை மலர்ந்தருளியதை மனத்தில் மறவாது வைத்தல் மிக
நன்று. அடுக்கடுக்காய் இடுக்கணவரினும் அஞ்சாது அசையாது அவரவர்
அறத்தன்னை ஆற்றலே ஆண்மையாம். அகிலத்துகித்த அனைவரும் அல்லல்
களுக்கு ஆனாகி அலைந்து வாடல் இயற்கையே யென்ற பேருண்மையை
யுணர்ந்து அகல்குன்றாது இருத்தலே சிறந்தது என்று மார்தர்க்குப் புகட்டும்
கருணையுடன் நமது திருவள்ளுவ நாயனார்,

இடுக்கண் வருங்கா னுக வதனை
அடுத்தார்வ தஃ தொப்ப தில்

என்று மனோகிடத்தை யளிக்கும் மொழியைத் தந்தனர். இவ்விடத்து மக்
களிற் சிறந்தாரின் குணத்தையும், கீழ்மக்களின் குறிகளையும் நினைவிற்குக்
கொண்டு வராமல் விடுவதற்கு மனமில்லை. அவை,

நாணமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணமை பேதை தொழில்

என்பதும்,

அஞ்சாமை யிகை யறியுக்க மிந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு

என்பதும்.

சுண்டு புலவர்களிற் சிறந்த நமது நாயனார் தம் நூலின் பெருமை முற்
றும் இச்சிறு கட்டுரையின்கண் எடுத்துக் காட்டல் மிகவரிது. தன்னரிய
பெருநீதித் தனியாது புகழ்மண்டும் பன்னமெனத்தகைய அவர்தம் அரிய அழ
கிய உயரிய நூலின்கண் சொல்லி யிருப்பன முற்றும் முக்காலத்தும், எக்
காலத்தும், எச்சமயத்தார்க்கும் சம்மதமாயிருப்பன என்பதை நன்கு கவனிக்
கத்தக்கது. இஃது இத்தராணி உன்னவனும் நிலவி நின்று நவிலரும் நன்மை
பயந்து மன்பதையரை உய்யச்செய்யு மென்பதிற் சிறிதளவும் ஐயப்பாடின்று.
சுபம்.

மனைவி:—“நீங்கள் ஒருபெரிய மந்த ஜென்மம்.”

புருஷன்:—“நீ சொல்வது வினங்கவில்லையே.”

மனைவி:—“இதே தான்.”

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மாட்சி

—(0)—

ஒரு தமிழாசிரியர்.

மாடில் வீணையும் என்ற பாடலைப்பாடி இன்புற்றிருந்தனர். பின்
னர் ஏழுநாட்கள் கழிந்த பின் அனைவோர்க்கும் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூணிறை யென்னும் வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்து கடக்
கப்பட்டவர்களைப் போல சமணர்கள் அரசன் கட்டளையின்படி நீற்றறைக்
கதவைத் திறந்தார்கள். திறந்ததும் நீற்றறையிலுள்ள திருநாவுக்கரசு சுவாமி
கள் ஒரு துன்பமூயின்றி வினங்கிக்கொண்டிருந்தார். அதைக்கண்ட அவர்
கள் ஆச்சரியமுற்று மன்னன்பாற் சென்று தருமசேனர் நமது சாஸ்திரங்களை
யுணர்ந்தவ ராதலால் பிழைத்தா ரென்றார்கள். அச்சொற்கேட்ட கொடுங்கோ
லரசன் இவனை இனி யென்செய்யலாக் கூறுக வென்றான். சமணர்கள் நஞ்
சூட்டவேண்டு மென்றார்கள்.

கொல்லாமையே மேற்கொண்டொழுதுவானது வாழ்நாள் மேலுயிருண்
னுங் கூற்றுச் செல்லாதென்னும் முதுமறைப் பொருளை யறியாதா ராகிய
சமணர்கள் உற்று நோக்கி இவனுக்கு விடமும் அமுதாயிற்று. இவன் இன்
னும் உயிர்பெற்றிருப்பானாயின் நமக்குத் திங்கு விளைவிப்பானென்று கருதிக்
கொல்லுஞ் சூழ்ச்சிகளை யோசித்தார்கள். உடனே அவர்கள் அரசன்பாற்
சென்று நாங்கன் வாழவும் தும் அரசாட்சி நிலை பெறவும் தரும சேனரைத்
தாமதியாது கொலைபுரிய வேண்டுமென்றார்கள். அதன்கேட்ட அரசன்
அதற்கு வேண்டிய தந்திரம் கூறவீர்க ளென்றான். சமணரும் உமது
பட்டத்த யானையை விடுத்துக் கொலைபுரிய வேண்டுமென்றார்கள். அவ்
வாறே அரசன் யானையைச் சுவாமிகளுக்கு முன்னர் விடுத்தான். உடனே
கோபக்கொண்டு கொலை புரிவதற்கு வந்த யானையைக் கண்ட நாயனார் சிறி
தும் அஞ்சாது ஆபத்து நேர்ந்தவிடத்தில் உயிருக்கு ஒப்பற்ற துணையா
யிருக்கும் சிவபெருமான் திருவடித் தாமரையைச் சித்தித்து,

“சண்ணவென் சந்தனச் சாந்தம்” என்னும் திருப்பதிகத்தை
யெடுத்து ஒவ்வொரு பாட்டினிறுதியிலும் அஞ்சுவது யாதொன்றாயில்லை
அஞ்ச வருவதுமில்லை யென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

“திரமாயுன்ற னடிப்போதிற் செலுத்துமனத்தை யுடையார்கள்
பரமானந்த சுமப்பெறுவா மென்னும்பரிசு தனை யுணர்ந்தே
உரமார் நாவுக்கரசனும் பேருடையாயினையே வந்தடைந்தார்
வரமார் மாலோடயன் றுதிக்கும் மணியே யெனக்குமருளாயே”

பொன்னுலியன்ற பட்டத்தை யுடைய புகாணந்த மந்தகத்தினையும்
அனுகுதற்கரிய வலிமையினையும், மணநாறும் மதத்தினையுமுடைய அந்த
யானை திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வலம்வந்து வணங்கிப் பயந்து அப்புறம்
போயிற்று. உடனே அதன் மேலிருந்த பாகர்கள் அவ்யானையை அங்குசத்
தால் குத்தித் திருப்பிச் சுவாமிகளை மாய்க்கவேண்டிய குறிப்பைக் காட்ட
அது அவர்களைக் கீழே தள்ளிக்கொண்டும் பற்பல விடங்களிலுமுள்ள
சமணர்களை யெல்லாம் தேடித் தேடித் துவைத்துக் கொண்டும், துன்ப

முறுத்தியும் இன்னல் விளைத்தது. அன்றியும் நகரத்திலுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் பயங்கரத்தை யு முண்டாக்கிற்று.

அதுகண்ட அரசன் துயரக் கடலி லாழ்ந்தான். இங்ஙனம் வெற்றியுமெந்த அரசன் துயரக் கடலில் அமிழ்ந்ததைப் பார்த்துச் சமணர்கள் அரசனை நோக்கி வேந்தே நாங்கள் புகளும் மாற்றங்களை யெல்லாம் ஆதரவோடுங் கேட்டருள வேண்டும். இதுகாறும் தருமசேனர் நமது சமய சாஸ்திரங்களில் கற்ற மந்திரத்தின் வலிமையால் நாம் விடுத்த யானையைக்கொண்டே நமக்கெல்லாம் தீங்குபுரிவித்தான். இன்னமும் இவனாள் என்ன தீங்குகள் சம்பவிக்குமோவென்று புலம்பிப் புகன்றார்கள். அதுகேட்ட அரசன் நாம் யாது செய்யலாமென்று கேட்டான். சமணர்கள் அவனைக் கல்லோடு கயிற்றாற்கட்டிப் படகி லேற்றிக் கடலிலே தள்ளவேண்டு மென்றார்கள். உடனே உண்மை யறியாத வரசன் அங்கிருந்த கொலைத் தொழிலாளரைக் கூவி இவர்கள் சொல்லிய படிச் செய்யுங்கென்று கட்டளையிட்டான். அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். அவ்வுமயம் எல்லாம்வல்ல இறைவனைத் தம்மிருதயத்திலே யிருத்திய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எப்பரிசாயினும் ஆகுக. நான் தந்தையையேத்துவனென்று 'சொற்றுணை வேதியன்' என்னும் நமச்சுவாயப் பதிகம் பாடினார். உடனே கடலின்மீது கல்லானது சுவாமிகள் மேற்பக்கத்திலிருக்கத் தெப்பம்போல் மிதந்தது. பிணித்த பாசமும் அறுந்தது. தவஞ்செய்த வருணனும் கருங்கல்லே சிவிகையாகத் தமிழ்த் தெய்வத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலியூ ரென்னும் திருப்பதியினருகே சேர்ந்தனன். சுவாமிகள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று நன்னுருமா யென்னும் தமிழ்ப்பாமாலை சாற்றிச் சின்னன் அங்கு அருந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அருக சமயமென்னுந் கடலைக் கடந்தேறிய திருநாவுக்கரசர் திருவதிகை வீரட்டானே சுவாரைச் சேலிக்கவேண்டு மென்னும் பெருங்காதலினால் திருப்பாதிரிப்புலியூரை விடுத்துச் சென்று, திருமாணிக் குழியினையும், திருத்தினை நகரையும் கண்டு தொழுது, திருவதிகையைச் சார்ந்தார். அப்பதியிலுள்ள அடியவர்கள் நகரை யலங்கரித்து எதிர்கொண்டு பணிய அவர்களோடு திருக்கோயிலுக்குச் சென்று பெருமானாரை வணங்கி "வெறி விரவு கூவினர்" என்னும் ஏழைத் திருத்தாண்டகத்தை யோதியும், சிவபெருமா னெழுந்தருளிய பலதிரும்பதிகளைப் பாடியும், சிவபெருமானுக்குத் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு மிருந்தார். சமணர்களோடு சேர்ந்து வாய்மையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் பற்பல தீங்குக ளிழைத்த பல்லவ ராஜன் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கிச் சைவனாகிப் பாடலிபுத்தூரிலிருந்த சமணர் பள்ளிகளையும், பாழிகளையுமிடித்து, அவைகளின் கற்களால் திருவதிகை யிலே குணதா வீச்சா மென்னும் திருவாலயத்தைக் கட்டினான். இவை சிறக் கடவுளை யுள்ளே காண வேணுமென்றும், புறம்பே காணவேணுமென்றும் சீ விசாரித்த விடத்து, உன்னுடைய போதத்தையும் சரீரத்தையும் முன்போலவே கைவிடாமை கொண்டு இரண்டுபட்டுத் தோன்றின தொழிந்து, அந்தப் பொருளுக்குத் தனித்தனி ஓரிடமிரா தாகையால், பிண்டப் பிரமாண்டங்களையும், தத்துவங்களையும் ஆன்மபோதத்தையும், உருவதரிசன சத்திகளாலே அருளாக்கி யொரு நீர்மையான ஞானமேயாய் உன்னினைவு யொழிய நிற்கில் அப்பொழுதே யுன்னிடத்திலே பரமசிவன் தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தியுடனே கைம்மாறு கருதாமல் வந்து தோன்றி யுள்ளே யொருதன்மை யாக்கிக்கொண்டு

தானே பிரகாசியா கிர்பன். இதனைச் சிவபோகத்தின் கண்ணே நின்ற ஆராய்ந்து அனுபவிக்கின்றோ மென்கிற தன்மையையும் கைவிட்டு நிற்பாய். இந்த முறைமையன்றி, சிவனுடைய உண்மையைக் கேட்குதல், நனைக்குதல் காண்குதல், செய்த பொழுதே உன்னுடைய கருத்தை யுருக்குவதான தொரு போர்ப்பு கூமோயின் அதனாலே உன்னுடைய கருத்தானது, நேராக அழிந்து சிவனுடனே ஒரு நீர்மையாய் விடுவாயென்னும் ஞான யோகங்களையும் பத்தி யோகங்களையும் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்னுஞ் சித்தார்த சாஸ்திரத்தின் காட்டுக்கு மேற்கோளாய்ச் சிவமயமாகவே விளங்கும். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சிவத்தல யாத்நிரை விரும்பித் திருவெண்ணைய் நல்லூர், திருவாமாதூர், திருக் கோவலூர் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கித் தேவாரப் பதிகம் பாடி, திருப்பெண்ணாகட மடைந்து திருத்தங்காளை மாடமென்னும் ஆலயத்திற்குப்போய்ச் சிவபெருமானைப்பணிந்து எம்பெருமானே அடியேன் ஆகுகத சமயத்தொடக்குண்டு போந்த இவ்வுடலோடு உயிர் வாழத்தரியேன், உயிர் பெற்றிருப்பதற்குக்குத் தேவரீர் திருமுத்திரையாகிய குலத்தை யும் இடபத்தையும் என்மீது பொறித்தருளல் வேண்டுமென்று, பொன்னார் திருவடிக்கொன்று வின்னப்பமென்னும் திருவருட்பதிகம் பாடினார். பாடினதும் சிவபெருமான் திருவருளால் ஒரு சிவபூதம் ஒருவருக்குத் தெரியாத படிச் சுவாமிகள் திருத்தோளிடத்தே குலக்குறியையும் இடபக் குறியையும் பொறித்தியது. வாசேர் பரமசிவனார் திருவருளை வியந்து விழுந்து வணங்கி யெழுந்து, திருமுதானுன்றம் முதலிய திருத்தலங்களுக்குச் சென்று சிவதரிசனஞ்செய்த கிழக்கே நிவா நதிக்கரை வழியாகக்கடந்து, சிதம்பரத்தலத்தை யடைந்தார். அடைந்ததும் என்று வந்தாயென்னும் குறிப்போடு திருத்தாண்டலம் புரியும் நடராஜப் பெருமானைப் பணிந்து ஆனந்தமயமாய் நின்று, கருகட்ட கண்டனை யென்னும், திருவிருத்தத்தையும், பத்தையும் பாடமாட்டேன் என்னும் திருநேரிசையையும், அன்னம் பாலிக்கும் தில்லை யென்னும் திருக்குறத் தொகையையும், பாடிப்பரவினார். பின்னர் அத்தலத்தினின்றும் திருவேட்களத்துக்குப் போய்ச் சுவாமியைத் தொழுது பதிகம் பாடித் திருக்கழிப்பாலை யென்னும் சிவஸ்தலத்தை யடைந்து சிவதரிசனஞ் செய்து வணபவனவாய் திறந்து என்னும் திருப்பதிகமருள் சின்னன் அங்கே தங்கி யிருந்தார். பின்னர் அத்தலத்தை விடுத்து வழியிலே "பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன் என்னும் திருக்குறத் தொகையை, யருளிச் செய்து கொண்டே தில்லையம்பதியைச் சேர்ந்து அரியாளை யென்னும் பெரிய திருத்தாண்டகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருவம்பலமேவி சுவாமியைத் தரிசித்துத் தொழுது" "செஞ்சடைக்கற்றை" யென்னுந் திருநேரிசைப் பாடினார்.

வாசேப் பெருக்கையார், சிதம்பரத்திலே திருத்தொண்டுகள் செய்து கொண்டிருந்த நாளில் ஒருநாள் அவர் கோழியிலே அம்மையார் ஞானமுரித்ததையுண்ட திருஞானசம்பந்த ஸூர்த்திச் சுவாமிகளது தெய்வீகச் செயல்களை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு அத்திருவானர் சேவடிகளை வணங்க வேண்டுமென்னும் பேராசையால் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமானைத் தொழுது விடை பெற்றுத் திருவீதியிலேயே புரண்டு அங்கப் பிரதட்சணஞ்செய்து அத்திருவெண்ணைய வணங்கிக் கடந்து, திருகாரையூரைப் பணிந்து பாடிச் கோழி யருகே வந்தார். வாசேர் வருதலைக் கேள்வியுற்ற திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அடியார்களோடு அவரை யெதிர் கொண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஞான

சம்பந்தப் பெருமானாது திருவடிகளை வணங்கினார். கௌணியர் பெருமான் அவரது திருக்கரங்களைப்பற்றி யெடுத்து வணங்கி, அப்பரே யென்ன அரு ளரசர் அடியேன் என்றார்கள். அவர்களிருவரும் எல்லையில்லா ஆனந்த மெய்தி யாலயத்திற்குப் போய் அம்பிகா பதியை வணங்கினார்கள். அது காலே ஆளுடைய பிள்ளையார் அப்பர் சுவாமிகளை கோக்கியும்த தம்பிரானைப் பாடுமென்ன ஆளுடைய வரசர் “பார்கொண்டு மூடி” என்னும் திருப் பதி கத்தை யருளி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் திருமடத்திலே யெழுந் தருளி அப்பிள்ளையாருடன் பலநாளிருந்தார்.

இங்ஙனம் வாசீசர் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் மடத்தில் இருந்து வருகின்ற காலத்தில் சோழநாட்டிலுள்ள தலங்களை யெல்லாம் வணங்கு தற்குக் காதல்கொண்டு பாசமயக் கோனரியாரோடும் திருக்கோலங்காலிற்குப் போய்ச் சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்தார். பாசமயக் கோனரியார் சீகாழிக்குத் திரும்பினார். அப்பர் சுவாமிகள் திருக்கருப்பறியலார், திருப் புன்குர், திருநீரூர், திருக்குறுக்கை, திருகின்றியூர், திருகனிபள்ளி, திருச்செம் பொன் பள்ளி, திருமயிலாடுதுறை, திருத்தருத்தி, திருவேள்விக்குடி, திரு வெதிர்கொன்பாடி, திருக்கோடிகா, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திருநாகேச்சுரம், முசலிய சிவத்தலங்களைத் தரிசித்துப் பதிகம்பாடி, திருச் சுத்தி முற்றத்தை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து முடிவென்னும் திருப் பதிக்கதைக் கோவாய் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அப்பொழுது சிவபெருமான் நல்லூருக்கு வாவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். சிவ பெருமான் கட்டளை யின்படித் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருநல்லூரை யடைந்து சுவாமியை வணங்கி மகிழ்ந்தெழுந்த வமயத்தில் சிவபெரு மான் உன்னுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றுகின்றோமென்று சமது திருவடித்தாமரைகளை அவர் திருமுடியின்மீது குட்டியருளினார். சுவாமி கள் உடனே “நீனார் தருகுமடியாணா கையவைத்தார்” என்னும் திருத் தாண்டகம் பாடினார். இன்னும் பற்பல திருப்பதிகங்களையும் அருளிச் செய்துகொண்டே திருக்கருகாவூர், திருவாவூர், திருப்பாலை முதலிய கேடத் திரங்களுக்குப்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டும் நல்லூரிலேயே சிலநாளிருந்தார்.

திருவனந்தாமரை சீர்வனர் செங்கழுநீர் கொணையதல்
குருவமர் கோங்குராமிழி செண்பகங் கொன்றைவன்னி
மருவமர் நீன்கொடி மாடமலி மறையோர்க ணல்லூர்
உருவமர்பாகத் துமையவன் பாகனை யுன்குதுமே.
செல்லேர் கொடியன் சிவன் பெருங்கோயில் சிவபுரமும்
வல்லேன் புகவும்தில் குழிலங்கையர் காவலனைச்
கல்லார் முடியொடு தோளிறச் செற்ற கழலடியான்
கல்லூரிருந்த பிரானல்லோ நம்மையான்பவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னை வழிபாடு

(K. சம்பந்தம் பிள்ளை, B.A., L.T.)

‘சதுமறை யாரியம் வருமுன் சகமுழுது நின்றாயின்
முது மொழிநீ யாநியென மொழிசுவதம் வியப்பாமே’

என்ற செங்கருத்தினைச் செவ்வியின் விடுத்தவர் ‘கொடுமலையானக் குடி யிருப்’பானருந் தண்டமிழ்ப் பணியினைத் தலைதாங்கி நின்றவருமான சுத்தரப் பெரியாரென்பது நம்மனோர் அறிந்துணதே. முதுமொழியே யெனினும், தமிழ்மொழி சில மொழிகளை போன்று உலக வழக்கொழிந்து சிதையாத் திறத்தால் தன்னைச் சார்ந்துள மக்கட்கு, அன்னர் இளையரோனும் முதியரோ னும் செவ்வரோனும் வறியரோனும், அவரது உடலோம்பல் வினைகட்கும் உயிரோம்பல் வினைகட்கும் உற்ற துணையாய் நின்றலால், தமிழ்மக்கள் தம் மைப் பத்துத் திக்களாய்ப் பரிவுடன் சுமந்த கலிவுடனீன்ற நற்றூய்பார் பாராட்டுமென்பு அவரது செவிலித் தாயாகுந் தமிழ்ப் போணங்கிற்கு முரிந்தா வது இயல்பின் வழியதன்றோ? அவ்வன்பினூடு பிறக்கு மன்னை வழிபாடு செவிலித் தாய்க்கு மியையுமன்றோ?

கால வரைப்படாத பேராயுள் படைத்த இவ்வன்மையர்க் பண்டை நாட்களிற் றனரினில் யோச்சியதும், பிற்காலத்திற் பிறமொழி மாயையிற் சிக் குண்ட தம்மக்கள் தம்மை மெய்யன்புடன் பேரை தொழியவே என்பவ்வாய் கலிவுற்றதும், சிவலாண்டுகளாய் முறை பிறழ்ந்த வழிபாட்டை முறையி னூற்ற முத்தற்றோ ரொருசிலரி னுண்மை யூக்கத்தால் தன்னலிவி லொரு சிறிது நீக்கி கலனடைந்து வருவதும் நம்மனத் திருத்தற்குரிய கருத்துக் களாம்.

அயர்ந்து வீழ்ந்த அன்மையார் அயர்வு துறந்தன்ன ரென்பதுண்மை. எனினும் அயர்வு துறந்தவர் அடியுன்றி நிற்கவும் தன்னியற்கைப் பொலிவைப் பெற்று பண்டைப் புகழைப் பூணவும் வேண்டாமா? அந்நன்னிலை கண்ணு தல் சிறு தொகுதியினர் முயற்சி யளவி லமைந்தவிடுமா? தமிழகத்தின் பகுதிதொறும், பட்டினந்தொறும், ஊர்தொறும், மனைதொறும் வாரும் ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் அன்மையர்க்குச் சிறப்பொடு பூசனை புரிந்தா லன்றி அவ்வுயர் கிலை கிட்டுவது யாங்ஙனம்? இச்சீரிய தொண்டி சிறந்த ஞானரே தமிழகமுந் தமிழ்மக்களுந் தனிநிலை தழுவ வியலும்.

ஓ த ல் .

இனி வழிபாட்டின் வகையினை ஒருவாறு ஆயுங்காலை அது பலநிறத்த தாகுமெனினுஞ் சில கூறுகளைக் குறித்து கோக்குவோம். இக்கூறுகளில்

தலைநிப்பது தூல் ஒதலாகும். தூல் ஒதலில் ஒதுவார் ஆர்வம் ஊன்றப்பெற்ற உன்னத்தாநதல்வேண்டும். ஆர்வமுண்ட வுன்னமே அறிவுடன் உணர்ச்சியையும் பற்றச்செய்யும். அறிவுணர்ச்சியின் அனவே ஆசில் வாழ்க்கை அமையும். பிறமொழி தூல்களை ஆசையுடனும் ஊக்கத்துடனும் ஆய்ந்து அம்மொழிகளை வழங்கும் பிறநாட்டாரின் அறிவுணர்ச்சியினைச் சேருஞ் சிறப்புமுற அறிதல் எளிதே. ஆயினும் அப்பிறநாட்டு அறிவுணர்ச்சி தனித்துவின்று வாழ்க்கை ஒழுக்க நிலையினை ஒழும் உயர்வலி யுடையது என்று உரைக்கலாகுமா? நாட்டறிவுணர்ச்சியினைக் காலவியல்பினுக் கேற்ப, பயனில்லனவாய பழயன பேர்த்து, பயனுடையனவாய புதியன புகுத்தி, அதற்குப் புத்தியாளிப்ப தொன்றே அப்பிறநாட் டறிவுணர்ச்சிக் கியன்ற தொழிலாகும். எனவே, ஒழுக்க நிலைக்கு அடிப்படையாவது நாட்டறிவுணர்ச்சி என்பது வெள்ளிடை மலை யன்றோ? நாட்டுமொழி தூல்களே இவ்வறிவுணர்ச்சியினுக்குக் குன்றாக் கனஞ்சியமாகலின், அந்தூல்களை நன்றே ஒதல் நற்றறையாகும்.

ஒதற்றறை யேற்பார் கற்றற்குரிய காலம், மனநிலை முதலாய துணைவலி களமையப் பெற்ற இளமையேயாகும். தற்காலக் கல்வி முறையில் இந்நிலை யார் பல்வேறு அறிவுப் பகுதிகளைக் கற்றுணரக் கடமைப்பட்டவரே; எனினும், அப்பகுதிகட்கு மூலாதாரமாகத் தாய்மொழித் தேர்ச்சி தம்பாற் சிறக்கச் செய்தலே சீரிய முறையாகும். தவிரவும் மாணவநிலை முடிவுற்ற பிறகும் இத்திறத்தார்க்கு அண்ணபா லன்புதழைத்தற்கு இம்முறை அரிய வித்தாகு மன்றோ?

ஒதற்றறை பிண்ணப் பருவத்தினர்க்கே பெரும்பாலும் பொருத்த முடைத்தாயினும் “கல்வி கரையில்” தென்னும் மூதுரை மெய்வழிப்பட்ட தெனின், கற்றோமென்று கருதுங் காளையரும் பிற்பருவத்தினரும் ஒதல் தொழிலைக் கைநெகிழ்விடாது பேணிநிற்பல் பெருமைத்தது.

ஓதுவித்தல்.

ஒதல் வழிபாட்டை ஒம்பி நிற்போர்—சிறப்பாய்ச் சிறுமக்கள்—தம் மிலக்கினை ஈடேற்றற்கு, அறிவாற்றலில் தம்மினும் மிக்காரது துணையைக் கொண்டுள்ளனர். அத்தகைய துணைக்குரியோர் தாயும், தந்தையும், ஆசா னும், ஆக்கியோனும் ஆகிய நால்குரவருமே யாவர். இந்நால்களில் காலாங் குரவராகும் கடவுளர் முத்தொழிற் பெரியாரன்றோ? ஆனதுபற்றி அண்ணா ரது அருட்டுணை யின்றி எக்கருமமும் ஏற்புடைத்தாகா தென்பதை எவரும் உணர்வர். எஞ்சிய மூவரில் ஆசானே மாணவர்க்குத் துணைநிற்கத் தகுந்தவ னென்றும், மக்கள் தம்மிலக்கு ஈடேறப் பெறுதொழிவரால், அன்னாரின் இழிகிலை, ஆசான் அறம் வழுவியதானே விளைந்ததென்றும் மொழிவர். மக் களைப் பெற்றோர் மாணவர்க்கு முழுத்துணையு முதவ கல்வி முறையும் காலக் குறைவுத் தமது முயற்சிகட்கு முடிவடைத யுன்னுது தந்தலைமேற் பழிசுமத்

தல் அடாது என்று அறைவர் ஆசிரியர். இவ்விரு திறத்தார் கடமைபினையுங் காலநேர்மையையுஞ் சீர்தாக்கி, ஒவ்வொருவர் கூற்றும் ஒரேவழி யுண்மையா வினும், துணை வழங்குதற்கு இருபாலரும் உரித்தானவரே என்று சாற்றுவர் ஒரு சாரார். ஒதுவிக்கும் பணிதாங்குவோர் ஆசிரியரே எனினும், ஒது வித்தலுந் தொண்டு முறைகளில் ஒன்றும் என்னுங் கருத்தையும், நாட்டறிவுணர்ச்சியை வாழ்க்கையி லிணைத்து மக்களைப் பயிற்றுவிக்கும் கடன் பெரும்பாலுந் தமதேயாகு மென்னுங் கருத்தையுந் தம்மனத்திருத்தி, மக் களின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆசிரியருடன் ஒத்துழைக்கத் தாய் தந்தையரும் உடன்படக் கடவரென்பது மேற்கூறிய நடுநிலைத் தீர்ப்பாளரது துணிபு போலும். உற்று கோக்கின் இத்துணிபு போற்றற் பாலதே எனப் புலப்படும்.

ஒதுவிக்குந் தொண்டினுக் கிசைந்துள்ள ஆசிரியர் தொண்டின் நீர் மையை நன்றாக ஓர்ந்து ஒதுவார்க்கு ஏனைய அறிவுப் பகுதிகளைப் புகட்ட மேற்கொள்ளும் தேர்ந்த முறைகளானே தமிழன்னை பாலுந்தாய அன்பு தோன்றச் செய்தல் வேண்டும். போதிய அறிவின்மையானே, உணர் வின்மையானே அல்லது இரண்டு மின்மையானே இனம் மக்கட்குத் தமிழ்மொழிவிக்குந் தொண்டேற்றோர் தந்தொண்டி லுக்கங் குன்றியவராகக் காண்கின்றனர். வகுப்பேற்றத்திற் குதவுவதோடு தங்கடமை முற்றுப் பெறுவதாகு மென்ற கருத்தைக் கொண்டோ, ‘எவ்வகுப்பினு மெளிய நடையே வேண்டு’ மென்றும், ‘செந்தமிழ்கடை மொழிச் சிற்பிகட்கே சிறந்த தாகலின் மாணவப் பொதுமக்கட் குதவுவதன்று’ என்றும் பறை சாற்றித் திரியும் ‘முறை’ படைவீரர் சிலரின் சேற்றத்திற் கடங்கியோ, அன்றி மாணவரின் மனத்திடத்தை யறிய இயலாமையாலோ, இவ்வாசிரியத் தொகுதியினர் தம்மை அண்டிய மாணவர்க்கு அளிக்கும் மொழித் தேர்ச்சி சுவையற்ற முறுதியற்று மிருக்கின்றது. சோறுண்ணத் தலைப்பட்ட காலை யும் மக்கட்குக் கஞ்சியே வார்த்தல் அன்னார் மெய்வளர்ச்சிக்கும் வலுவிற்கு மேற்றதாமோ? என்னே அறிவின் புன்மை! உடலாக்கத்திற்கும் மனவாக் கத்திற்கு மதனதன் வளர்ச்சி நிலைக்குரிய உரமூட்ட லன்றோ தகைமைத் தாகும். நிதர், மேற்றா வகுப்புக்கட் காசிரியராகும் ‘புலவர்’ விருது பெற்ற போரினார் சிலரிடத்தும் இக்குறை காணப்படுவதென்? தம்மறிவு தமக்கே உரித் தென்ற எண்ணத்தானே? முயற்சி வருவாயினில் அடங்குவது என்ற சித்தாந்தம் பற்றியோ? ‘எம்முயற்சி யெடுத்தும் இம்மக்கள் பாற் பயனிறுத்தல் உடாக்காரியமா’ மென்று ஏழை மாணவரை என்னிச் சிறும் சில ஆசிரியரின் இலக்கினுக் கியைந்தோ? இன்றி இளமையினே ஏற்ற பயிற்சி அளிக்கப்படாமைக்கு காமென்ன செய்வோம் என்ற கூற்றைக் கொண்டோ? எதுவாயினும், இவர்களிடத்துப் பயிலுவோர் ஆர்வம் சோதனை விழாவில் அரங்கேற்றற்குரிய அறிவு பெறுவதுண்மை யாயினும்

இவர்களில் அன்னையார்க்கு மெய்த் தொண்டராவோர் சிலரினுஞ் சிலரே. இங்ஙனம் நிகழ்வதென்?

உணர்ச்சி வழிப்படா அறிவு பயன்படாது. அறிவினை உணர்ச்சி யுடனணக்க வேண்டியதற்கு வேண்டிய வலிவு ஆசிரியரானே ஆக்கப் படல் வேண்டும். அவ்வலிவும் ஆசிரியர் மேற்கொள்ளும் உணர்ச்சியையே தனக் குப் பிறப்பிடமாய்க் கொண்டுள்ளது. ஆகவே ஒதுவித்தல் தொண்டை நல் லாற்றின் ஒழுக்க உறுதிக்கொள்ளும் ஆசிரியர் மொழியறிவினுக்கு—அதிலும் நாட்டு மொழியறிவினுக்குரிய உணர்ச்சியை தொண்டினுக் கேற்றவாறு அமைத்துக் கொள்ளுதல் அன்னார்க்குத் துணைக்கரமா மன்றோ?

நூலாக்கல்.

ஒத லோதுவித்தலாய இருவகை வழிபாட்டிற்குங் கருவியாவது நூல். இயற்றப்படுங் கருமத்தின் பெருமை கருவியின் தன்மையையுந் தழுவி நின்ற லால், நமது கருவி கருமத்திற்கொத்த பண்பு வாய்ந்திருத்தல் வேண்டும் அல் லவா? ஆகவே அத்தகைய பண்பு அமைய கருவியை யாக்கலும் வழிபாட்டின் பிறிதொரு துறையாம் அன்றோ? இத்துறையின் நீர்மை யாது?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நார்பயன் அளிக்க வன்மையுடைய நூலே இலக்கண முறையில் ஆக்கப்பட்ட நூலாகு மெனினும், அம்மெய்த் நூலை ஒதி உணர்தற்கு உறுதுணையாகுந் தற்காலப் பாட புத்தகங்களையும் 'நூற்றொகுதி' என்ற பேரினத்திற் சேர்த்தல் பிழைபடாது.

நூலாக்குவோரும் தமது முயற்சி தொண்டெயப்பட்டு தென்ற எண் ணத்தைத் தமதுன்னத் திருத்தல் அன்னார் தலைக்கடன். இக்கடனை யுணர்ந் தோர், வணிகமுறை யொன்றினையே பேணி, புறநீசல் போன்ற நூற்றுக் கணக்கான நூல்களை அச்சுந்திமே லேற்றிவிடார். தமிழகத்திலே தமிழ் தாய் தகப்பன்பாற் பிறந்த தமிழ்ச்சிறுவர் தமிழொலிகளினு மெழுத்துக்களி னும் பயிற்சியடையு முன்னரே பிறமொழி ஒலிகளையு மெழுத்துக்களையுங் கற்கலாமென்று துணியார். தமிழிலக்கணத்திற்கு முரண்பட வமைந்த சொற்களைப் புத்தகத்தின் முற்பாடங்களிலேயே சேர்க்க வொருப்படார். பண்டைத் தமிழகப் பெரியார் சரிதைகளைப் புறக்கணியார். தமிழ்மக்களை, அன்னார் எக்காலத்தவராயினும், தாழ்த்திக்கூற மனமொவ்வார். சிறு மக்கட்கு நாட்டறிவுணர்ச்சியளிக்குமுன் பிறமக்க ளறிவுணர்ச்சியினைப் புகட்ட விசை யார். நாட்டறிவுணர்ச்சியினையும் அவர்களது புலன் வழிப்படுத்தி மனத் தின்கட் செறியச்செய்து நாட்டி னியல்பினுக்குற்ற நல் வாழ்வின் மேவ உதவுவர்.

நூலாக்குவார் தம்மனத் தாராயக்கூடிய மற்றொரு கருத்தாவது, தமது நூலகத்துப் பிறமொழிகளி லியங்குஞ் சொற்களை யெடுத்தானலே. தமிழ் 'பிறிதுமொழி விழையாமல் தன்னுற்றலே ஆற்றலாக நடந்தேற வல்ல' தென்

தும் பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்றுவித்தல் தாம் நோற்கும் நோன்பினுக்கு முரண்படுவதாகு மென்றும், ஏனை வடதிசைச் சொற்களை வடிவற வகற்றித் தாய் தமிழ் மொழியினே நூலாக்கி விடுத்தல் நூலாசிரியரின் மாணொழுக்கமா மென்றும் உறுதி கூறுவர் அன்னை யடியாரினோரினத்தார். இத்துணிபுக்கு மாறாக கால வியற்கைக்கேற்ப தமிழ்மொழி வளர்ச்சியுற வேண்டுமாயின். இம் மொழி தனக்குரிய சொற்களோ டமைந்து விடாது வடதிசை மொழிக ளுடனு முறவு கொண்டு அவைகட்குரிய சொற்களைத் தம்மால் வரைவின்றி விரைப்பெறலே விழுமிய முறையா மென்று மொழிவர் அவ்வடியார் குழாத் தின் வேறினத்தார். 'நீலமும், மரகதமும், பவழமும் முதலியன இடை யிடை விராய முத்து வடமே கண்ணினுக் கீன்பக் தருவதல்லது, முற்றும் முத்தானுய மாலை யவ்வீன்பக் தருவதில்லையே' என்றும் 'உண்ணவும் நண்ண வும் உடலை மண்ணவும் உதவாதபடி ஏரி குளங்களிற் கட்டிவைத்திருக்கின்ற, நிலை நீர் நாட்குநாள் ஒளிமழுக்கி நன்மை கெடுவது; ஓயாம லோடிக்கொண் டிருக்கும் ஆற்று நீரோ தெளிவும் வடிவும் பெருகி நன்மை தருவதாகு' மென்றும் மேற்குறித்த பின்னினைத்தார் போற்று முண்மையினை யுயமானங் களான் வினக்கினார் காலஞ்சென்ற ஆசிரியர் தி. செல்வசேகரவரையார். மொழி வளமுற்றகு இக்கருத்துச் சாலவுஞ் சிறந்ததென வொருபாற் கொள் ளக் கிடக்கின்ற தெனினும் தற்கால மாங்காக்குந் தலையெடுக்குந் தமிழ் நூலாசிரியர் பலர், காலவழக்குக்கூறி, வடதிசைச் சொற்களை வரைவின்றி வழங்குவதுடன், அச்சொற்கள் தம்பிறப்பொலி பொன்றா திருக்கக் கருதி, தமிழிலக்கண நெறிக்கு மாறாகச் சொற்களமைத்து, அவைகளைத் தொடர் களின் கெடுவே நிலையிடல் சிறப்புடைத்தாமா? உதவிக்கென வந்தவனுயிரி னுக்கே உலோஸூட்ட வெத்தகைய வொழுக்கத்திற் படுவது? இவ்வடியார் அன்னையார்க் காற்றுக் கொண்டு எத்தன்மைத் தென்று கூறுவது? ஆங்கில மொழி, உலக வழக்கு மொழிகளில் மேம்பட்டிருத்தல், 'இலத்தீன்' 'பிரஞ்சு' முதலாய் பிறமொழிச் சொற்களை இனி தேற்றுக்கொண்டதா வன்றோ வெனின், ஆங்கிலம் அங்ஙனம் பிறசொற்களைத் தன்னினத்தோடினைக்கு முன் அவைகட்குத் தன்னினச் சின்னங்களைச் சூட்டி யவைகளின் இயற்கை யுருவை மாற்றித் தன்னின யுருவை யேற்றிவிடுகின்றது. தமிழைச் சாரும் வடதிசைச் சொற்கள் தமிழினத்திற்குரிய வுடை, அணிகலன் முதலாய் சின்னங்களை முறைமையினையிப்பெறுவன வாயின் அவைகளை ஏற்க மறுப்பாரில்லை.

உறையுளாக்கல்.

பொதுவாய் கோக்குமிடத்துத் தமிழ் மக்களது மனை ஒவ்வொன்றும் அன் னையார்க் குறையுளாயினும், அவருக்குச் சிறப்பொடு பூசனை புரிதற்குச் சிறப் புறையுட்களும் வேண்டப்படுவன வன்றோ? வழிபாட்டினை முதற் கடனாய்க் கொள்ளும் கல்லூரிகளே இவ்வுறையுட்களில் தலைத் தாத்தனவாம். சீகழ்த்

தப்பவும் நற்பூசனையிற் பிணியுண்டு மக்கள் அன்னையினருள் பூணுதற் கெல் வகையினு மிசையும்படி இக்கல்லூரிகள் அமைக்கப்படல் வேண்டும். திருக் கோயில் திருமடம், சோற்றாவிடுதி முதலியன நிறுவும் பெரும் பொருள் படைத்தோர், தமிழ்க் கல்லூரி யாக்கலும் உயிர்க்குறுதி யளிக்குந் கருமங் களின் ஒன்றும் என்று கொண்டு நாட்டின் பகுதிகள் பலவற்றினும் இப்பணி யைச் செய்ய முன் துறலன்றோ அன்றாருக் கியைந்த வழிபாடாகும்.

கல்லூரிகள் அமைக்கப்படுவதுடன் அறிவுச் சேர்க்கைக்கும், ஆராய்ச்சி நடத்தற்கும் உதவக்கூடிய கழகங்களும் வேண்டும். இவை இப்பொழுது ஒரோ விடங்களிற் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறின்றி பட்டினங்களிலும் ஊர்ப்புறங்களிலும் எண்ணிறந்த கழகங்கள் ஆக்கப்படல் அவசியமாகும். ஆங் காங்குள்ள கழகங்களில் ஆராய்ச்சி வாயிலாகத் தேர்ந்த கருத்துக்களைப் பிற மக்கட்கு அறிவுறுத்த வாரப் பத்திரிகைகளோ திங்கட் பத்திரிகைகளோ திகழ்தல் வேண்டும்.

பின்னூரை.

அன்னையாரின் வழிபாட்டினுக்குற்ற துறைகள் பலதிறத்தன வாயினும் இக்கட்டுரையின் கண்ணே ஒரு சிலவே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. மனமொழி மெய்களானியன்ற வனவு வழிபடுவமென்று உறுதி கொண்டார்க்குப் புதிய துறைகளும் புலப்படும். மேற்கொள்ளுந் துறை எத்தகைத்தாலினும் தம துன்னத் தோங்கும் அன்பொன்று மாத்திரம் இருக்குமாயின் அதனே வழி நாட்டிற்கேற்ற துணைவலியாகும். அதனையழிக்க வறுமிடையுறுகளும் தோன்றிய காலையே நாசம் அடையும். ஆகவே தமிழ் மக்களாய நாம் நமது தமிழன்னையாரின் தகைமையைத் தக்கவாறுணர்ந்து, அவருக்குரிய தொண் டித் துறைகளிற் பணிப்புகண்டு நமது வாழ்க்கையை நலன்பட நடாத்தி இன் புறுதற்கு இறைவனது இன்னருளை வேண்டி நிற்போமாக! வாழி! தமிழ் மக்கள் வாழி! வாழி தமிழன்னே.

சந்தாநேயர் கவனிக்க

“ஆனந்தபோதினி” மாதசஞ்சிகை 15-வது ஆண் டுக்கு ஆடியீ முதல் புதிதாகச் சேர்ந்திருக்கிற சந்தா நேயர்களின் சந்தா நம்பர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின் றன. ஆதலால் ஐடி சந்தாநேயர்கள் தயவுசெய்து தங்கள் தங்கள் புதிய சந்தா நம்பர்களைப் பார்த்து ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.

மாணேஜர்.

ஆனந்த சந்திரோதயம்

தமிழாசிரியர் S. V. வரதராஜையங்கார்.

“சொன்னதைக் கோளாதான் சுகம்பெற மாட்டான்”

என்று ஒரு பழமொழியுண்டு. குருவின் வார்தைப்படி நடவாமல் எதையும் ஆகேபிக்கும் குணமுள்ளவன் துக்கத்தை யடைகின்றான். முன்னொரு சமயம் விபீஷணனுடைய நட்பை யடைந்த ஓர் நான் தான் கடலில் தாராளமாய் நடக்கும்படி கிருபை செய்யவேண்டுமென்று கேட்க விபீஷணன் ‘அவ்வாறே யாகுக’ என்று கூறி,

நன்மையுஞ் செல்வமு நாளு நல்குமே
தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே
சன்மமு மரணமு யின்றித் தீருமே
இம்மையே நாம் வென்றிரண் டெழுத்தினால்

என நாம் நாமத்தின் மான்மியத்தை உபதேசித்து, நாமநாம் மடங்கிய ஒரு டீட்டை அவனுடைய முன்தானையில் முடிந்து “அடே! நீ இந்த முடிச்சை யவிழ்த்துப் பாராமல் நம்பிக்கையுடன் போனால் சமுத்திரம் உனக்கு கடந்து போகக்கூடிய தன்மையி் விருக்கும். எந்த நிமிஷத்தில் நீ சந்தேகித்து இந்த முடிச்சை அவிழ்க்க யத்தனிக்கின்றாயோ அக்கணமே முழுதி இறந்து போவாய்” என்று. இதைக்கேட்ட அந்தணன் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் கடலைத்தாண்டிப் போனான்; மறுபடியும் வந்தான். இவ்வாறு சில நாள் சமுத்திரத்தில் தாராளமாய் நடந்துபோய்க்கொண்டிருக்கையில் ஓர் வித செட்ட எண்ணம் அவன் மனதினுண்டாயிற்று. விபீஷணன் நம் முடைய துணியில் முடிந்திருப்பது ஏதோ ஒருவித பச்சிலைபோல் தோன்றுகிறது. அதை நாம் கண்டுகொண்டால் எல்லோருக்கும் சொல்லி விடுவோமென்ற சந்தேகத்தால் நம்மை வினாகப் பயமுறுத்தினார் போலும். நல்லது, அது இன்னதென்று பார்த்தே விடுவோம். பார்த்த பின் அநேகருக்கு அவ் விதப் பச்சிலையைத் துணியிற் கட்டிக் காச சம்பாதிக்கலாம் என்று எண்ணி மெல்ல முடிச்சை யவிழ்த்தான். உடனே ஆழத்தில் முழுதிச் செத்தான். இதுபோல் எத்தனை காலம் நல்லவாணிடம் நமக்கு நம்பிக்கை யிருக்கிறதோ அத்தனை காலம் வரையில் தான் நமக்குச் சகல நன்மைகளும் உண்டாகும். அத்தகைய நம்பிக்கை சிறிது குறையுமானால் நமது கேட்கங்களும் கசிக்கத் தொடங்கும்.

“பச்சைமா மலைபோல்மேளி பவளவாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா! அமரரே! ஆயர்தம் கொழுந்தே யென்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போ யித்திரலோக மாளும்
அச்சுவைபெறிலும் வேண்டே னாங்கமா நகருளானே”

சாமானியமாக எல்லோரும் இந்த பாட்டைப் பிறர் சொல்லத் கேட்டோ அல்லது தாமே படித்தோ இருப்பார்கள். இது நாலாயிரப் பிரபந்தத்திலுள்ள மிக்க அருமையான பாசாங்களில் ஒன்று என்பதும் பிரசித்தம். இதை யருளிச் செய்தவர் கொண்டாடிப்போடி யாழ்வார் என்பதும் தெரிந்ததே. இதை இவ்வளவு விசேஷமாகப் பத்தர்கள் பாடிப் பரவசமாகிக் கொண்டாடுவதன் விசேஷ மென்னவென்று கவனிப்போம். அரங்கமா நகருளானே! என்று பன்முறை அழித்த ஆழ்வாரை நோக்கி, பகவான் “ஆழ்வீர்! எமது பெயரைச் சொன்னவர்களுக்கு நாம் திருநாடளித்து வருகின்றோம். உமது ஸ்தோத்திரம் கேட்டு மெச்சினோம். அந்தத் திருநாட்டில் நீரும் வந்து எழுந்தருளியிரும்” என்று கூற, ஆழ்வார், “இவ்வளவுத் திருந்தபடியே திருநாமத்தைச் சொல்லி அதனால் பெறக்கூடிய இனிமைக்குப் பரமபதத்தைப்போ யடைந்து அனுபவிக்கின்ற அந்த ஆனந்தானுபவமும் கூடாது; ஆதலின் அது எனக்கு வேண்டாம்” என்று அருளிச் செய்கின்றார். அத்தகைய இவ்வளவுத்திற்குக் காரணப்படுகின்ற எம்பெருமானை எப்படி எந்த நாமத்தைச் சொல்லி யழைப்பதென்று கருதிய ஆழ்வார் ‘பச்சைமா மலைபோல்மேனி’ என்றார். பசுமை, நீலம், சருமையாகிய நிறங்களை அபேதமாகக் கூறுவது கவிமரபு. எம்பெருமானுடைய கானமேகத் திருமேனிக்குப் பச்சைமாமலை உவமை கூறினார். சாமானியமான மலை பசுவானுடைய துணைக்கலாகா நிலைக்கும் உயர்வுக்கும் ஒப்பாகுமேயன்றி, ஆராய்ந்து காணப்படுந்தால் கண்ணையும் நெஞ்சத்தையும் குளிர்வித்து, சமசாரதாபங்களை யெல்லாம் போக்குந் தன்மையும் எப்போதும் தியாகம் செய்வதற்கு உரியதாக இருத்தலும், பெருங்கருணைக்கு இருப்பிடமாகியிருந்தலுமான பலருண விசேஷங்களில் ஒப்பாகாமை நோக்கி “பச்சைமாமலை” என்று பகர்ந்தார். “என்னும் இச்சுவை” என்றும் இயம்பினார். அதாவது எம்பெருமானுடைய குணனுபவங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதில்லை; சொன்னாலே போதும்; அதவே அமுதத்தையும் வெல்லும் அருஞ்சுவையுடையது என்று சுவை நயத்தைக்காட்டி யருளினார். “யான்போய்” என்றார் அதன்பின், கேவலம் லோக விஷயந்தர ஞாபகமானது நீங்கப் பெறாமல் பொருவேண்டி, மண்வேண்டி, மங்கையர் காதல்வேண்டி யாரும் நான் கூட அந்த பாக்கியத்தை அடைவதானாலும் வேண்டேன் என்றார். போய் என்றதால் அந்தப் பரமபதத்தை யடைவதிலுள்ள அருமையை விளக்கினார். “தூர்திரலோகம் ஆளும் அச்சுவை இனியதவறு” என்றுகூறுதல் “அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்” என்று உரைத்ததில் நாம் பரமபதத்தைப் பழித்தவ ராகாமல் திருநாம சங்கீர்த்தனத்தில் தமக்குள்ள ஆதர அநிசயத்தைக் காண்பித்தார். இதனால் நாம் சங்கீர்த்தனத்தின் விசேஷம் விவரிக்கப் படுகின்றது.

“அழையா விட்டில் நுழையா விருந்து” என்பது ஒரு பழமொழி. ஆனால் இதை எல்லா இடங்களிலும் விஷயத்திலும் அனுபவித்து விடலாகாது. ஞானத்தை வேண்டி அலைக்கின்றவன் இதைக் கருதமாட்டான். அஃன், அந்நியர் தன்னை யழைத்து போதிக் கும் வரையில் காதிராமல் தானே வருந்தி மகான்களைத் தேடிச்சென்று சம்பாஷணையாலும், நீல தால்களின் ஆராய்ச்சியாலும், நல்லொழுக்கத்தாலும் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டியவன். புஷ்பம் வண்டுகளைத் தேடிச் செல்வது வழிச்ச

மில்லை. வெல்லம் ஈயிருக்கு மிடத்தை ஆராய்வதில்லை. ஞானத்தை வெட்டி விட்டபின் தவளையைப் பிடித்து அதில் விடவேண்டியதில்லை. புஷ்பத்தின் நறுமணம் வண்டுகளை அழைக்கின்றது. அதுபோல மகான்களின் புகழ்மணம் செடியர்களை அழைக்கிறது. அழைத்த பின் வந்த வண்டுகளை மொற்றாமல் மதுவைத் தருகின்றது அம்மலர். அதுபோல மகான்கள் தம்மை வந்தடைந்தவர்களின் தாபந்ரயங்களைப் போக்கி அவர்களுக்கு ஆத்ம சாந்தியான அருத்தேனை யளிக்கின்றார்கள். மகான்களை புஷ்பங்கள், அவர்களைத் தேடி ஆத்மதாபமுடைய செடியர்கள் அலைந்து கண்டுகளிக்கின்றனர். ஆனால் செடியனைத் தேடுகிற குருவும் உண்டு. இவர்கள் ஆஸ்தியில்லாதவர்களென்று எளிதில் வெளியாகி விடும்.

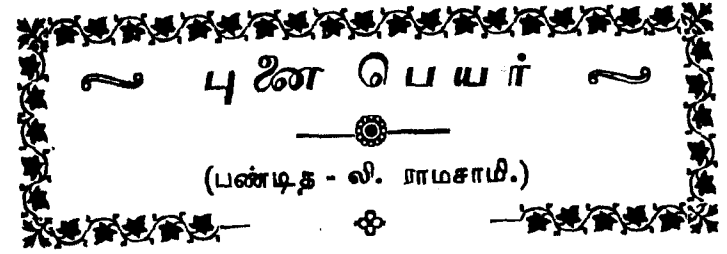
“ஞானிக்கில்லை இன்பழம் துன்பழம்” என்று சொல்லுவார்கள். ஞானிகளான செர் தங்கள் தேகத்தைக் காப்பாற்றுவதில் கவலை கொள்ளுகிறார்களே; அது ஏன்? அழிந்துபோகும் சரீரம் எப்படியிருந்தால் என்ன? அந்த உடம்பை ஏன் தண்ணீர் முதலியவற்றால் சுத்தம் செய்யவேண்டும்? வேளை தவறாமல் உணவு கொடுத்து காப்பதன் கருத்துதான் என்ன? வெறும் உடையை எவரும் அறைவில் வைத்துப் பூட்டமாட்டார்கள். அது போல உயர்ந்த சரீரம் ஒரு கிறிதும் பயன்படாது. பலவித நவரத்தனங்களையும் ஆபாணங்களையு முடைய உடையை அறைவில் வைத்துப் பூட்டிப் பத்திரப்படுத்துவது போல சின்மயானந்தராகிய பரமாத்மா வசிக்கும் சரீரத்தை மகான்கள் வெகு கவனமாகப் பாதுகாக்கின்றனர்.

“ஞானமில்லாத ஜன்மம் வீணே.” மனிதப்பிறவி யெடுத்தவர்கள் இயன்ற அளவு ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டியது முக்கியம். அதைத் தேடாமல் கேவலம் பணத்தைமட்டும் தேடுவது அதமமானதாகும். விலங்குகள் சுயேச்சையாய்த் திரிவதுபோல் இவனும் கட்டுப்பாடின்றி சற்று கின்றான். பன்றி உடல் கொழுத்து அலைவதுபோல் இவனும் அலைகின்றான். நாய்க்குக் கோபம் வருவதுபோல் மனிதனுக்கும் கோபம் வந்துவிடுகிறது. காக்கைகள் பிணத்தை யடைந்து கொத்துவதுபோல் இவனும் பொருளாசையால் கண்டவர்களை யெல்லாம் கொத்துகிறான். மிகவும் துஷ்ட மிருகமான புலியைப்போல் மனிதனும் கண்டவரை துன்புறுத்துகிறான். நரிகையப்போல மனிதனும் தத்திரசாலி. எருமை நல்ல தண்ணீரைப் பருகாமல், விழுந்து புரண்டு கலக்கிப் பின்பு நீரைக் குடிக்கிறது. மனிதனும் தால்களிலுள்ள சத்தாசத் விஷயங்களைக் கவனித்து சத்தைக் கொன்னாமல், எல்லாவற்றையும் கலக்கி, அதனால் மூளைகலக்கி, அறிவு கெட்டு மதியமடைந்து திண்டாடித் தெருவில் நிற்கிறான். மிருகங்களுக்குள்ள சகல குணங்களும் ஆராயுமனவில் மனிதனிடம் பூரணமாயிருக்கக் காண்கிறோம். ஆனால் பிராணிகளைக் காட்டிலும் இவன் எப்படி உயர்ந்தவன்? அந்தப் பகுத்தறிவு ஒன்றால் தான் அவன் மோலான பிறவியைப் பெற்றவனென்று கருதப்படுகிறான். அப்பகுத்தறிவாவது பாவம் இன்னது, புண்ணியம் இன்னது, இதைச் செய்வது தரும், இதைச்செய்தால் பாவம் சம்பவிக்கும், இது நன்மையைத் தரும் என்று இப்படி ஆராய்ந்து நடக்கும் அறிவு ஆகும். ஆதலின், “காற்றின்னபோதே துற்றிக்கொன்ன வேண்டும்.” “சரும்பு உன்னபோதே

ஆலையில் ஆட்டிவிடவேண்டும்." பிறவியின் பயின்பாட்டைப் பகுத்தறிவு வழி காட்டுகின்றது. ஆதலின் அரிய இந்த ஜன்மத்திலேயே ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டியது மனிதனுடைய முக்கிய கடமை.

“கொக்கிந்த ஒரே மதி” என்று சொல்ல நாம் கேட்டிருக்கிறோம். இதைக் குலசேகராழ்வார் ஒரு பாசரத்தில் நன்றாக விளக்கி யிருக்கிறார். அதாவது “பசுவானே! எனக்கு வேண்டியது ஒன்றே ஒன்று தான். அதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் உன்னிடமிருந்து அபேகழிக்கவில்லை, எனக்குப் பொருள் வேண்டாம், பூமி வேண்டாம், புத்திரர் வேண்டாம், கீர்த்தி வேண்டாம், சுவர்க்கம் வேண்டாம், நாகம் வேண்டாம், மோக்ஷமும் வேண்டாம். இவற்றைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை, என்னுடைய பிரார்த்தகர்மாவுக்குத் தக்கபடி எனக்குச் சுகமும் துக்கமும் உண்டாகின்றன. என்னை நரகிவிட்டாலும் சரி, சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்பினாலும் சரி, அன்றி எனக்கு மோக்ஷமளித்தாலும் அளி. அவைகளைப்பற்றி எனக்குச் சிறிதும் விசாரமென்பது இல்லை. நான் கேட்பதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்றுதான். நான் எந்த ஜன்ம மெடுத்தாலும், எந்த லோகத்திலிருந்தாலும் உன் பாதத்தை என்மனம் பற்றவேண்டும். உன் பாதாம்புஜமாகிய பஞ்சரத்தில் என் மனமாகிய கிளி சதாகாலமும் வாஸம் செய்யவேண்டும். இந்த ஒரு பலனைக் கருதியே நான் உன்னிடம் பக்தி செலுத்துகின்றேன்.”

“மையும் ஆமையும்” மைகளில் பலவித மைகள் உண்டு. ஒரு வித மையைக் கண்ணி விட்டுக்கொண்டால் குளிர்ச்சி யுண்டாகும். பார்வையதிகரிக்கும். மற்றொரு மையைக்கொண்டு துஷ்டர்கள் தூரநடத்தையுள்ள மாதர்களை வசியப்படுத்தவதாகச் சொல்லுகின்றனர். ஒரு வித மை எல்லோராலும் எழுத உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த மைகள் யாவும் கையையும் கண்ணையும் கருப்பாக்குகின்றன; கொஞ்சம் ஜலம் பட்டால் கருமை நீக்கிவிடுகிறது. இன்னொரு மை புண்டு; அது யாவற்றிலும் உயர்ந்தது, மிகவும் சிலாக்யமானது, அதைத் தரித்துக்கொண்டால் சகல சம்பந்தம் உண்டாகின்றன. அந்தர்முக பகிர்முக சத்துருக்கள் அனைவரும் நாசமாவார்கள். உலகெங்கும் கிர்த்தி ஏற்படும். இதற்கு தருமனே சாக்ஷி. இந்த மை இன்னதென்று தெரியுமா? அதுதான் பொறுமை என்பது. இனி, ஆமையை கவனிப்போம். எத்தனையோ கிணறுகளில் ஆமைகள் வசிக்கின்றன. நாம் அடிக்கடி ஆமைகளைப் பார்க்கவும் நேருகின்றது. அந்த ஆமைகளால் ஜனங்களுக்கு எவ்விதமான துன்பமும் நேருகிறதில்லை. ஜலம் சுத்தமாயிருக்க அநேகர் ஆமைகளைப்பிடித்துக் கிணறுகளில் விட்டு வைப்பதுண்டு. இவ்வாமைகள் சிறியனவாயும் இயன்ற அளவு ஏதோ சிறிது உதவிபுரிவனவாயும் இருக்கின்றன. இன்னொருவகை ஆமையுண்டு, அது பெரிய கிருட்டு ஆமை; மனிதர்கள் கண்ணிற்படாமல் அது ஒளிந்து திரிகின்றது. அதை மனிதர்கள் கவனியாமலிருக்கிறார்கள். அதோ மிகவும் பெரியது. அது மனிதனை மரண பரியந்தம் ஒளிந்திருந்து கொல்லுகின்றது. அது தண்ணீரில் இல்லை. பூமியிலேயே சஞ்சரிக்கிறது. சில சமயங்களில் ஆகாயத்திலும் பறந்து விடுகிறது. மனிதரைக் கண்டால் உடனே தாலிப்பிடித்துக் கொண்டு கிறது? அந்த ஆமையின் பெயரென்ன தெரியுமா? அதுதான் பெறுமை.

அச்சாபீன்காரரோடு சண்டை போட்டுப் போட்டு அப்பொழுதே “பாஞ்சோதி” பொங்கல் மலரை வெளியேற்றி விட்டேன். பத்திரிகையைக் கையில் எடுத்து எப்படி இருக்கிறது என்று புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். இதற்குள் எனது நண்பன் கே. எஸ். வாசன் வந்து, நாய்காவியில் உட்கார்ந்து கொண்டே

“சாயங்காலம் மெட்ராஸுக்குப் போகவேணும் புறப்படு” என்றான்.

“மெட்ராஸுக்கா” என்றேன் ஆச்சரியத்தோடு.

“ஆமாம்! இந்தத்தடவை தவறாமல் வரவேணும்”

“சரி! எப்போது புறப்படலாம்?”

“சாயங்காலம்; 7-மணி வண்டிக்கு”

“டைம்” ஏது சாயங்காலமானால்? அதற்குள் என்ன முயுகிப்போகும்? காளைக்குப் போகக் கூடாதா?”

“டாமிட், போவோம், எப்போதும் இப்படியே. ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று தெரியவில்லையே! இன்றைக்கே போகவேணும், என்ன “டைம்” வேண்டி யிருக்கிறது?”

“உனக்கென்னப்பா, எல்லாம் தயார் செய்துகொண்டு பேசுகறும். நான் இப்போது பயணமாக வேணுமானால்—”

“எவ்வளவு நாளாகப் போகிறது. மறுபடியும் ஐந்தாறுகளில் திரும்பி வந்து விடுவோம் அல்லவா?”

“அதுசரி! இந்த விஷயம் நேற்றே சொல்லாமல் போய் விட்டாயே!”

“அடே! எனக்கு மாதிரம் எப்படித் தெரியும்? நானும் நினைக்கவே இல்லை. ‘கொய்ட் அன் எக்ஸ்பெக்டட்’ காலமேதான் டாக்டர். சாஸ்திரி யிடமிருந்து ‘வொயர்’ வந்தது—தைப் பொங்கலுக்கு வரவேணும் என்று”

“ஓஹோ! இப்போது டாக்டர் சாஸ்திரி பட்டணத்திலா இருக்கிறார்?”

“இது தெரியாதா? இரண்டு மூன்று மாதமாக அவரும், அவருடைய சம்சாரமும் மகளும் அங்கேயே இருக்கிறார்கள்.”

“அப்படியா.....”

“சரி நான் போகட்டுமா? சாயங்காலம் நிச்சயந்தானே?”

“இனி வராமல் தீருமா? நீ என்ன வேசில் விடுகிற ஆசாமியா?”

“அச்சா...ருட்பை” என்று சிரித்துக்கொண்டே புறப்பட்டான் வாசன்.

கே. எஸ். வாசனும் நானும் ஒரே வயது; ஒரே ஊர்; ஒரே கோத்திரம். ஒரே பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தவர்கள். சிறு வயதில் சகபாடிகளோடு வெகு உல்லாசமாகக் காலங் கழித்தவர்கள். எப்படியோ பி. ஏ. வரைக்கும் படித்துப் பரீட்சையில் தேர்ந்த பிற்பாடு, இரண்டு பேரும் பிரிந்திருக்கும்படி கேரிட்டது. எனக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே பக்திரிகைத் துறையில் ஒரு பைத்தியம். எப்படி எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு “பாஞ்சோதி” என்ற ஒரு மாத சஞ்சிகையைத் தொடங்கி அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவன் பி. எல். பாஸ் செய்துவிட்டு பிராக்டிஸாக்கு வந்து இரண்டு வருஷமாகிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டதால் சிறுவயதில் இரண்டு பேரும் எப்படி இணையிரியாமல் இருந்தோமோ, அந்தமாதிரி இருப்பதற்கு வகையில்லாமல் போய் விட்டது. அவ்வளவு அங்கியோந்தியம் இல்லாமல் போனாலும் ஸ்நேகம் மாத்திரம் குறையவில்லை. இன்றைக்கும் ஒரு நாளைக்கு ஒருதரமோ அல்லது ஒருநாள்விட்டு ஒரு நாளோ வந்து ஆபீஸில் என்னைப் பார்க்காமல் இருக்கமாட்டான். பெரிய குஷால் பேர்வழி; அவனிடத்தில் எல்லாம் நவீன நாகரிக மயந்தான். நான் இன்னும் கொஞ்சம் நமது பழைய தத்துவங்களைப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டிருப்பவன். ஆகையினாலே சில விஷயங்களில் மாறுபட்டாலும் அவனுக்கு நான்—எனக்கு அவன் சகாயஸ்தர்களுக்கவே இருந்து வருகிறோம். ஆகையினாலே இப்போது அவன் என்னைப் பட்டணத்துக்குப் பிரயாணம் ஆகவேண்டும் என்று சொன்ன மாதிரித்தில்—கையில் பணம் அதிகம் இல்லாதிருந்தும் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டேன். இன்னொரு காரணங்கூட உண்டு. டாக்டர் சாஸ்திரியின் மகளை வாசன் காதலித்திருப்பதாகவும், கலியாணம் செய்து கொள்ளப் போவதாகவும் ஊரெல்லாம் தெரியும். அநேகமாய் இந்த விவகாரம் ஏதாவது இருக்குமோ—அதற்கு என்னுடைய சகாயம் ஏதாவது தேவையா யிருக்குமோ என்ற எண்ணத்தோடும் சரி என்றேன்.

2

விடியற்காலம் 8-மணிக்கு மெயில் எழும்பூர் ஸ்டேஷன் பிளாட் பாரத்திற்கு வந்து விட்டது. வாசன் ஜன்னலில் தலையை றுழைத்து வெகு கூர்மையாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். இதற்குள் பிளாட் பாரத்தில் டாக்டர் சாஸ்திரி—மனைவி—மகன் ஆகிய மூவரும் காணப் பட்டனர். பெண்கள் இரண்டுபேரும் வெகு “பேஷுனி” னா யிருக்கிறார்கள். சுத்தமாக இருப்பதிலும், நல்ல பு-வை கட்டிக்கொண்டவதிலும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் மேல்ஜோடுகளும், பூட்ஸுகளும் எதற்காகப் பெண்களுக்கு? இந்தமாதிரி நிர்ப்பயமாய் வெளியில் வந்து, தானாமாய் உலாவது ஏன்? என்று எனக்குள் அடங்கிக் கிடந்த உணர்ச்சி வேகத்தோடு கிளம்பி கேள்விகள் போடத் தொடங்கிற்று. நானும் அநேக பிராமண வருப்பினரைப் பார்த்திருக்கிறேன். இருந்தாலும், பிராமண குலத்தில் பிறந்து கட்டுத்திட்டம், மட்டுமேரியாதை, ஒழுங்கு முறைகளை யெல்லாம் மீறி இந்தமாதிரி தும்சம் செய்துகொண்டு யதேச்சையாய்த் திரிந்தால் எப்படிச் சித்திக்கொண்டிருப்பது என்று நீங்களே சொல்லுங்கள். இப்போல் பட்டவர்களுடைய நம் வாசன் மாமியாராகவும், மனைவியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறான்? என்ற விசாரம் என் தலையைக் கிறுகிறுக்கச் செய்து விட்டது. முப்பத்தைந்து வருஷ மிருக்கும் தாயாருக்கு இவளை எல்லா விஷயங்களிலும் கடந்து நிற்கிறான் மகன். பதினேழு—பதினெட்டு வய

திருக்கும். தலைமயிரை வங்காள மோஸ்தரில் முடிபோட்டு அலங்கரித் திருக்கிறான். ரோஸ்கலர் கலில்க்சேலைபைப் பார்சிக்காரிபோல் கட்டியிருக்கிறான். காவில் “ஸ்லிப்பர்,” கையில் “ரிஸ்ட்வாட்சு,” கண்களில் கண்ணாடி, இனி என்ன வேண்டும்! இயற்கையாகவே நல்ல அழகு வாய்ந்தவன், அதோடு இந்த வெளி அலங்காரங்களும் சேர்த்து விட்டால் சொல்லவா வேண்டும். என் அதிருப்தியை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கிவிட்டு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்—அழகுக்கே அந்தஸ்துக்கே எந்த விதமான குறையும் இல்லை.

மெயில் நின்றது—இறங்கினோம். டாக்டர். சாஸ்திரியாரை இதுவரை ஒரே ஒரு தார்தான் நான் கண்டு பேசினதாக எனக்கு ஞாபகம். ஆனால் அவருக்கு ஞாபகசக்தி அதிகம்.

“ஹல்லோ மிஸ்டர் சுந்தரம்—” என்று அவரே முதலில் என்னை அடையாளம் தெரிந்த அளவளாவத் தொடங்கினார். நானும் “ஓஹோஹோ” என்று மகிழ்ச்சிக்குறி காட்டி “ஷேக்ஸ்பியர்” கொடுத்தேன். சாமான்களை எல்லாம் கூலிகள் மூலம் இறக்கிக்கொண்டே சாஸ்திரியின் மனைவியோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறான் வாசன். இதற்குள் டாக்டர் சாஸ்திரியாருக்கு என்னமோ ஞாபகம் வந்து—“வெயிட்! சுந்தரத்துக்குப் பரிசயம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்—திஸ் ஈஸ் மிஸ்ஸஸ் சாஸ்திரி. திஸ் மிஸ். சாஸ்திரி—மை டாக்டர்—என்று மனைவியையும் மகளையும் காட்டினார். இந்த மாதிரியான நவீன தோரணையில் எனக்கு எப்போதும் பழக்கமில்லை. ஏன்? விருப்பமும் இல்லை. ஆகையினாலே என்ன செய்வதற்கும் தோன்ற வில்லை—நமஸ்காரம் செய்வதா, ஷேக்ஸ்பியர் கொடுப்பதா? என்னமோ போலி பாவனையில் கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டு நமஸ்காரம் செய்தேன். அவர்களும் சிரித்துக்கொண்டே இதில் கலந்து அங்கீகாரம் செய்து “ஓ மிஸ்டர் சுந்தரம்” என்றார்கள் ஏக்காலத்தில்.

“என்ன மிஸ்டர் வாசன்—இவர்தானே “பாஞ்சோதி” எழுட்டார்?” என்று கேட்டான் டாக்டரின் மனைவி.

“ஆமாம் இவர்தான் சுந்தரம். உன்னுடைய “மாகஜன்” என்றால் வெகு பிரியம் இவர்களுக்கு” என்றான் வாசன் என்பக்கம் திரும்பி.

“எஸ்! எஸ்! எல்லாரையும்விட பக்கஜம் வெகு சிரத்தையாகப் படிப்பான்”

சுத்த வைதிக தோரணையில் “ஓகோ அப்படியா” என்று சொல்லிக் கொண்டே பக்கஜத்தைப் பார்த்தேன்.

“இன்னும் உங்கள் பொங்கல் மலர் பப்ளிஷ் ஆகவில்லையா?” என்று வெகு குதகலத்தோடு கேட்டான் பக்கஜம்.

“கேற்றே பப்ளிஷ் ஆய். விட்டதே”

“எங்களுக்கு வரவில்லையே இன்னும்”

“நாளைக்குவரும் என்று நினைக்கிறேன்”

“காண்கா? இல்லை. திருச்சி அட்ராஸாக்குப் போய்விட்டு இங்கு வரும் என்று நினைக்கிறேன். எப்படியானாலும் நாலாந்த நாளை விடுகிறது.....உங்களிடம் ஏதாவது காப்பி இருக்கிறதா?”

“ஒன்று கொண்டு வந்ததாக ஞாபகம். அதுவும் பெட்டியில்—அடியில் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சாயங்காலம் எடுத்துக் கொடுக்கிறேன்”

“தட்ஸ் ஆக்ரைட் பிற்பாடு வாங்கிக்கொண்டுக்கொண்டேன்” என்றான்.

இதற்குள் டாக்டர் சாஸ்திரியாரின் மனைவி கலந்துகொண்டு “மிஸ்டர் சந்திரம்! சஸினிங் போர் வீட்டுக்கு “டீ”க்கு வரவேணும்—” என்று சொல்லிவிட்டு கணவனையும் மகனையும் வாசனையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். நான் உவனுக்குப் பிரயாணம் ஆனேன். “பூனிவர்ஷிப்டி கிளப்”-பில் தங்கி லாகாலேஜில் வாசித்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய நண்பனது மறையில் சாமான்களை இறக்கினேன். டாக்டர் சாஸ்திரியின் வீட்டுக்கே வரவேண்டும் என்று வாசன் வற்புறுத்தினான். ஆனால், புதிய இடம் என்பதோடு இன்னும் தங்கு வெளியிடக் கூடாத சிலகாரணங்களால் நான் அங்கு போக மறுத்து விட்டேன். அவன் அவர்களோடு அங்கேயே போனான். நான் நண்பனோடு கிளப்பில் ஸ்நானம், போஜனம் வகைய ராக்களைப் பூர்த்தியாக முடித்துக்கொண்டு கொஞ்சம் களைப்பாயிருந்தமையால் படுத்துக்கொண்டேன்.....இந்த பேஷன்கள், இந்த வேஷன்கள், இந்த பாஷை, இந்தபாஷைகள்—இந்த பங்கஜம்—இதெல்லாம் என்னடா ராமச்சந்திரா!—என்று ஆலோசிக்கத் தொடங்கினேன். ஏறக்குறைய 35, 40 வயதுள்ளவன் தாய், இருபது வயதுள்ளவன் அந்தக் கலியாண மாகாத பெண்—இந்தமாதிரி அந்நிய புருஷர்—புதியவர் என்ற அச்சம் அணு வளவும் இல்லாமல்—மானம், ஈனம் இல்லாமல்—இப்படித் திரிவதுதான் நாக ரிகம்? என்ன நாகரிகம் ஐயா மண்ணையப்போன நாகரிகம்! குலதகமம் எங்கே? பிராமணத்வம் எங்கே? “விநாசகாலே விபரீத புத்தி”யாக அல்லவா அவர்கள் தோரண இருக்கிறது.....இந்தச் சமயத்தில் எனக்கு எப்படியோ உறக்கம் வந்து விட்டது.

8

உறக்கத்தினின்றும் எழும்போது சரியாக இரண்டரை மணி. தாங்குவ தற்கு முன்பு தோன்றிய ஆலோசனைகள் எல்லாம் மறுபடியும் நினைவிற்கு வந்தன. அதற்கு முந்திய பிளாட்பார்க் காட்சியும் சம்பாஷணையுங்கூட ரூபகத்திற்கு வந்து உடனே நாலுமணிக்கு “டீ”க்கு வரவேணும் என்ற பேச்சும் தோன்றியது. “டீ”க்குப் போவதில்லை என்று உறுதியாய் முடிவு செய்து கொண்டேன். எதற்காக ஐயா அந்த ஈனச்சோறு? “பாஞ்சோதி” வேணுமானால் ஒரு ஆள் மூலமாகவோ அல்லது வாசன் வந்தால் அவன் மூலமாகவோ பங்கஜத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, திரும்ப அவர்கள் முகத்தில் விழிப்பதாவது, அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை வைத்துக் கொள்ளுவதாவது ஒன்றுமே வேண்டியதில்லை என்று தீர்மானித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நாலு மணிக்கு இன்னும் அரை மணிரேரம் இருக்கிறது. வாசன் வருவான் என்று நினைத்திருந்தேன், ஆனால் வரவில்லை. பங்கஜத்தின் அமக்களத்தில் மூழ்கி—மூச்சு விடவதற்குக்கூடச் சாவகாசம் இல்லாமல்—என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறோ என்று ஒரு ஐந்து நிமிஷநேரம் யூகித்தேன்.

இதற்குள் இன்னொரு யோசனை பிறந்தது. “டீ”க்குப் போகாமல் இருப்பது குற்றமாகி விடுமோ என்னவோ என்று தோன்றியது. ஆகாமல் போகுமா? சாஸ்திரியாரின் மனைவி “டீ”க்கு அழைக்கும்போது மெனமாய் இருந்து விட்டேன். மெனமம் சம்மதம் என்ற சம்பிரதாயம் அவர்

களுக்குத் தெரியாமலா இருக்கும்? தவறாமல் வருவேன் என்று அவர்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். போகாமலிருந்தால் மேதை மரியாதை தெரியாதவன் என்று பாலித்து விடுவார்களோ என்னமோ? அவமானம் செய்துவிட்டான் என்று எண்ணிக் கொள்ளவும் கூடுமல்லவா?..... “உம்” ஒன்றும் தோன்றவில்லையே.....போகட்டும் நடந்த தென்னமோ நடந்து விட்டது. இனிமேல் யோசிப்பதில் லாபம் என்ன? தெரியாமல் சிக்கிக்கொண்ட தோஷந்தானே—இந்தத் தடவை மாத்திரம் போய் விடுவது, இனிமேல் தூர்த மாதிரியான விபரீத வேலைகளில் எங்கும் மாட்டிக் கொன்னாமல் இருந்தால் சரி.....என்று ஒருவாறு சமாதானம் செய்துகொண்டு, இதற்கு முன்பு கொண்டிருந்த அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொண்டதோடு “ட்ரஸ்”விலுங்கூடக் கொஞ்சம் சிரத்தை செலுத்தினேன். எல்லாரும் ஆண்களாகவே இருந்தால் எப்படி யிருந்தாலும் பாதகமில்லை. பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் கொஞ்சம் சுத்தமாக—நாஸூலக்காக இருக்கவேண்டும் அல்லவா?

நான் சென்னைக்கு இதற்கு முன்பு எத்தனையோ தரம் வந்திருக்கிறேன். அதனாலே எல்லா வீதிகளும் நன்றாகத் தெரியும். ட்ராயில் ஏறி திருவல்விக் கேணி ஹைரோட்டில் பாதித் தூரத்துக்கும் கொஞ்சம் அதிகம் சென்று இறங்கினேன். கொஞ்சம் கிழக்குத் திசையில் தள்ளியிருக்கிறது டாக்டர் சாஸ்திரியாரின் பங்கஜா. கேட்டுவரை சென்று ‘டைம்’ பார்த்தேன். நாலடிக்க இன்னும் 10-நிமிஷம் இருக்கிறது. உடம்பில் ‘ஜல்’ லடித்தது. அவர்கள் நாலுமணிக்கு வரச் சொன்னால்—நான் பத்து நிமிஷத்துக்கு முந்தியே தயாராக அங்கிருந்தால்—இவன் என்ன சுத்தப்பட்டிக் காட்டான்—நாக ரிகம் தெரியாதவனு யிருக்கிறான் என்று அவர்கள் எங்கே நினைத்து விடுவார்களோ என்ற பயம் ஒரு பக்கம் மனதில் தோன்றியது. சரிதான் இந்தப் பத்து நிமிஷங்களும் கழியட்டும் பிறகே போனால் போகிறது என்று கொஞ்ச தூரம் நடந்தேன்.

சரியாக நாலு மணிக்கு உன்னை போனேன். எல்லாரும் அசைக்கடந்த கெளரவத்தோடு வரவேற்றார்கள் என்னை. காலமே பார்த்ததைவிட வெகு எழிலாக விளங்குகிறான் பங்கஜம். இப்பொழுது காலில் மேஜோடு—விலிப்பர்கள் இல்லை; ஜரிகைச் சித்திர வேஷப்பாடு அமைந்த மஹமல் பாதாஸைகள் மாட்டி யிருக்கிறான். கோதுமை நிற காஸ்மீராவில்க்சேலை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். கழுத்தில் லேசான தங்கச்செயின் ஒன்று மாத்திரம் மின்னிக்கொண்டிருக்கிறது. விசித்திரமாகக் கோக்கப்பட்ட மல்லிகைச் சரம் தலையில் அழகுசெய்து கிற்றது. கண்களிலும் கன்னங்களிலும் மடந்தைப் பருவத்தின் உற்சாகம் தாண்டலமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவனைக் கண்டவுடனே இதுவரை அவன்மீது நான் கொண்டிருந்த வெறுப்பு எங்கேயோ மாயமாகப் யறந்து போய் விட்டது.

“கயின்” என்று அழைத்துக் கொண்டுபோய்ச் சோபாவில் உட்கார்வைத்தான். அவர்கள் எல்லாரும் நாகாலிகளில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

“வெரி பங்கச்சுவல்” என்றார் டாக்டர்.

“உஹுஹு” என்று புன்முறுவலோடு அந்தச் சர்டிபிகேட்டை எடுத்துக்கொண்டு, கேட்டண்டை உதயமான என்ன “புத்திசர்வித்” தனத்திற்கு மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

2011/15 AR

207687

இதற்குள் ஒருவன் வெள்ளிக் கோப்பையில் “உ” யும், வெள்ளித் தட்டுகளில் டோஸ்டும் கொண்டு வந்து மேஜைமீது வைத்தான். அவனது முகத்தில் பிராமண தேஜஸ் இலகுவது போனால் தொலையட்டும் களையாவது இருக்க வேண்டாமா? பூனூல் இருக்கிறதோ இல்லையோ பார்த்தலாம் என்றால் என்னென்னமோ விதமாகத் தைத்த மேல்சட்டை பூர்த்தியாக மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். கொஞ்சம் தைரியம் செய்துகொண்டு அவனுடைய குலம் கோத்திரங்களைக் கேட்கலாமா என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது “பின் மீட்டர் சுந்தரம்” என்றான் பங்கஜம்—பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறான். இனிமேல் செய்வதற்கு ஒன்றும் தோன்றாமல் மந்தஹாஸத்தோடு சைவைக்க ஆரம்பித்தேன். டோஸ்டு என்றால் எனக்குப் பெரிய அச்சம். இதில் கோழிமுட்டை முதலிய—இத்தகைய வஸ்துக்கள் நிரம்பியிருக்கும் என்பது எனது திடமான நம்பிக்கை. இதனால் இதுவரை ஒரு நாளாவது அதைக் கையில் தொட்டது கூட இல்லை. இப்போது அது ஒன்றுதான் இருக்கிறது சாப்பிட. மற்றவர்கள் எல்லாரும் சாப்பிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இனி எல்லாருக்கும் பித்திவிட்டால் என்னசெய்வது என்ற பயம் தோன்றியதால் இரண்டுதாண்டு எடுத்து வாயில்போட்டு கண் மூடித்திறப்பதற்குள் விழுங்கி விட்டேன். மறுமுறையும் அப்படியே இரண்டு எடுத்துக் கொண்டேன். மிச்சமான இரண்டையும் விட்டுவிட்டேன். பிறகு “உ” குடித்து விட்டேன். இதற்கு ஒன்றும் தோஷம் இல்லை அல்லவா?

எல்லாரும் பூர்த்திசெய்த பிறகு பீச்சுக்கு உலாவப் புறப்பட்டார்கள். “கம் எலாம்” என்றார் டாக்டர். “எஸ்! ஹி இஸ் கமிங்”—என்று எனக்குப் பேச்சுச் சிரமம் கொடுக்காமலே பங்கஜம் என் சார்பில் பதில் கொடுத்தான். இனி போகாமலிருந்தால் கண்ணுயிருக்குமா? போய்த்தீர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டு விட்டது. எப்படியோ புறப்பட்டு விட்டேனே யொழிய யாராவது பார்த்தால் என்ன நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ என்ற பயம் மனதை பிடுங்கித் தின்றுகொண்டிருக்கிறது. உலாவுதல் முடிந்த பிறகு “போய்விட்டு வருகிறேன்” என்றேன்.

“ஆனால் மறுபடியும் நாளைக்கு “உ” க்கு வரவேணும்” என்றார்கள் தாயும் மகளும் இரண்டுபேரும்.

“வரமாட்டேன். முக்காலும் வரமாட்டேன்” என்ற வார்த்தைகள் நாக்குறுனிவரை வந்தன; ஆனால் சமாளித்து உள்ளே இழுத்துக்கொண்டேன். பெண்களோடு அவ்வளவு கடினமாகப் பேசலாமா? அவர்களுடைய வாக்கு எவ்வளவு மதறமாயிருக்கிறது. அதிலும் இவர்களைப் போன்றவர்கள் அழைப்பதை அங்கீகரிப்பதற்குப் போனால் சுத்த “பூல்” என்று நினைத்து விடுவார்களோ என்னவோ?.....ஆனால் உண்மைச் சங்கதியைச் சொல்லி விட்டால்தான் என்ன? என்ற எண்ணமும் பிறந்தது. பிறகு அப்படிச் சொல்லிவிடுவது பெரிய மனுஷத்தன்மைக்கு அழகாயிரா -சல்லவா? என்றும் தோன்றியது. சரிதான் இவ்வளவுக்கும் “உ”க்கு வரவேணும் என்று தானே சொன்னார்கள். கட்டாயம் வரவேணும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லவில்லை அல்லவா? இந்த ஈடுபாட்டைப்பற்றிப் பிறகு யோசித்துக் கொள்ளலாம் என்று மறுபடியும் விடை பெற்றுக்கொண்டு “பூனிவாங்கிவிட்டினைப்பு”க்கு வந்து விட்டேன்.

மறநாள் காலை பத்து மணிக்கு காரில் வாசன் கிடைப்புக்கு வந்து என் னோடு சேர்ந்தான்.

“பங்கஜத்தை விட்டுவிட்டுவா முடிந்ததா?” என்றேன் சிரித்துக் கொண்டே.

“என்ன விட்டுவிடாமல்? நீ அனுப்பிவைத்த “பாஞ்சோதி” பொங்கல் மலரைப் பிடித்துக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் அசையாமல் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான் பொழுது விடிந்ததிலிருந்து. அதற்குள் எனக்குக் கொஞ்சம் டவுனில் காரிய மிருந்ததினால் வந்தேன்” என்றான் சிகரெட்டைப் பொருத்திக் கொண்டே.

பங்கஜம் நல்ல கல்வி அறிவுள்ள பெண் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனே யொழிய எனது “பாஞ்சோதி”யின் மீது அவ்வளவு லட்சியமும் ஆசையும் உன்னவன் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதனால் மிகவும் வியப்படைந்து “என்னப்பா வாசா! ஆனால் மிஸ். பங்கஜம் சிரம்பப் படித்திருக்கிறாள் என்ன?

“சிரம்ப என்ன? க்லீன் மேரி காசேஜில் இன்டர்மீடியட்டில் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இங்கிலிஷில் அற்புதமான “காலெட்ஜ்.” வீட்டில் அசாத் தியமான லைப்ரெரியே இருக்கிறதே. தமிழிலும் நல்ல பழக்கமுண்டு. அதனால்தான் உன்னுடைய பத்திரிகையை விடாமல் படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். தமிழ்நாட்டில் இந்தமாதிரி பத்திரிகை வேறு இல்லை என்று ஒரு சமயம் என்னிடத்தில் சொல்லி யிருப்பதாகக்கூட எனக்கு ஞாபகம்.மறந்து விட்டேன். கொஞ்சம் வேலையிருக்கிறது எனக்கு. நாளை மணிக்கு “உ”க்கு வா என்று சொல்லிவிட்டு நான் பதில் கொடுப்பதற்குள் பறந்து போய் விட்டான்.

இதிலிருந்து நான் பெரிய தடுமாற்றத்தில் விழுந்து விட்டேன். பங்கஜத்தைக் குறித்து வாசன் சொன்ன வார்த்தைகள் அவ்வளவும் என் நெஞ்சில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து விட்டன. அவ்வளவும் உண்மையாக இருக்குமா? உண்மையே யானால்—பங்கஜம் போன்ற பெண்மணியால் “பாஞ்சோதி” கண்மதிப்புப் பெற்றிருப்பின் இனி எனக்கு என்ன வேண்டும்? அதுவும் அல்லாமல் அவன் கல்ல கல்வி அறிவுபடைத்தவ னாதலால் அவனைக்கொண்டு ஏதேனும் கட்டுரைகளோ, கதைகளோ பாட்டுக்களோ எழுதச்செய்து எனது பத்திரிகையில் போட்டு விட்டால்.....மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் பொங்கிப் பூரித்துப் போய் விட்டேன் நினைப்பு மாதிரித்திலேயே. நல்ல லைப்ரெரியுடன் கூட இருக்கிறதாம். கட்டாயம் பார்த்துத் தீரவேண்டும்.

வேறு எந்த ஆலோசனையும் வரவில்லை. சரியாக நாளை மணிக்கு டாக்டரின் வீட்டுக்குப் போனேன். நான் ஹாலில் யாரையும் காணேன். இதைன்னடா என்று எண்ணிக்கொண்டே பக்கத்தில் திரும்பி அறையின் திரையை மெல்ல விலக்கிப் பார்த்தேன். “சுலிச்சேரிஸ்” பங்கஜம் சாய்ந்து கொண்டு “பாஞ்சோதி” பொங்கல் மலரை வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறான். சுற்றிலும் “ரோஷ்வுட்” பிரோக்களில் பல திறப்பட்ட புல்தகங்கள் ஒழுங்காக அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.....திரை அசைந்ததினால் பங்கஜத்திற்கு நிழல் தெரிந்து விட்டது. ஒரு “லேடிப்பார்வை” பார்த்து விட்டு “ஓ! கமின்” என்றான் அளவுகடந்த சிரிப்போடு. உள்ளே சென்றேன்

புன்முறுவல் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டே. கீழே “க்வின்றாயல்” விரிப்புப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஜன்னல்களிலும் வாயில்களிலும் வெண் பின்னல் திரைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அறையின் மத்தியில் சோபாக்களும் நாற்காலிகளும் விளங்குகின்றன. வெள்ளைக்காரர் இருப் பிடங்களை மீறி நிற்கிறது அலங்காரத்தில். அங்கு வீசும் காற்றே ஒருவித மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பங்கஜம் ஈவிச்சேரிலிருந்து எழுந்து புஸ்த கத்தை அங்கேயே வைத்துவிட்டு சோபாவுக்குப் பக்கத்தில் வந்து தான் ஒன்றில் உட்கார்ந்து என்னை ஒன்றில் உட்கார்ச் சொன்னான்.

“பாதர், எல்லாரும் கடைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். வருகிற நேரமும் ஆய் விட்டது” என்றான்.

“அப்படியா.....உங்களுக்கு டிஸ்டர்ப் செய்.....”

“ஓ! கோ! கோ!! என்ன டிஸ்டர்ப்? என்ன இன்னும் வரவில்லையே என்றிருந்தேன். சும்மா ஏன் இருக்கவேணும் என்று “பாஞ்சோதி”யைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். எவ்வளவு நன்றாக நடத்துகிறீர்கள்...வெகு பணம் செலவு செய்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.”

“ஆமாம்! கொள்ளைப் பணம் இழுத்து விடுகிறது. என்ன ஆனாலும் பத்திரிகை நல்ல முறையில் இருக்கவேணும் என்பதே எனது முடிவு. தமிழ்சாட்டில் “பாஞ்சோதி” ஒரு முதல் தரமான பத்திரிகையாக விளங்கச் செய்யவேணும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

“எஸ்! தற்காலம் இதைப்போன்ற பத்திரிகை நான் அறிந்தவரை வேறென்றில்லை. ‘கெட்டப்’ எல்லாம் இக்கிலீஷ் தோரணையிலேயே இருக்கிறது. அதுமாத்திர மல்லாமல் இதில் வரும் கதைகள், பாட்டுக்கள் முதலானவை எல்லாருடைய மனதையும் ரயிக்கச் செய்கின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. ப்யூர் விட்டரேச்சர் விஷயத்தில் தாங்கள் சிரத்தை காட்டி வருவது மிக அழகாயிருக்கிறது. போக்கற்ற சாசனங்களும் வர்த்தமானங்களும் யாருக்கு வேணும்?”

“ஆமாம்! இந்தக் காலத்தில் இம்மாதிரி பத்திரிகை மிகவும் அவசியம். எப்படியோ ஒரு வருஷம் கடந்து விட்டது.”

“இது எப்போதும் நன்றாய் நடக்கும் நோடவுட்.”

“ஆனால் உங்களைப் போன்றவர்களின் சகாயமும் இருக்க வேணும்”

“எந்த விதத்தில்?”

“ஏதாவது வியாசங்கள், கதைகள்.....”

“எனக்கு ஒன்றும் எழுதத் தெரியாதே.....”

“எழுதத் தெரியாதா? காலையில் அல்லவா வாசன் சொன்னான் உங்கள் விஷயம் எல்லாம்.”

“வாட்! என்ன சொன்னார்?.....”

“சொன்னான், எல்லா விவரமும் சொன்னான். நீங்கள் வருகிற சஞ்சிகைக்கு”

“கோ மிஸ்டர் சுந்தரம், அப்பப்போது ஏதாவது சின்ன பாட்டுகள், கதைகள் இவைதான் எழுதுவேன். ஆனால் வெளியிடத் தகுந்தவை என்று சொல்ல முடியாது”

“நான் பார்க்கலாமா?.....”

“இப்போது வேண்டாம்; நாளைக்கு “உ”க்கு வரும்போது வேண்டுமானால் உங்களிடம் கொடுக்கிறேன். ஒன்றாவது உபயோகமாகும் என்று தோன்றுது.”

“நான் பார்ப்பேன் அல்லவா?”

“என்ன மிஸ்டர் சுந்தரம்! நான் உங்களை ஒன்று கேட்கலாம் என்றிருந்தேன், மறந்து விட்டேன். உங்கள் பத்திரிகையில் “மோஹன்” என்ற பெயரால் பாட்டுகள், கதைகள் எழுதுகிறார். ஹூ இஸ் ஹீ? அவர் யார்?”

இந்த வார்த்தைகள் என் மனதில் ஒருவித பரபரப்பையும் உணர்ச்சியையும் உண்டாக்கத் தொடங்கின.

“உங்களுக்கு எதற்கு?”

“எதற்கும் இல்லை. அவருடைய எழுத்துக்கள் மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றன. நான் எழுதியவை பெரும்பாலும் அவருடைய போக்கையே தழுவியிருக்கும். அவருடைய எழுத்துக்கள்தான் எனக்கு மிகுந்த இன்ஸ்பிரேஷன்”

ஒன்றும் சொல்லாமல் சும்மா விருந்தேன் ஐந்து நிமிஷம்.

“என்ன யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்?”

“இவர்யார் என்று ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்.....நாளைக்குச் சொல்லுகிறேன்”

இதற்குள் காரில் டாக்டரும் வாசனும் வந்தார்கள்.

“உ” குடிக்க வேறொரு அறைக்குப் போனோம்.

5

இரவில் “கிளப்பி”ன் அறையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். தூக்கம் எங்கே வருகிறது. தலை சிறுக்கிறது. அப்ப! அபார அற்பவம்! பங்கஜத்தின் விஷயந்தான் என்ன?

“மோஹன்”னை அவன் ஏன் பின்பற்றவேண்டும், ஆதர்சமாகக் கொள்ளவேண்டும்? அவர் யாரென்று நான்தான் உண்மையை ஏன் சொல்ல வேண்டும்? முதன் முதலில் பங்கஜத்தைப் பார்க்கும்போது உண்டாயிருந்த எண்ணமும் இப்போதைய எண்ணமும்—அட! எவ்வளவு மாறுதல்! என்ன இது!

மறபடியும் மறநான் நானு மணிக்கு டாக்டர் வீட்டுக்குப் போனேன். டாக்டர் சாஸ்திரியாரும் வாசனும் எங்கேயோ வெளியில் போயிருந்தார்கள். டாக்டர் சாஸ்திரியாரின் மனைவியாரோ யாரோ முக்கியஸ்தர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். பங்கஜம் ஸ்பர்ஸரியிலேயே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார். சப்தம் செய்யாமல் போய் பீரோக்களில் இருந்த புஸ்தகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அடடா! என்ன சொல்ல! பிரபல ஆங்கில துலாசிரியர்களின் புஸ்தகங்களும் தமிழ்ப் புஸ்தகங்களும் கண்ணைக் கவரும் அழகிய பைண்டுடன், ஏராளமாக அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதற்குள் எப்படிச் சண்டி விட்டானோ பங்கஜம் “ஹல்லோ” என்று படித்துக்கொண்டிருந்த புஸ்தகத்தை மூடிவிட்டு நாற்காலியிலிருந்து எழுந்தான்.

நானும் அவன் பக்கமாகச் சென்று “இதென்ன வால்பூம்” என்றேன். இதுவா “பிரான்ஸ் நாவல் ரெட் லீலீ—எக்ஸலென்ட் அல்லவா?

“சந்தேகம் என்ன?”

“உட்காருங்கள் விடுங்கள்! பாதரும் அவரும் இப்போது வந்து விடுவார்கள். பைதி பை அவர் யாரென்று ரூபகத்திற்கு வந்ததா?

“சொல்லுகிறேன். முதலில் நீங்கள் எழுதிவைத்திருப்பதைக் காட்ட வேணும்”

“ஓ! அதை நீங்கள் மறந்திருப்பீர்கள் என்றல்லவா நினைத்தேன்”

“நெவர்! எப்படி மறக்கமுடியும்? எழுத்துக்கொண்டு வருங்கள்.”

உடனே பங்கஜம் டிராயரைத்திறந்து கிறிய காதிதக்கட்டை எடுத்தான். அதற்குக் கட்டியிருந்த சிலக் ரிப்பின் அவிழ்த்து எல்லாவற்றையும் என் முன் வைத்தான். கதைகளும் பாட்டுகளும் அதிகம் இல்லை. கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கின்றன. அதிக உற்சாகத்தோடு பார்வையிட்டேன். “கமலையின் காதல்” என்ற கதை தென்பட்டது.

தான் மிகுந்த அழகு என்று அவளுக்கு கர்வம்—” என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியோடு கதையைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன்.

“ஆனால் அவர் யார்?”

“அவரா? சொல்லுகிறேன்—எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறது கதை?”

“சரிதான்! யார் சொல்லுங்கள்!”

“தெரிந்து கொள்ளுவதால் உங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்?”

“பிரயோஜனத்துக்கு அல்ல. யாரோ சொல்லித் தரவேணும்”

“சொல்லுவது எதற்கு? அவரையே காட்டுகிறேன்.

“உண்மையில் அவ்வளவு அதிகருஷ்டமா எனக்கு?”

“நம்புவீர்களா?”

“நம்பாமல் என்ன சொல்லுங்கள்?”

“மோஹனன் உங்கள் எதிரிலேயே இருக்கிறான்.

“ஓ! நீங்களே தானா? சுந்தரம் அல்லவா உங்கள் பேர்?”

“ஆமாம்! பத்திரிகையில் “மோஹன்” என அவதரித்திருக்கிறேன்.”

“எதற்காக இந்தப் புனை பெயர்?”

“அப்படி இல்லாது போனால் இப்போது இந்த விதம்.....” என்று சோபாவிலிருந்து எழுந்து நின்று அவளுடைய கண்களில் ஊடுருவப் பார்த்தேன்.

அந்த மோஹனன்கியின் வலது சாதிலிருந்த “லோலக்” எனது கண்னத்தில் விழுந்தது மறு கண்ணத்திலேயே.

“வாசன் சங்கதியோ” என்றேன் மெல்ல.

“தத்! ஹோப்லெஸ்! வெகுளி மனுஷன்”

இந்தச் சமயத்தில், புதிதாக வெளிவந்த “மூன் பீம்ஸ்” என்ற ஆங்கில பாட்டுப் புஸ்தகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே வாசன் ஹாலில் உட்கார்ந்திருக்கிறான் பாவம்!—விபரம் தெரியாதவனாகி.

பஞ்ச கிரக கூடம்

பாலஜோதிட வித்வான் வ. கு. வேலு நாயகர்.

இந் நிலவுலகத்தினர் சுபிட்சம், துர்பிட்சம், தன்ம், தானியம், ஆயுள் பலம், இம்மை, மறுமை முதலிய பலபலன்களைப் பெற்றுப் தற்கு ஈவக்கிரகங்களே காரண பூதராவார்கள். எவ்வயிரும் இலங்க இவர்களே ஆதாரமானவர்கள் என்பது வேதாசம புராணேதிகாசன்களின் சம்மதமாகும். இவர்கள் வக்கிரம், அஸ்தமனம், கெட்ட இடங்கள் ஆகியவற்றை அடைந்தால் உலக சேவர்களுக்குப் பல துன்பங்கள் சம்பவிக்கு மென்பது திண்ணம். இதனை,

“கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்,

விரிசுதீர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்”

எனவரும் சிலப்பதிகாரக் கூற்றினாலும், “மைம்மீன் புகையினும் தாமத் தோன்றினும், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்” எனவரும் புறநாடாற்றுக் கூற்றினாலும், “கோள்கில திரித்திடின மாரிவறங் கூரும், மாரிவறங்குரின் மன்னுயிரில்லை” எனவரும் மணிமேகலை கூற்றினாலும் நன்கு விளங்கும். மேலும் “தாமகேது புவிக்கெனத் தோன்றிய, வாம மேகலை மங்கையரால் வரும்” எனப்புகல் கம்பர் திருவாக்காலும், காய்கினை பெய்யோன் சேயோன் முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித்தேசிகன் பின்புசென்று நடக்குமிச் செயலான் முந்நீர், தானை உலகிற் பன்னீ ராண்டுவான் சுருங்கு மென்று, பேசின தூல்கன்” எனப்புகல் பாஞ்சோதி முகிவர் திருவாக்காலும், “மகத்திற் புக்கதோர் சனியெனக்கானாய் மைந்தனே மணியே மணவானா” எனப்புகல் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாக்காலும் நன்கு அறியலாம்.

கிரககூடமென்பது சிற்றில கிரகங்கள் ஓரிடத்தில் (ஒரு இராசியில்) ஒன்றுக்கொன்று நிற்ப தென்னப்படும். இவ்வாறாய கிரககூடம் சம்பவிக்கின் பிரஸ்தாப ஆன்றோர் திருவாக்கின்படி உலகத்திற்கே பெரும் பீடை சம்பவிக்கு மென்பது திண்ணம். அப்படிக்கூடம் கிரகங்களின் எண்ணிக்கையால் அக்கூடத்தின் பெயர் வழங்கப்படுவது தான்முறை. ஆகவே நிகழும் சுக்கில வருடம் மார்ச்சுமீ 11உ புதவாரம் 22 நாழிகை முதலாக ஷே 14உ சனிவாரம் 20 நாழிகை வரையில் தனுவிராசியில் சூரியன், செவ்வாய், புதன், சுக்கிரன், சனி ஆகிய ஐவரும் ஒன்றுக்கொன்று சஞ்சரிக்கின்றார்கள். எனவே இது “பஞ்ச கிரககூடம்” என்று வழங்கப்படும்; அதாவது ஐந்து கிரகங்களின் சேர்க்கை என்பது இதன் பொருளாகும். இப்படி கிரககூடங்கள் மூன்று முதல் ஏழுவரை ஓரோர் காலங்களில் சம்பவிக்கும். உலக துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய கிரககூட நிகழ்ச்சியினாலுண்டாம் பெருந் தீமையை

மக்கள், சாந்தி, தெய்வ வழிபாடுகளின் மூலமாக நிவர்த்தி செய்துகொண்டு நன்மையை அடைய முயலுதல் மிகமிக அவசியமாகும்.

தூர்பிகாதி பயம்சைவ சதூர்க்ரஹ ஸமர்விதே,
மஹாரோகபயம்ராஷ்ட்ர க்யோவ்ருஷ்டி விநாஸகம்,
பஞ்சக்ரஹ ஸமாயோகே தூர்பிகாம் ஸங்கராதிசம்,
ந்ரூபவைவரம் கர்பநாஸோ ஜாயதே ஜநநாஸகம்,
த்வெனக்ரஹேன ஜஸம்ஷோபம் த்ரயோக் நந்து நராதிபம்,
சத்வாரோ ராஷ்ட்ர நாலாய ஹந்தி பஞ்ச ஜகத்யம்.

என்றபடி ஜ்ஞதிரக சேர்க்கையினால் சுவர்க்க மத்ய பாதனம் என்னும் மூன்றுவகத்திற்கும் திங்குண்டென்பதும், தூர்பிட்சம் (பஞ்சம்) இராஜாக்களுக்குள் வைரம், கர்ப்பஸ்திரீகளுக்குப் பீடை யுண்டென்பதும் மதனரத்தின வசனம் வினக்குதலா ஹணர்க. இப் பஞ்ச கிரககூடமானது மூலம், பூராடம், உத்திராடத்தி முதற்பாகம் கொண்ட தனுவிராசியில் சம்பவித்தவின்.

“தத்ருக்ஷஜாதஜந்தநாம் மஹாரோகோமஹாபயம்
தூர்த்தகாலம் ஸ்தாநநாஸோ மாஹாநிர் ந்ரூபீடநம்
ஷண்மாஸாப் யந்தரே வாபிஹ் யாயுர்ஹாமி ஃ பூயஸ்ததா,
ஜம்மாஷ்டமத்வாதஸேரானென சதூர்த்தே பஞ்சமே அபிவா,
பூர்வோக்த பலமேவாதஸ் தஸ்யா ஃ ஸாந்திம் ப்ரயந்தத ஃ”

இப்பலன் ஆறுமாதம் வரை உண்டு; ஆதலால் மக்கள் அவசியம் சாந்தி செய்துகொண்ட முயலுதல் நலம். முன் கூறிய நகரத்திராங்களில் பிறந்தவர்களும், மீனம், மேடம், கடகம், விருச்சிகம் இந்த இராசிகளைச் சந்திர லக்ஷணமாக வுடையவர்களும் முன்னே கூறியுள்ள நான்கு திணைகளில் எதிலேனும் சாந்தி, ஜப, தப, தான, தருமங்களைச் செய்தல் நலம்.

ஒரு நாவல் பிரியை:—“நான் இப்போது படித்து முடித்த நாவலில் கதாநாயகியே கானேம்.”

மற்றவன்:—“என்? வெளியிட்டவர் பெயர் இருக்கலாமே!

ஒருவாவிபர்:—“என்னுடைய பாட்டிக்கு நூறுவயது பூர்த்தியாகி நேற்றுத்தான் நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றது.”

நண்பன்:—“என்னடா! பேரிழவு. அவளிடம் உன்னபணம் எப்பத்தான் கம்ம கைக்கு வரும்?”

பன்னூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இப்பாரத நாட்டில் தோன்றி நிலை பெற்ற நாடு பாண்டிய நாடாகும். தென் நாட்டிலுள்ள முந்தாட்டில், முன்னே தோன்றிய நாடு பாண்டிய நாடு யென்று பாவலர் கூறுவர். “பாண்டிய நாடு பழம் பதியாகும்” என்னும் பழமொழியும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தக் காணலாம். இந்நாட்டின் தொன்மையும் செம்மையும் பல வகைச் சான்றுகளால் இனிதறியப்படும்.

அழிந்தினுமினிய தமிழ் மொழியிலமைந்த ஐம்பெரும் காவியங்களிற் சிறந்த லெப்பதிகாரத்தில் பாண்டிய நாட்டின் தலைநகராய் மதுரைமா நகரம் ‘மூதூர்’ என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

‘அதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்’

என்று சேரநாட்டுச் செந்தமிழ்க் கவிஞராய் இளங்கோவடிகள் மாட மதுரையின் பழமை பாராட்டும் முறை பண்புடையதாகும். அனந்தரியலாகாப் பழங்காலத்தில் தோன்றிய நாடுகளையும் குலங்களையும், படைப்புக்காலம் தொட்டு வருவனவாகக் கருதுதல் தமிழ் வழக்காகும். பொதுமறைக் குரைகண்ட பரிமேலழகர் பழந்தமிழ் வேந்தர் மூவரையும் குறிக்கும் பொழுது படைப்புக் காலம் தொட்டு வருகின்ற தொல் குலத்தார் என்று கூறுதல் இதற்குச் சான்றாகும். இவ்வாறே ஏனைய நூலாசிரியரும் உரையாசிரியரும் பாண்டிய நாட்டைப் பழம் பதியாகவும் பாண்டிய மன்னரைப் பண்டைய மன்னராகவும் வியந்துரைக்கக் காணலாம்.

இன்னும் ஆரிய மொழியில் ஆதிகாவிய மென்று போற்றப்படுகின்ற வான்மீக ராமாயணத்தில் தமிழ் வேந்தரது ஆளுகையிலமைந்த முந்தாடுகளும் முறையாய்க் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தென்நிசையிலமைந்த தேசங்களில் திருமகளைத் தேடச்சென்ற வானரங்கட்கு வழிகாட்டப் போந்த வானர வேந்தன் தென்னாட்டில் அமைந்த சேர சோழ பாண்டிய நாடுகளைச் செம்மையாய்க் கூறுகின்றான்

“Seek and search the Southern regions
rock ravine, wood and tree,

Search the empire of the Andhras,
of the sister nations three,

Cholas, Cheras and the Pandyas
dwelling by the southern sea”——R. C. Dutt.

Translation of Ramayana.

வடமொழியிலெழுந்த வான்மிக முனிவரது காவியத்தைத் தழுவித் தென் மொழியில் நூல் செய்த நல்விசைக் கவிஞராய் கம்பர்,

“தறக்கமுற்றார் மனமென்னத் துறைகெழுநீர்ச் சோனுகிடந்தால் தொல்லை
மறக்கமுற்றான் அதனயலே மறைந்துறைவர் அவ்வழிநீர் வல்லையே
உறக்கமுற்றார் கனவுற்றார் எனமுணர்வினெனும் ஒதுங்கி மணியால் ஒங்கர்
பிறக்கமுற்ற மலைநாடு நாடி அகன் தமிழ்நாட்டிற் பெயர்நீர் மாதோ”

என்று முந்நாடுகளையும் குறிக்கும் முறை கருத்திற் தக்கதாகும். இவ்வாறு ஆரியத்தில் எழுந்த ஆதிகாவியத்தாலும், அதன்வழி நூலாயெழுந்த கம்பர் காவியத்திலும் பசுமாத் தாணிபோற் பதிந்திலங்கும் பழந்தமிழ் நாடுகளைக் கண்ட புலவர் சிலர், அவற்றை இடைச்செருகலாகக் கருதி இறுமாந்திருப்பர். அறிவு நல்களைத் தூயவும் அறிஞர் நடுகலை உழுவித் தமது கொள்கைக்கு இசையாத இலக்கியச் சான்றுகளை இடைப் பிற வரலென்று ஒதுக்கும் முறை வருந்தத் தக்கதாகும்.

இன்னும் வடமொழியிற் பெரிய இதிகாசமாய் விளங்கும் வியாச பாரதத்தில் பாண்டுவின் மைத்தனைய விசையன் தென்னாடு போந்தபொழுது, பாண்டிய மன்னன் திருமகளை மணந்த வரலாறு கூறப்படுகின்றது. அப்பால் ஆரிய நாட்டரசுகளைய அசோகனது சாசனங்களில், தென்னாட்டுத் தனியரசுகளில் ஒன்றாகப் பாண்டிய நாடு குறிக்கப்படுகின்றது. இம்மன்னன் இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்து நூற்றைம்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஆரியநாட்டை ஆண்டவன் என்பது ஐயமின்றி அறியப்பட்டதாகும்.

இனி இந்நாட்டின் வளங்கருதி, வணிகராய் வந்த யவனரும், சோனகரும், பாண்டிய நாட்டையும், அந்நாட்டின் தலைநகராயிருந்த கொற்கை யூரையும் பல விடங்களிற் குறித்துள்ளார்கள். கொற்கையிற் குறித்த முத்து யவன மன்னரது மணி முடிகளிலும், யவனமாதாது மணிக் கழுத்திலும் அமைந்து அழகு செய்வனவாயின. பாண்டிய மன்னனும் ‘கொற்கை யாளி’ யென்னும் பெயர் புனைந்தான். யவன அரசரிடம் தாதுபோக்கினான். இவ்வாறு பாண்டிய மன்னன் பெயரும் பெரும் புகழும் பிற நாடுகளிற் பரவத் தலைப்பட்டன.

இத்தகைய செம்மையும் தொன்மையும் வாய்ந்த பெயரின் பொருளை ஆராய்ந்தறிதல் அவசியமன்றோ? பாண்டியன் என்னும் சொல்லின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தோர் ஓர் ஆங்கில ஆசிரியர், அதனை ‘பாண்டு’ என்னும் வட. அரசன் பெயரோடு தொடர்த்து, பாண்டுவின் வழி வந்தவர் பாண்டியர் என்று கூறுவாராயினர். பாண்டவர் ஐவரின் தந்தையாகிய ‘பாண்டு’ மன்னன் பெயரும், தமிழ் மன்னவராகிய ‘பாண்டியர்’ பெயரும், சொல்லோசையில் ஒற்றுமை யுடையனவாயிருத்தலாலும், பாண்டவர் திணைவனுள் கண்ணன் அரசு வீற்றிருந்த மதுரை என்னும் சொல்லுக்கு சேராய் மதுரை என்னும் சொல் பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரின் பெயராயிருத்தலாலும், பாண்டியர் பாண்டுவின் வழி வந்தோரென்று அவ்வாசிரியர் கருதுகின்றார். தொன்மையாய்த் தமிழ் நாட்டிலமைந்த நாடு நகரங்கட்கு தென்மொழியிற் பொருள் தேடுவதே பொருத்த முடையதாகும்.

இம்முறை பற்றி ஆராயும் பொழுது பண்டு என்னும் தமிழ்த்தாலின் அடியாய்ப்பிறந்த ‘பண்டையன்’ என்னும் பதமே ‘பாண்டியன்’ ஆயிற்றென்று கருதுதல் பொருத்த முடையதாய்த் தோன்றுகிறது. இந்நாட்டு முந்நாடுகளில் பாண்டிய நாடே பழம்பதி யென்னும் கொள்கையும் இவ்வுண்மையை ஆதரிப்பதாகும். குமரி முனைக்குத் தென்பாலமைந்த நாடும் மலையும் ஆழிவாய்ப் பட்டழிந்த ஊழிக்காலத்தே பாண்டிய மன்னன் செழித்தோங்கி யிருந்தான் என்பது சிலப்பதிகாரத்தால் அறியப்படுகின்றது.

“பஹுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்

குமரிக்கோலும் கொடுங்கடல் கொள்ள

வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு

தென் திசை யாண்ட தென்னவன் வாழி”

என்னும் ஆழகிய அடிகளின் கருத்து ஈண்டு உணரத்தக்கதாகும். ஆதிகாவியம் அருளிய வான்மிக முனிவரால், தென்பாலுள்ளதாகக் கூறப்பட்ட நெடுமலை கடலில் ஆழ்வதற்கு முன்னரே பாண்டிய மன்னன், தென்னாட்டில் வாழ்ந்து வந்தானென்றால், அவன் குலத்தின் தொன்மை சொல்லாமலே விளங்கும் அன்றோ? ஆகவே முந்நாடுகளுள்ளும் தொன்னாடாய் விளங்கிய நாட்டைப் ‘பண்டை நாடு’ என்றும், அந்நாட்டரசனைப் பண்டையன் என்றும் வழங்கியமை இழுக்காச மாட்டாது. புதியவீடு தோன்றும் பொழுது; முன்னைய வீட்டைப் பழைய வீடென்றழைப்பதும், புதியவீதி அமையும் பொழுது முன்னைய வீதியைப் பழையவீதி யென்றழைப்பதும், புதியவர் நிலபெறும் பொழுது, முன்னிருந்தோரைப் பழையர் என்றழைப்பதும் இந்நிலபெறும் பொழுது, முன்னிருந்தோரைப் பழையர் என்றழைப்பதும் இந்நாட்டு வழக்காக இன்றும் காணப்படும். ஆகவே தென்னாட்டில் அமைந்த என்னாடுகளில் தொன்னாடாய் விளங்கிய ஓர் நாட்டிற்கு பண்டை நாடென்று பெயர் வழங்கி அது பின்னர் பாண்டிய நாடென்றாயிற்று என்று கொள்ளுதலே பொருத்த முடையதாய்த் தோன்றுகின்றது.

தமிழ் மொழியை வளர்த்த தனிப்பெரும் கழகங்களும் பாண்டிய நாட்டிலேயே அமைந்திருந்தனவென்று ஆன்றோர் கூறுவர். தென்னாட்டில் ஒங்கிய முந்நாடுகளுள்ளும் தொன்மை வாய்ந்த நாடே செம்மை வாய்ந்த தமிழ்ச் சங்கங்களைத் தாங்கி நிற்கும் தகைமை வாய்ந்த தென்று இந்நாட்டு மக்கள் கருதினாரெனக் கூறுதல் தவறாக மாட்டாது. இத்தகைய தமிழ்ச் கழகங்களின் செம்மை சான்ற நலம் மதுரைமா நகரில் திகழ்ந்தமையாலேயே அந்நகரின் ஆற்றை “புலவர் நாவில் பொருந்திய பூங்கொடி” என்றும் அந்நகரில் வீசிய பூங்காற்றை “புலவர் நாவீர் பொருந்திய தென்றல்” என்றும் இனங்கோவடிகள் புகழ்ந்துரைப்பா ராயினர். ஆகவே என்றும் மூவா மொழியாகிய முத்தமிழை முன்னின்று வளர்த்த பெருமை முது நாட்டின் தலைநகராகிய மதுரைமா நகர்க்கே உரியதாகும்.

“எனது தென்மலைப் பயணம்.”

Miss. புஷ்பவதியம்மாள் [மாணவி.]

இவ்வுலகில் மஞ்சுதோய உயர்ந்த மலையும், ஆழ்ந்து அகன்ற ஆழியும், இயற்கையின் வணக்கத்திற்குரிய காட்டும் சிறந்த சான்றுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டினும் மலைவளமே உலகோர் போற்றும் உயரிய மாண்புடையதாகும். இம்மலைவளம் காண, யானும் எந்தோழியர் சிலரும், எங்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு சிறு விடுமுறையை நல்வழியில் பயன்படுத்தப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் “தென்மலை வந்தலையும்” திருகோவிலிலிருந்து புறப்பட்ட புகைவண்டியில் ஏறி மேல்திசை நோக்கிச் சென்றோம். யாங்கள் செல்லும் பாதையின் இரு மருங்கினும், வயல்களில் நெற்பயிர்கள் பச்சைப்பசேலென்று வளர்ந்திருந்து எங்கள் கண்களுக்கு ஓர் நல்லிருந்தளித்தன. ஒன்றாய் இரண்டாய் பதினாறு தங்குமிடங்களும் கழிந்தன. நாங்களும் தென்காசியை அடைந்தோம். தென்காசியில் இறங்கி,

“வம்பார் குன்றம் நீடுயர் சாரல் வளர்வேங்கைக்

கொம்பார் சோலைக் கோல வண்டியாழ்செய் துற்றலம்.”

காணவேண்டுமென்று அவாவுண்டு. ஆனால் இக்குறியாக காலத்தில் கண்டு ஆனந்திக்கத் தக்கதன்று என்று கருதி, அதைக் கடந்து தென்மலை நோக்கிச் சென்றோம். செங்கோட்டைக்கும், ஆரியன் காவிற்கும் இடையே, மலையைக் குடைந்து புகைவண்டி செல்வது கண்கொளாக் காட்சியாய் விருந்தது. இவ்விடத்தி எல்லாம் வல்ல இறைவனது பெருமையும், அவனது அருள் நலம் கனிந்து விளங்கும் மனிதனது அறிவின் ஆற்றலும், ஒருங்கே கண்டு ஆராவுகை பெய்திடலாம்.

இவைகளைக் கடந்து, தென்மலை யென்னும் தங்குமிடத்தில் இறங்கி, கொஞ்ச தூரம் நடந்துபோய் எங்களுக்குக் குழக்கு செய்திருந்த ஒரு மாளிகையில் தங்கினோம். அன்றிரவு அவ்விடத்தி தங்கியபொழுது, வருடத்தில் ஒன்பது மாதங்களுக்கு மேலாகவே பகவவனது கிரணத்தால் வாடிய நாங்கள், அம்மலைப் பிரதேசத்தின் குளிரால் வாடினோம். மறுகாட் காசியில் அங்கேயுள்ள புதுமைகளைக் காணப் புறப்பட்டோம். “புதியன கண்டபோது விடுவரோ புதுமை பார்ப்பார்” என்று கம்பீர் உறிய உண்மை எங்கட்கு அப்பொழுதுதான் புலப்பட்டது. பொழுது புலர்ந்ததும் மலையில் தங்கியிருந்ததும், பின்னர் கதிரவன் தன் கதிர்களை விரித்து மேலே கிளம்பும்போது, அம்மேகக் கூட்டங்கள் புகைபோல ஆவியாக மாறி, மேல்நோக்கிச் சென்றதும் ஓர் அழகிய காட்சியே யாகும். மலைச்சரிவுகளில் தேயிலைச் செடிகளையும், ரப்பர் மரங்களையும், பலிராக்குகளுக்கள். அவைகளைக் கடந்து மலையின்மேல் ஏறிச் சென்றபோது, நாங்கள் அடைந்த இன்பம் அனவிடற் கரியதாயிருந்தது. நாம் அங்கு போனால், அங்கு பார்க்க வேண்டிய

பாசம், அம்மலைப் பாசம் ஒன்றேயாகும். மேடுகளும், பள்ளங்களும், பள்ளத்தாக்குகளும், குன்றுகளும், எங்கெங்கே பார்த்தாலும் மரங்களும், செடி கொடிகளும், புற்களும், நிறைந்திருந்தது பார்ப்பவர் மனதிற்கு இன்பம் விளைவிக்கின்றன. எல்லாம் வல்ல இறைவனது அனலில் ஆற்றலை விளக்கும் இயற்கை யழகையும், மலைகளின் வளத்தையும் அறிய விரும்புவார் அங்கேயன்றி வேறெங்கேயும் அறிந்துகொள்ள முடியாது என்று துணிந்து கூறலாம்.

“கந்த மாமலர்ச் செண்பகம் கற்பகஞ் செயலை

சந்தமே முதலாமரத் தடம் பொழில் தவழ்த்து

மந்த மாருதம் வந்து வந்தி முகுற வயங்கும்

அந்த மால்வரை வளன்வழுத் துதற்கெளி தன்ருல்”

என்று தமிழ்ப் புலவர் போற்றும் மலைவளத்தின் பெருமையே பெருமை.

இதுகாறும், இயற்கையின் நலத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நாங்கள், இனி, மனிதன் அறிவின் ஆற்றலால் இயற்றியுள்ள செயற்கை வளங்களைக் காண அவாவுற்றோம். தென்மலையின் இதன் சார்பாக, எங்கள் கவனத்தைக் கவர்ந்த இடங்கள் மூன்றேயாகும். மேல்நாட்டார்க்குக் காலைப் பானத்திற்கு முக்கியமான தேயிலைப் பக்குவம் பண்ணும் தொழிற்சாலையும், உலகிற்கு பெருத்த நன்மை புரியும் இந்திய ரப்பர் சாலையும், எக்காலத்தும் எவர்க்கும் இன்றியமையாத நெருப்புக்குச்சி செய்யும் தொழிற்சாலையும் எங்கள் கவனத்தைக் கவர்ந்தன. மலையின்மீது ஏறித் தேயிலை பக்குவம் பண்ணுமிடத்தைக் காணச் சென்றோம். அத்தொழிற்சாலை ஒரு பெரிய கட்டிடம். அதிலுள்ள இயந்திர அமைப்புசொல்லா அனலிற்றன. அங்குள்ள கவியாட்கள் மேலையின் மேற் றனங்களில் தேயிலைக் கொழுந்தை உலரவைப்பதும், பின்னர், மேற்றனத்தினின்றும் சீழ்த்தளத்திற்கு, குழாய் வழியாய் அக்காய்த்த தேயிலைகள் வருவதும், அத்தேயிலைகளை இயந்திரங்கள் அரைப்பதும், அவ்விதம் அரைத்த பொடிகளை, பன்னாடையிலுள் சலித்து உலரவைத்து, அதனதன் சிறத்திற்கேற்றபடி பிரித்து பின் பெட்டிகளில் அடைத்து வைப்பதும், பார்ப்பவர் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன. அநேகமாக ஒவ்வொரு செயலும் இயந்திரங்களாலேயே கடைபெறுகின்றது. இயந்திர உலகத்தின் பெருமை எங்கட்கு அப்பொழுதுதான் தெரிந்தது.

இதைக் கடந்து யாங்கள் ரப்பர் தொழிற்சாலைக்குச் சென்றோம். நாங்கள் பள்ளியில் காலனாவிற்கு வாங்குகின்ற ஒரு சிறு ரப்பர் தண்டுபோல பல தண்டுகள் செய்வதற்கு அமைத்திருக்கும் யந்திரங்களைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியமுற்றோம். நாங்கள் சென்ற இடத்தில் ரப்பர் மரங்கள் அதிகம். அம்மரங்களைச் சுற்றிலும் வெட்டி அதினின்றும் வடியும் பாலுபாத் திரங்களில் சேர்த்து, அப்பாலு தொழிற்சாலைக்குக் கவியாட்கள் கொண்டு செல்கிறார்கள். அங்கே அதிலுள்ள மாசுமறுக்களை வடிகட்டிப் பின்னர் அப்பாலையும், ஓர்வகைத் திராவகத்தையும் கலந்து தண்ணீரில்லாத ஒரு பெரிய தொட்டியில் ஊற்றுகிறார்கள். இப்போது வெண்மையான ரப்பர் வேண்முமானால் சோடா உப்பையும் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். சோடா உப்பு கலக்காத ரப்பர் மஞ்சள் நிறமுடையதாகும் சோடா உப்புக் கலந்த ரப்பர் வெண்மை நிறமுடையதாகவும் மாறுகின்றது. இது தொட்டிகளில் உறைந்த பின், இதை யெடுத்த இயந்திரங்களில் கொடுத்து தகடுபோலாக்

கிப் பின்னர் இதற்கெனக் கட்டியுள்ள மேடைகளில் சுமார் இரண்டு வாரம் வரை உலரவைத்து விடுகிறார்கள். மஞ்சள் ரப்பரையும், கழிவு ரப்பர் பாஸையும், இதே விதமாகவே தீபின் வெப்பத்தால் காய்ச்சி யெடுக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் முடிந்ததும் வேண்டிய அளவுடைய துண்டுகளாக வெட்டி அனுப்ப வேண்டிய இடங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே ரப்பர் நனது கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தால் அதுவே ஒரு பெரிய ராமாயணமாக முடியும் போலும்! இது நிற்க.

மறு நாள் மாலை நெடுப்புப் பெட்டி செய்யுமிடம் காணச்சென்றோம். சாதாரணமாக உலக வழக்கில், “உன்னால் ஒரு தீக்குச்சி செய்ய முடியுமா?” என்று கூறி, தீக்குச்சியை அதன் உருவத்தைக்கருதி வண்ணமாகக் கூறுவது வழக்கம். ஆனால் தென்மலையில் இந்தத் தீக் குச்சிகளைச் செய்யுமிடம் போய் பார்த்த பின்னர்த் தான் தீக்குச்சி செய்வது நாம் கருதுகிற அளவில் அவ்வளவு எளிதான தொரு செயல் அல்ல என்று கண்டோம். நாங்கள் செல்லும் வழியில் பரப் பாறு என்னும் நதி ஒன்றும் ஓடுகின்றது. பாறைகளுக்கு ஊடே அந்த நதி தவழ்ந்தும், இரைந்தும் வருவது, தனது உச்சிரவில்காரம் அவ்விடம் வந்த அன்னியர்களுக்கிய எங்கள் மேல் சீறி வருவது போல் காணப்பட்டது.

இத்துடன் நாங்கள் செல்லும் வழியிலுள்ள நீரோடைகளில் களிறுகள் தங்கள் பிடிக்குடைய புனல் வாரி பிரைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. பரப்பாற்றின் அக்கரையில் யானைகள் அதிகம் என்று கேள்வி யுறனும். அக் கரையில் வெட்டிப் போட்டிருக்கும் மரங்களை யெல்லாம் யானைகளே மர மறுக்கும் யந்திர சாலையில் சேர்க்கின்றன. அம்மரங்களைச் சிறிய சிறிய துண்டுகளாக வெட்டுவதும் அந்தத் துண்டுகளில் இருக்கும் பட்டைகளைச் சேலுவதும் இயந்திர உதவியின்றியே நடைபெறுகின்றன. இந்த மரப்பட்டைகளை, யந்திரத்தின் மற்றொரு பாகத்தில் கொடுத்த பொழுது, இந்த நெடுப்புப் பெட்டிகளுக்கு மடிக்க வேண்டிய மாதிரி கோடு போட்டு வருகிறது. இப்பெட்டிகளுக்கு வர்ணம் கொடுப்பதும், மேலே தான் ஒட்டுவதும், பெட்டிக்குள் குச்சியை அடுக்குவதும் இன்னும் இது போல்வன பிறவும் இயந்திரங்களின் உதவியின்றியே நடைபெறுகின்றன. இது இத் தொழிற்சாலையின் ஒருபாகம். மற்றொரு பாகத்தில் தீக்குச்சிகள் செய்வதற்கு இயந்திரங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தீக்குச்சிகளைச் சிறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி, சலித்து, துவாரமுள்ள தட்டுகளால் ஒரு யந்திரத்தில், ஒருயந்திரம் போடுகிறது. இந்த யந்திரம், இக்குச்சிகளைத் தட்டுகளில் உள்ள துவாரங்களில் குத்துவதும், பின்னர், ஒரு வகைத் திராவசம் குச்சியின் முனையை நனைப்பதும், பின்னும் ஒரு வகை மருத்து இக் குச்சிகளின் முனையில் பூசப் படுவதும் பார்ப்பதற்கு விசேஷமாயிருந்தது. இவ்விதம் செய்யப்பட்ட குச்சிகள் பின்னர் ஒழுங்காய் பெட்டியில் அடுக்கப் படுகின்றன. இந்தத் தொழிற் சாலையில், மரம் அறுப்பதி வருந்து, தீப் பெட்டிகள், சுட்டுக் கட்டுகளாக வெளியே போகும் வரை இயந்திரங்களே எல்லா வேலையும் செய்கின்றன. இதுதான் மனிதனுடைய அறிவின் ஆற்றலையும், இயந்திர அமைப்பின் நிறமையையும் உள்ளங்கை நெல் விக் கணிபோல் விளக்குகின்றது. இந்த மூன்று தொழிற் சாலைகளும் பார்த்த முடிந்ததும் சென்ற வழியே திரும்பி சுகமே எங்கள் கல்லூரியை அடைந்தோம். இத்துடன் எங்கள் பயணமும் முடிந்தது—விழுவதையும் கழிந்தது வியாசமும் முற்றிற்று. திரு வருள் முன் விற்க - கபம்.

தமாஷ் பேச்சு.

தாய்க்கிழவி:—அவர் முதலில் வாக்குக் கொடுத்தபடி உன்பேரில் அவருக்குப் பிரியம் அவ்வளவாக இல்லை என்று சொல்லுகிறாயே, அதற்கென்ன காரணம்?

தாசி தங்கம்:—நேற்று ராத்திரி அவர் “போய்விட்டு வருகிறேன்” என்று விடைபெற்றுக் கொண்டு போனவர் மறுபடியும் திரும்பி வந்து முதல் தடவையாக வந்தால்.

வள்ளியம்மாள்:—“உன் வைத்தியம் என்ன வைத்தியம் ஐயா! பெண்களுக்கு எமனாக அல்லவா வந்து பிறந்திருக்கிறாய்?”

வைத்தியன்:—ஏன் அம்மா அவ்வளவு கோபம்? எனக்கு ஆண்களும் ஒன்றுதான் பெண்களும் ஒன்றுதான்.

பெரிய மனுஷன்:—“இது என்ன? என் பெண்களே முகத்தில் தளும்புகளும் விழுந்திருக்கிறதே!”

போட்டோகிராபர்:—“என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறீர்கள்? நீங்கள் கலியாணம் செய்யும்போதே கல்லதாய்ப் பார்த்து முடிந்திருக்க வேண்டும்.”

நமசிவாயம்:—“இது நான் சிறுவயதில் எடுத்தது?”

போட்டோகிராபர்:—இதை என்ன செய்யவேண்டும் என்கிறீர்கள்?

நமசிவாயம்:—பெரியதாகக் வேண்டும், வாய் மாத்திரம் சின்னதாகவே இருக்கட்டும்.”

டிராம் கண்டக்டர்:—போலீஸ் ஸ்டேஷன் கடந்து விட்டதே ஏன் இன்னும் இறங்கவில்லை?

பட்டிக்காட்டான்:—என் பேரைக் கூப்பிட்ட பிற்பாடு இறங்கலாம் என்றிருக்கிறேன்.

ஒருவன்:—இந்த பார்க்குக்குள்ளே வந்த பிறகு என் ஜோபியிலிருந்து பத்த ரூபாய் கோட்டைக் காணும். சீதே விழுந்திருக்கும், நீ பார்த்தாயா?”

காவற் சேவகன்:—“இங்கே காதலர்கள் போடக் கூடாதென்று கோட்டைப் போட்டிருக்கிறதை நீ பார்க்க வில்லையா? சீதே போட்டிருந்தால் உனக்கு அபராதம் போடுவார்கள்.”

கட்சிக்காரன்:—இந்தக் கேசுக்கு என்ன பீஸ் வேண்டுமென்கிறீர்கள்? வக்கீல்:—உன் தகப்பனாரும் நானும் ஸ்டேஜிதர்கள். அதனால் நூறு ரூபா பீஸ் கொடுத்தால் போதும். அதற்குமேல் தேவை இல்லை.

கட்சிக்காரன்:—நூறு ரூபாயா! என் பாட்டனாரும் நீங்களும் தெரிந்தவர்களா யிருந்தால் இருநூறு ரூபாய் கேட்பீர்கள் போலிருக்கிறது.

ஒருவன்:—“என்ன வாட்டமா யிருக்கிறீர்கள் ஏதாவது விசேஷம் உண்டா?”

மற்றவன்:—“மூலில் பங்கு திவாலாய் விட்டது. 20-லட்ச ரூபாய் கஷ்டம்.”

ஒருவன்:—“அதில் உங்களுடைய தெவ்வளவு?”

மற்றவன்:—“என்னுடையது அதில் ஐந்து ரூபாய்கள்.”

ஒருவன் தன்னுடைய நண்பன் அடுப்பங்கரையில் இருந்த ஒரு தவாரத்தில் ரூபாய்களைப் போட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து.

“அடே! உனக்கென்ன பைத்தியமா?” என்று கேட்டான்.

நண்பன்:—“நேற்று இராத்திரி இந்த ஓட்டையில் கால் ரூபாய் விழுந்து விட்டது. இந்தக் கால் ரூபாய்க்காகக் கஷ்டப்பட்டுத் தோண்டிக்கொண்டிருப்பது கேவலம் அல்லவா என்று நினைத்து ரூபாய்களைப் போடுகிறேன்.”

நாடகக்காரி:—“நான் நேற்று நடத்த “பிரிந்த காதலி” என்ற நாடகம் நன்றியில்லை என்றும் அந்த ஆக்டிவ் எனக்குத் தோல்வி என்றும் நீங்கள் பத்திரிகையில் எழுதினீர்களாமே.”

நாடககவி:—“ஆம்! உன்னுடைய மனோரஞ்சிதமான செனர்தரி யத்தைப் பார்த்து விட்டு எவனாவது விட்டுப் பிரிய மனங்கொள்ளுவானா?”

வாத்தியார்:—“ராமு! உலகம் உருண்டையா யிருக்கிறது என்பதற்கு மூன்று உதாரணங்கள் கொடு பார்க்கலாம்.”

ராமு:—“இதோ சொல்லுகிறேன் சார்! நீங்களும் அப்படியே சொல்லு கிறீர்கள், அப்பாவும் அப்படியே சொல்லுகிறார், அம்மாவும் அப்படியே சொல்லுகிறார்.”

பெரிய மண்டைக் கர்வம்:—இந்தா! நீ என்னை யார் என்று நினைத்து விட்டாய்! நான் உயர்ந்த பெரிய குடும்பத்திலிருந்து வந்தவனாகும்!

கிண்டல் பேர்வழி:—“ஆமாம் ராஜா! நீ அப்படி அங்கிருந்து புறப்பட்டு வந்து விட்டாய்!”

—லி. ரா.

மூப்பொருளுண்மை

1. கடவுள்

தோற்றப் பொருளைத் துணைபெறும் மக்கள் மாற்றமுறுபொருள் எவையை நோக்காது, பூரீர் அனல்கால் வெளியெனக் கணித்தனர்—நீதான் மேலாய் நின்று மேவுறல் கண்டிலர்.

5. கண்ட பொருளிற் கணிப்பவரன்றிக்

காணப் பொருளைக் காணுதற் கறியார் எப்பொருள் தன்னிலும் இயங்குறும் நினைத் தப்பறக் கொள்பவர் தாம்; அறிவுடையோர்—நீயோ! நானெனும் அகந்தை நாட்டினை யல்லை;

10. அது வெனும் பெயருள் அணுகினை யல்லை;

வானெனும் தலத்தில் வசிப்பவ னல்லை; வாங்குதல் கொடுத்தல் வழக்கினை யல்லை; நீயே பாவுமாய் நின்றவன் அன்றோ! கின்றோ டொப்புமை நீணிலத் துண்டோ?

15. தாயே பாவாய், தந்தையு மாவாய்,

தாரமும், பொருளும் பாவுமே பாவாய். நாயேன் ததியுனை நவிலுமா நெய்யன்? நானோ அறிவின! நீயோ அறிவுனை!! வாயே வாழ்த்துக! மனமே மகிழ்க!!

20. வள்ளல் நின் திருவுளம் வைத்தவா ரெழுகவே.

தொண்டைமான் முத்தையன்

நீநெல்வேலி.

கிருஷ்ணாவின் அல்லது துப்பறியும் சீடன்.

(383-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆணிதீப்புசாய் முதலியார்.

ஆனந்தம்:—இப்போது நீ முட்டாளேப் போல் பேசுகிறாய்.

முனியன்:—என்னை விடுவிக்க உனக்குத் தைரியம் இல்லையோ?

ஆனந்தம்:—“நான் உனக்காக உண்மையாகவே விசனிக்கிறேன், எனக்குக் கொஞ்சம் அவகாசமிருப்பதால் உனக்கு நல்ல புத்தி கூறுகிறேன்” என்று அவன் கட்டுக்களை அவித்தான்.

விடுதலை யடைந்ததே முனியன் தன் சட்டையை யெடுத்து மாட்டிக் கொண்டு, வெளியில் செல்லக் கதவை நோக்கி நடந்தான்.

ஆனந்தவரின் அவனை யிழுத்து அறையின் மறுமுலைக்கு இழுத்து விட்டதும் “அடே நீ பெரும் பொய்யன், கன்னன், கன்னக் கையொப்பம் வைத்துக் கள்ளக் கடிதங்கள் எழுதுகிறவன்; இன்னும் அநேக வேலை செய்பவன். இந்த வேலையை நீ யென்றும் மறவாதபடி செய்கிறேன். இந்த வீட்டைச் சுத்திசெய் சீக்கிரம். இரண்டே நிமிடங்கள் தவணை தருகிறேன்” என்றான்.

முனியனோ கோபத்தோடு அவன்மேல் பாய்ந்தான். ஆனந்தவரின் ஒரு கையில் அவனைப் பிடித்து ஒரு குழந்தையைத் தூக்குவதுபோல் தூக்கி எறிர் முலைக்கு விசி யெறித்தான். முனியன் “சுத்திசெய்கிறேன் சுத்திசெய்கிறேன்” என்று எழுந்து அவ்வாறே அறை முழுதும் சுத்தி செய்தான் பின் ஆனந்தவரின் “நீ பரம துஷ்டன். உன் வழக்கம்போல், பொய் கூறிக் கொண்டும், கனவாடிக்கொண்டும், கன்னக் கையொப்பங்கள் வைத்துக் கொண்டும் உதவி யில்லாத பெண் பிள்ளைகளைக் கனவாடிக்கொண்டுமே யிருப்பாய். ஆனால் நான் உன்மேல் ஒரு கண் வைத்திருக்கிறேன் நென்றே நினை. இனி அறையை விட்டு வெளியே செல்” என்றான்.

முனியன் உடனே நடக்கத் தொடங்கினான். ஆனந்தவரின் “சேசே அப்படி வேண்டாம்; நீ மனிதனல்ல மிருகம். மனிதன் மட்டுமே இரண்டு காலால் கிமிர்ந்து நடப்பவன்; மிருகங்கள் நான்கு கால்களால்தான் நடக்கிறது செல்ல வேண்டும். அப்படிச் செல்” என்றான்.

முனியன் அவ்வாறே நகர்ந்து அறையை விட்டுச் சென்றான். முனியன் “நாம் யாரோ ஒரு பைத்தியக்காரனிடம் சிக்கிக் கொண்டோம்!” என்றே எண்ணிக் கொண்டான்.

ஆனந்தவரின் அப்பறம் அங்கு ஒரு வேலையுமில்லை. ஆகையால் முனியன் சென்ற அறைமணி நேரங்கழித்து அறையைப் பூட்டிக்கொண்டு வெளியே சென்றான்.

அவன் வெளியில் கால் வைத்ததும் திடீரென்று சிரசில் ஒரு அடி விழுந்ததும் மூர்ச்சையாய் விழுந்து விட்டான். மறுபடி எம்மாண வந்த போதுதான் கைகளுக்கு விலங்கிடப்பட்டு, வாயில் துணி யடைக்கப்பட்டு கயிறுகளால் கட்டப்பட்டு முனியனைத் தான் போட்டிருந்த மஞ்சத்திலேயே தான் கிடப்பதையும் எதிரில் குன்னன், பிச்சன், முனியன் மூவரு மிருப்பதையும் கண்டான்.

முனியன் அவனை நோக்கி “நீ செய்ததுபோல் நானும் செய்வேன் பார்த்தாயா?” என்றான். ஆனந்தவரின் பேச முடியா விட்டாலும் குறிப்பாய் தரையை நோக்கினான். அந்த யறிந்த முனியனுக்குக் கோபம் வந்தாலும் இப்போது அதைப்பற்றிப் பேசினால் தான் வீட்டைச் சுத்திசெய்த இழிவான சங்கதி மற்றபேருக்குத் தெரிந்த விடுமென்று மெனமாயிருந்து விட்டான். பிச்சன் துரிதமாய்த் தன் நோட்டுகளுக்காகத் தேடினான். அவை யங்கிருந்தாலன்றோ அகப்படும்?

குன்னன் பிச்சனையும் முனியனையும் அழைத்துக்கொண்டு எட்டச் சென்று என்னமோ குகைகுவெனச் சம்பாவித்த பின்,

பிச்சன்:—“குன்னா! இப்போது இவன் வாயடைப்பை யெடுத்து விடு” கூச்சலிட்டால் உடனே மூலையைச் சிதறடித்து விடலாம்” என்றான்.

அவ்வாறே வாயடைப்பு எடுக்கப் பட்டதே பிச்சன் ஆனந்தவரின் கை நோக்கி, “நீ யார்?” என்றான்.

ஆனந்தம்:—என் பெயர் சின்ன

பிச்சன்:—அந்த பருப்பெல்லாம் வேகாது. நீ ஒரு துப்பறியன். உன்னை யிந்த விஷயத்தில் பிரவேசிக்கும்படி யார் தூண்டியது?

ஆனந்தம்:—எந்த விஷயத்தில்? உன்னைச் சவம்போல் கட்டிடப் போடவும்; அந்தக் கன்னப்பயலை யிங்கே அடைத்துப் போடவும், அப் பெண்ணையும் களிட மிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு போகவும்?

பிச்சன்:—அடே! அதிகப் பிரசங்கித்தனம் செய்தாயோ உன் மண்ணடையைப் பிளந்து விடுவேன்.

பிச்சன்:—குன்னா! நீக்குழியில் கெருப்பை மூட்டுசொல்கிறேன்.

அவ்வாறே தீமூட்டப்பட்டதே பிச்சன் தீயில் தீக்கிரகும் இரும்புக் கோலைச் சொருகினான்.

குன்னன்:—“நீ யென்ன செய்யப் போகிறாய்?” என்றான்.

பிச்சன்:—“கூறுகிறேன். இந்தப் பயல் நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்குச் சரியான விடையளிக்காவிடின், காய்ந்த இரும்பை யிவன் கன்னத்தில் வைத்திழுக்கப் போகிறேன் மறுபடி இவன் வாயில் துணியடைத்து விட்டு” என்றான்.

பிறகு யாரும் வாய்திறக்கவில்லை. மூன்று கன்னப் பயல்களும் கம்பியாயும் வரை பேசாமல் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

கடைசியில் குன்னன் மற்ற இருவரையும் சமிக்கைகாட்டி உள் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று ஏதோ பேசியபின் மூவரும் திரும்பி வந்தார்கள்.

பிறகு பிச்சன் மட்டும் தீக்குழி யருகில் உட்கார், குன்னனும் முனியனும் வெளியில் சென்றார்கள்.

ஆனந்தவின் இவர்கள் எங்கு சென்றார்களென்று சிந்தித்தான். சற்று நேரம் கலவரமாகவே யிருந்தது. பிறகு திடீரென்று “ஓகோ! இவர்கள் கிட்டிவை யழைத்துவரப் போயிருக்க வேண்டுமென்று அவன் மனதிற்பட்டது. அவன்தான் இவர்களுக்கு யோசனை கூறுபவன். ஆதலால் அவன் தான் ஆனந்தவிற்கை விடைகூறும்படி செய்வான் என்று கருதினார்கள்.

ஆனந்தவின் கிட்டிவருவதால் தனக்கு ஏதேனும் நன்மை யுண்டாகுமென்று கருதவில்லை. இத் துஷ்டர்களில் ஒருவனாவது, எந்தப் பாதகத்திற்கும் அஞ்சுகிறவன்ல்ல. ஆகையால் நாம் ஒருதரம் இவர்கள் கையில் சிக்கிக் கொண்ட வரையில் கடைசியில் நம்முயிரை வாங்கியே விடுவார்கள். ஆகையால் இவர்கள் என்ன இம்சைதான் செய்தாலும் நாம் உண்மையை யென்னவையும் கூறலாகாதென்று ஆனந்தவின் தீர்மானம் செய்து கொண்டான்.

கடைசியில் கிட்டிவை யழைத்துக்கொண்டு குன்னனும் முனியனும் அறைக்குள் வந்தார்கள். வந்ததே கிட்டி “கடைசியில் நமது சுருசுருப்பான வாலிபன் துன்பத்தில் சிக்கிக்கொண்டானே?” என்றான்.

பிச்சன்:—“நாம்.....முன்பு இவனைப் பேசச் செய்ய.....” என்ற போது,

கிட்டி மிக்க பெருந்தன்மையோடும் உதார குணத்தோடும் கூறுபவன் போல் அபிநயித்துக்கொண்டு “நாம் முன்னே இவனிடம் நியாயமாய்ப் பேசிப் பார்ப்போம்” என்று கூறி ஆனந்தவிற்கை நோக்கி “வாலிபனே! நீ யாரென்றும், இதில் பிரவேசித்து தும்மாதிரி யெல்லாம் ஏன் நடந்து கொண்டாயென்றும், பிச்சன் பணம் எங்கே யிருக்கிறதென்றும் இவர்கள் கேட்பதற்கு நீ பதில் கூற மறுத்தது உண்மைதானா?” என்று கேட்டான்.

ஆனந்த:—ஆம் என்று தலையசைத்தான்.

கிட்டி:—சுற்று யோசித்துப்பார். நான்கன் ஆட்டுக்குட்டிகளல்ல, நான்கன் உள் விவகாரத்தில் வந்து பிரவேசிக்கவில்லை. நீயே யெங்கள் விவகாரங்களில் பிரவேசித்தாய். இருக்கட்டும் ஒரு ஒப்பந்தம். நீ எல்லா விஷயங்களையும் உன்னபடி கூறிவிட்டால் உன்னை விடுதலை செய்து விடுகிறோம்.

எல்லா விஷயங்களையும் கூறிவிட்ட போதிலும் இத்துஷ்டர் கடைசியில் நம்மைக் கொன்று விடுவது உண்மை யென்பது ஆனந்தவிற்குக்குத் தெரியும். ஆகையால் அவன் மாட்டேன் என்று தலையசைத்து விட்டான்.

கிட்டி:—“பிச்சா இனி நீயுன் வேலையைச் செய்ய வேண்டியதுதான்” என்றான்.

பிச்சன் உடனே சென்று பழுக்கக்காய்ந்த இரும்புக் கம்பியைக் கொண்டுவந்து “முன்னே வலது கண்ணில் சொருகிவிட்டுப் பின்பு இடது கண்ணில் சொருகுவோம். பிறகு நாம் போய்விட்டால் காலையில் யாரோனும் வந்து இவனை விடுவித்தால் பிறகு இவன் என்ன செய்தாலும் செய்து கொள்

எட்டும்” என்று கூறிக்கொண்டே கம்பியை யானந்தவின் கண்ணுக்கு நேரே நீட்டினான். ஆனந்தவின் உடனே கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

கிட்டி “பொறு பொறு. அவன் பயப்படுகிறான் பாவம்! முன்னே உன்னிடமிருக்கும் மருத்தை முகாவை. நோய் தெரியா திருக்கட்டும்” என்றான். அவ்வாறே முகாவைத்தே,

பிச்சன் கிட்டிவை நோக்கினான். கிட்டி கண்ணைச் சுடவேண்டாம். எனக்குக் கோரமான காட்சியைப் பார்க்கப் பிரியமில்லை” யென்றான்.

பிச்சன் ஆக்கிரத்தோடு “என்ன என்ன பிலேபேஷ் கல்லகாரியம். இவனை இப்படியே விட்டுவிட்டுச் சென்றால், கண்களிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நானேக்கே நம் மெல்லாருக்கும் வழி வைத்து விடுவானே!” என்றான்.

கிட்டி தயவாய்க் கூறுபவன் போல் புன்னகையோடு “நான் இவனை யுயிரோடு தான் விட்டுவிட்டுச் செல்லப் போகிறேன். ஆயினும் இவன் இனி நமது ஜோலிக்கு வரவேமாட்டான்” என்றான்.

அவன் பேசிய மாதிரியால் இவன் ஏதோ ஏற்பாடு மனதில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறானென்று அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

பிறகு கிட்டி அவர்களை நோக்கி “உன்சறைக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் ஜமக்காளக்கன் போர்வைகள் யாவற்றையும் எடுத்து வாருங்கள்” என்றான்.

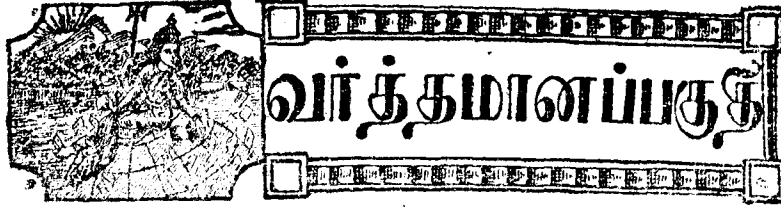
அவ்வாறே கொண்டுவந்த பின் கன்னர்கள் அறையின் சாளரங்களையும் உன்சறையின் சதையையும் மூடித்தாளிட்டுவிட்டுக் காற்று புகாதபடி சந்துகளை யெல்லாம் துணிகளால் அடைத்து ஜமக்காளம் முதலியவற்றால் மூடி விட்டார்கள்.

பிச்சன் கிட்டிவை நோக்கி “உன் யோசனை யென்ன?” என்றான்.

கிட்டி:—மிக்க சலபமே. இராஜவேல் மனோன்மணியைத் தாண்டி அவன் தந்தையின் பணத்தைக் களவாடிக்கொண்டு வந்து விடச்செய்து அவனை யெங்கோ மறைத்து வைத்திருக்கிறான். நாம் அவனைப்பிடித்து பாபம் துக்கித்துக் கொண்டிருக்கும் அவன் தாய் தசப்பன்மாரிடம் கொண்டுபோய் விடப் போகும்போது, வழியில் இராஜவேல் இன்னொருவன், யாரோ வொருவன் உதவியோடு அப்பெண்ணைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் விட்டான். பிறகு இதில் துப்பறிபண வேலை செய்கிறான் என்று அறிந்த அவனை யெப்படியோ எமாற்றி யிங்கழைத்துவந்து தும்மாதிரி சுட்டிவிட்டு அறையைப் பூட்டிக்கொண்டு புகைத் தீபங்களின் புகைகளைத் திறந்து விட்டுவிட்டு தீபங்களை யேற்றாமல் போய் விட்டான். ஜனங்கன் அப்படிக்கூறாமல் வேறென்ன சொல்வார்கள்” என்றான். அப்புகையை யாராவது உட்கொண்டால் சீக்கிரத்தில் கொன்று விடும்.

இவ்வாறு கூறியதும் கிட்டி தன் கண்பர்களை நோக்கி, “இனி நீங்கள் வெளியிற் செல்லுங்கள். நான் புகையை வெளியில் விட்டுவிட்டு வருகிறேன்” என்றான். அவ்வாறே மற்றக் கன்னர்களெல்லாம் சந்தோஷமாய் வெளியிற் சென்றார்கள்.

கிட்டி பிறகு தீபங்களின் விஷப்புகைகளை யெல்லாம் திறந்து விட்டு பிறகு நெளிக் சதையையும் பூட்டிக்கொண்டு போய் விட்டான்.

வர்த்தமானப்பகுதி

முத்தமிழுவது குற்றமாம்:—

ஒருவரை யொருவர் வரவேற்கும் போது முத்தமிழும் வழக்கம் குற்றமென்று ஜப்பானில் முடிவு செய்திருக்கின்ற படியால், அடிக்கடி முத்தமிழுவதாகக் காட்டக்கூடிய சினிமாப் படங்களை அந்நாட்டில் யாரும் விற்கலாகாதெனச் சட்டம் பிறப்பித்திருக்கிறார்களாம்.

காதலால் ஏற்பட்ட தற்கொலை:—

அமெரிக்க கியூயார்க்கில், எல்லன் என்னும் சுமார் 17 வயதுடைய ஒரு பெண்பால், அட்னிர் என்னும் 20 வயதுடைய வாலிபனிடம் காதல் கொண்டிருந்தாள். அவர்கள் காதல் காரணமாக எவ்வளவோ லீலைகளை ஆடினார்கள். ஆனால் வாலிபனின் தாயார் அவ்விருவருடைய விவாகத்தைத் தடுத்துவிட்டாள். இதனால் மனம் உடைந்துபோன அப்பெண் தற்கொலை செய்துகொண்டு விட்டாள். அவள் தற்கொலைக்கு முன்பு தன் காதலனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு துறந்தாள்.

போலி மீசையை யுடையவர்கள்:—

சிலர் மீசை தானாகவே தக்க பருவத்தில் வளருகிறவரை பொறுத்துக் கொள்ள மனமற்றவர்களாய், போலி மீசையை வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்னும் எண்ணம் இப்போது அதிகரித்து வருகிறது.

லண்டனில் மேற்குக் கோடியில் வசிக்கும் ஜனங்களின் ஒரு கூட்டத்தார் இவ்வாறு போலி மீசைகளை வைத்துக்கொள்வதில் அதிக விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்களாம்.

ஆகாயத்தில் நடந்த விவாகம்:—

அமெரிக்க கியூயார்க்கைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி-மார்க்ரி கிளீஸ்கர் என்னும் சுமார் 18 வயதுடைய பெண்ணும், ஸ்ரீ. டொனால்ட் பாப்கார் என்னும் சுமார் 20 வயதுடைய இளைஞனும் சென்ற நவம்பர் 23-க்கேதி யன்று ஆகாய விமானத்தில் ஏறிப் பறக்கச் சென்றனர். ஆகாயவிமானம் 2,100 அடி உயரத்தில் இருக்கும்போது அவர்கள் இருவரும் விவாகம் செய்து கொண்டனர். அதை நடத்தி வைக்க 16 பேர் உடன் சென்றிருந்தார்களாம்.

ஆகாய விமானத்தைத் தடுத்த

இராஜாள்:—

கிவேதா மலையின்மீது அமெரிக்க சர்க்காரைச் சேர்ந்த தபால்களைக் கொண்டுபோன ஆகாய விமானத்தை ஒரு பெரிய இராஜாள் தாக்கிற்று அதனால் அந்த இராஜாளியும் இறந்து விட்ட தென்றலும், விமானமும் பழுதாய் கீழே இறங்கவேண்டியதாயிற்று. அந்த இராஜாள் எட்டு அடி அகலமுள்ளதாக இருந்தது.

அநீக பலனைத்தரும் பழத்

தோட்டம்:—

இங்கிலாந்திலுள்ள எஸ்கெக்ஸ் என்னுமிடத்தில் ஒரு பழத்தோட்டமிருக்கிறது. அதன் வித்திரணம் 700 ஏக்கர். வருஷா வருஷம் 42 ஆயிரம் பவுன் மதிப்புள்ள பழங்களைத் தருகின்றது. இதனால் சராசரி ஒரு ஏக்கருக்கு 20 பவுன் வீதம் லாபம் கிடைக்கிறதாம்.

கருப்பரை வெள்ளையாக்க முயற்சி

கருப்பு நாயை வெள்ளை நாயாக ஆக்க முடியாதென்பது நம்மவர் சித்தாந்தம் ஆயினும் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நவீன ஆராய்ச்சியால் பல விஷயங்களெல்லாம் தெளிவாகின்றன. அசாத்யமானதென்று நம்மவர்களால் கருதப்பட்டவைகளை எல்லாம் மிக எளிதாகி வருகின்றன. ஜப்பான் ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் தாம் கண்டுபிடித்திருக்கும் நூதன முறையால் காட்டு மிராண்டிகளைத் தோற்றத்திலும் குணத்திலும் நாகரீகமுள்ளவர்க ளாகக் விடலாம் என்று கூறுகிறார்; மின்சார சக்தியை, தனக்கு அனுடலமாக உபயோகித்துக் கொள்வதால் இவ்வாறு செய்ய முடியுமாம். இதனால் நீக்கோவர்களை வெள்ளையாக்க ஆக்கிவிடலாமென்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

மாணத்திலிருந்து தப்பியவர்:—

இங்கிலாந்திலுள்ள லீஸ்டரைச் சேர்ந்த ஜான். டி. ஹார்ன் என்பவரின் வருமான எழுதுகிறார். ஒரு சமயத்தில் நான் நார்த்தாமின் கிராமத்தின் மாதா கோயிலில் இருந்த அழகான கோபுரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தேன். என் வேலை முடிந்தபிறகு நான் எழுந்து சென்று விட்டேன். நான் அவ்விடத்தை விட்டு விலகிய இரண்டு வினாடிக்குள் ஏதோ எதிர்பாராமல் திடீரென அங்கோபுரம் இடிந்து விழுந்தது. நாசமட்டு இரண்டு வினாடிகள் வரை அங்கேயே இருந்திருந்தால் நான் மாணமடைந்திருப்பேன் என்பது நிச்சயம். எல்லாம் வல்ல சக்தியின் அருளால் நான் பிழைத்தேன். மாணத்திலிருந்து தப்பிவேன்.

நேயர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்.

—:(o):—

நமது “ஆனந்தபோதினி”யின் அதுபந்தம் பெர்ன்கல் மலராகத் தை மாதம் முதல் தேதியில் வெளியிடப்படும் என்ற அறிவித்திருந்தோம். நமது “ஆனந்தபோதினி” வாரப்பத்திரிகையின் இரண்டாவது ஆண்டு சமீபித்தவிட்ட மையாலும், மிகுந்த சிறப்பியல்புகளுடன் அதுபந்தம் மிளிர் தல்வேண்டும் என்ற அவா பிறந்தமையாலும், நமது தமிழ் வருஷப்பிறப்பாகிய சித்திரை முதல் தேதியில் “ஆனந்த போதினி” மாத, வாரப்பத்திரிகைக்குப் பொருத்தமாக கல்ல விதமான அதுபந்தம் வெளிவருதல் எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடும் என்ற எண்ணம் தோன்றியமையாலும் சித்திரை முதல் தேதியில் ஷே அதுபந்தம் தவறாமல் வெளியிடுவதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். அதுவரை தயவு கூர்ந்த பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு நேயர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். [ப-ர்]

“வாஸ்லின்” போமேடை தினம் உபயோகிப்பதால் வழுக்கை நீங்கி அற்புதமாய் மயிர் வளர்கிறது. விரைத்து, உலர்ந்து சிக்காய் உதிரும் மயிர்களுக்கு மிருதுத்தன்மை மினுமினுப்பை யுண்டாக்கி அழகையும் ஒழுங்கையும் கொடுக்கிறது. மணமும் கூடி மனதை இரமிக்கச் செய்கிறது.

உண்மையான “வாஸ்லின்” போமேடை வாங்கு. போலிகளை வாங்காதே.

Vaseline
TRADE MARK
Pomade

செஸ்பரோ மான்யுபேக்டரிங் கம்பெனி, கன்செட், நியூயார்க், லண்டன், மான்டிரீல்.

“வாஸ்லின்” என்ற பதம் எமது டிரேட்மார்ச், எம்மால் செய்யப்படும் பொருள்களையே குறிக்கிறது.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது ஸமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒருமுறை படிப்பவர், என் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்ருரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப்பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட்குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துவட்டநிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்யவந்தகை விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீராமனாக அவதரித்த ஜகத்பிரபுவின் குணசியங்களைப்பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத் தின் உண்மை இதனை படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்விக்கனி போல்விளங்கும். இதனைப்படித்தால் அநேக ஞான தூல்களைப் படித்த பயனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இது வரையில் வெளியான ராமாயணங்களை விட மும்மடங்கு மேலான 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலிஷ் கிலேஸ் காசித் திட்டபுன்கொன்ன 8 பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 4-0-0

தத்வ உபதேசங்கள் இதன் கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீராமசரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மையளிக்கு மென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புத்தகம் சுமார் 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலிஷ் கிலேஸ் காசித் திட்டபுன்கொன்ன 8 பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 4-0-0

ஆனந்தபோதினி சந்திராதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 8-0-0

1930ம் வருத்திய டைரிகள்.

ஹோ அண்டு கோ., டைரி அணு	12.
ஆனந்தா	12.
காக்ஸ்டன்	12.
கார்டியன்	12.
“ஜெயகரம்” சின்ன சைவல்	6.
ஷெ. நெ. 2.	4.
நெ. 3.	4.

ஆனந்தபோதினி சூபீஸ், தபால் பேட்டி. நெ. 167, மதராஸ்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

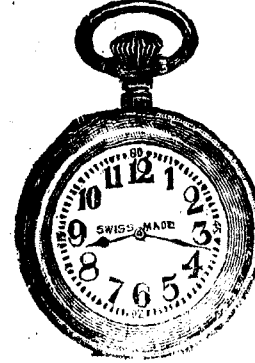
கக்கிலாஸ் மாசியம்—கலியுகாதி 5031, சாலிவாகனம் 1852,
பசுனி 1339—கொல்லமாண்டு 1105—ஹிஜரி 1348,
இங்கிலிஷ் 1930—பிரவரிம்—மாசிசுமம்

மாசியம்	பிரவரி.	காரம்.	திதி.	நஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	12 புத	0	28-18	சுசு21-38	சித்60	{ கும்பாவி நா-8-35, பெண்ணி, விஷ்ணு பதி புண்யகாலம்
2	13 வியா	பவு	18-53	ஆயி14-8	சித்14-8	மாசிகம் சில விடங்களில்
3	14 வெ	பிர	9-58	மசு6-58	அ6-58	சித் விவாகம், வாகனமேற
4	15 சனி	துத்	2-3	பூ0-43	சி0-43	மர இவமாகம்
5	16 ரா	தி	55-23	உத்55-58	அ52-38	சி சங்காஷ்ட சதுர்த்தி
6	17 தி	சது	50-30	அஸ்52-38	அ52-38	சி சுபகாரியங்கள் விலக்க
7	18 செவ்	பஞ்	47-28	சித்51-28	அ51-28	சி சுபகாரியங்கள் விலக்க
8	19 புத	சுத்	46-38	சுவா52-30	அ52-30	ம சுபகாரியங்கள் விலக்க
9	20 வியா	சுப்	47-55	விசா55-28	சித்60	மீனாயனம் நா-19-50
10	21 வெ	அஷ்	51-10	அனு60	சித்60	திருதினஸ்பிருக்
11	22 சனி	நவ	55-58	அனு0-15	சி0-15	மர இராமதாச நவமி
12	23 ரா	தசு	60	கே6-28	சித்60	குளம் கிணறு வெட்ட
13	24 தி	தசு	1-48	மூல13-35	அ13-35	சி சுபகாரியங்கள் செய்ய
14	25 செவ்	வகா	8-8	பூரா21-3	மர60	சர்வமத்வ ஏகாதசி </td
15	26 புத	து	14-38	உத்28-38	அ28-38	சி பிரதோஷம்
16	27 வியா	தி	20-45	திரு35-50	அ35-50	மர மஹா சிவராத்திரி
17	28 வெ	சது	26-30	அவி42-30	அ42-30	மர
18	1 சனி	அ	31-25	சுத48-33	சித்60	ராகு குரு
19	2 ரா	பிர	35-28	பூரா53-45	மர53-45	சி சுக்
20	3 தி	து	38-48	உத்53-13	அயி60	குரி 22-கும்-புதன்
21	4 செவ்	தி	41-13	ரேவ60	சித்60	செவ் 24-கும்-செவ்
22	5 புதன்	சது	42-35	ரே1-43	சித்60	புத 24-மீன-சுக்
23	6 வியா	பஞ்	44-40	அஸ்4-10	மர4-10	சி
24	7 வெ	சுத்	41-40	பா55-28	சித்5-28	சனி
25	8 சனி	சுப்	39-20	திரு5-33	அ6-33	மர
26	9 ரா	அஷ்	35-35	ரோ4-13	அ4-13	சித்
27	10 தி	நவ	30-30	யிரு1-38	சித்60	அவமாகம், வியாதிமந்தர்
28	11 செவ்	தசு	24-5	புன52-43	அ52-43	சி குளிக்க, கதிராக்க
29	12 புதன்	வகா	16-58	பூசு47-3	சித்60	சி சர்வ முகூர்த்தம்
30	13 வியா	துவா	9-8	ஆயி40-28	சித்60	சி சர்வ, மத்வ ஏகாதசி
		தி	1-0	மசு34-33	அ34-33	சி பிரதோஷம், அவமாகம்
		சது	52-53			சி அவமாகம், மாசிகம், விவாகம், மாடுவாங்க

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" POWER PRESS,
BAWYEE CHINNATHAMBI MUDALI ST., MADRAS.

இனம்! இனம்!! இனம்!!!

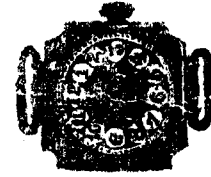
அடியிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற பாக்கட் செடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு டேபில் டையம்பீஸ் இனமாகவும், கையல் கட்டும் செடியாரம் வாங்குபவர்களுக்கு லீவர் பாக்கட் செடியாரம் இனமாகவும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஒரு முறை வாங்கிப் பார்த்தால் எம்முடைய உண்மையினங்கும்.

செ. 1.

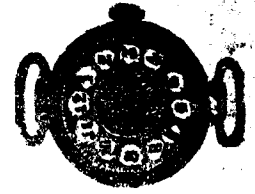
பாக்கட் லீவர் செடியாரம் இனம் டேபில் டையம்பீசுடன் ரூ. 4-4-0

A ஷே பொன் கிவிட் செடியாரம் இனம் டையம்பீசுடன் ரூ. 4-8-0

செ. 2.

பொன் கிவிட் விசிட்டிர பட்டைகள் தீர்த்த ரிஸ்லெட் செடியாரம் தங்க டைல் உள்ளது இனம் பாக்கட் செடியாரத்துடன் ரூ. 6-12-0

செ. 4.

செ. 3.

பொன் கிவிட் 8-மூல

பொன் கிவிட் பீபாய் ஷேப் ரிஸ்லெட் செடியாரம் தங்க டைல், உள்ளது இனம் பாக்கட் செடியாரத்துடன் ரூ. 6-12-0

சுபிரியர் வாட்சு கம்பெனி,
செடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

கிராம்போன் சங்கீத கீர்த்தனம் ருதம்

தற்காலம் கிராம்போன் என்னும் ஸங்கீதக் கருவியில் பாடிவரும் திருச்செந்தூர் ஷண்முக வடிவு, எஸ். வி. சுப்பையா பாகவதர், டி. எம். காதர்பாஷா எஸ். ஓர். கமலம், மிஸ் கே. ரங்காபதி, மதுரை மிஸ் அ. சுந்தரம், திருச்செந்தூர் வேலிடி. எஸ். ரங்கம்மாள், சேலம் அம்மாசுண்ணு, திருவிடைமருதூர் பவானி, சேலம் கோதாவரி, மிஸ் லோகாம்பாள் இன்னும் பல வித்வத் சங்கீத பாடிய 800 கீர்த்தனைகள் ஒருங்கு சேர்த்து ராகதானங்களுடன் அச்சிட்டு கீர்த்தியாக பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சந்தோபிமணி களுக்கு இது ஓர் பொக்கிஷம் என்பது காம் சொல்லாமலே விளங்கும்.

இதன் விலை ரூபா 1-0-0.

ஆனந்த போதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

நோய்க் கிடங்கொடேல்

நீங்கள் வன் தலைவலிக்கு, ஜலதோஷம், பரிசுவாயு, கீவாயு முதலான பலவித நோய்களுக்கு கட்டிட்டு அவன் தைப்பட வேண்டும்! சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் நோய் இருக்கிற இடம் தெரியாமல் இலகுவில் சொந்தப்படுத்துவது நிகரற்றதான்.

Amrutanjana

அமிருதாஞ்சன்

ஸர்வ நோய்களுக்கு ஸித்தேளஷதம்

அமிருதாஞ்சனம் அபூர்வமான மூலிகைகளிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. சோலைப்பற்றிய சொறி கிரங்குகளுக்கும், வெட்டுக்காயம், இறமல் முதலிய உபத்திரவங்களுக்கும் கைக்கண்ட மருந்து. விலை அணா 10.

படைத் தைலம்.

இது எல்லாவிதமான படைகளையும் போக்கும்.

விலை டப்பி 1-க்கு அணா 6.

மோஹினி தைலம்.

ஸ்திரீ புருஷர் உபயோகிப்பதற்கு பிரசித்தமானது. 5 துலாம் எண்ணெய் சீசா 1-க்கு அணா 12.

நந்த சூரணம்.

பலநூல்க் இது எல்ல தான்.

பல் விபாதி, சிற வலி முதலிய நோய்கள் நீங்கும்.

விலை டப்பி ஒன்றுக்கு அணா 2.

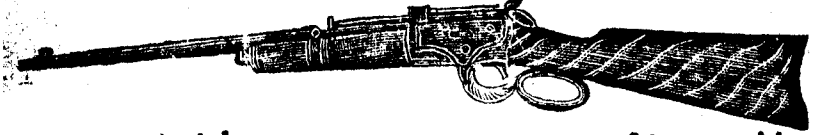
எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

அமிருதாஞ்சன் டிப்போ,

நெ. 6, தம்புசெட்டி தெரு, மதராஸ்.

எமது ஸிலோன் }
சப் ஏஜென்ஸி :- } 16, கீமன்ஸ்டேட், கோளம்பு.

ஆச்சரியம்! ஆனந்தம்!! அபூர்வம்!!!
அமெரிக்கன் ஆகாயத் துப்பாக்கிகள்.
இனாம்! 100 குண்டுகள் இனாம்!!

அபார சப்தம்!

அபாயமில்லாதது!!

இந்த ஆகாயத் துப்பாக்கியைப் புதிதாக அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைத்திருக்கிறோம். இது 250 ரூபா விலையுள்ள துப்பாக்கிக்கு நிகரானது. இந்தத் துப்பாக்கியால் பட்சிகளை வெகு சுலபமாகச் சுட்டு வேட்டையாடலாம். இதற்குச் சர்க்கார் லைசென்ஸ் தேவை இல்லை. எவ்விடத்திலும், யாருடைய கையிலும் இருக்கலாம். இராக்காஸ்களில் பிரயாணஞ் செய்கின்றவர்கள் திருடர்கள் அஞ்சும்படி செய்வதற்கு இந்தத் துப்பாக்கி மிகவும் உபயோகமானது. இது பெரிய சப்தம் செய்வக்கூடியது.

100 குண்டுகளுடன் துப்பாக்கி 1-க்கு விலை ரூபா 4 0 0

தபால் சிலவு, பாக்கிங் சார்ஜ் ரூபா 1. வேறு.

தனியாக 100 குண்டுகளின் விலை அணா 8.

இது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அவசியம் இருக்கத்தக்கது.
கருணாநிதி டிப்போ, நெ. 1/6, வெங்கடேசு மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

வெளிவந்துவிட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது!!

புதிய பதிப்பு!

பெரிய எழுத்து!!

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

விராடபர்வ வசனம்.

கமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ மகாபாரதம் காலகாலத்து விராடபர்வம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து கிட்டிற்று. சாஸ்திரமான செந்தமிழ் கடை. முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் ஈனியில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முத்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-30 வரையில் அணா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(மூன்றாம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிரேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இது சொற்பக் காப்பகனோ அச்சிடப்பட் டிருக்கின்றன. இதனில் புத்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னமே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளுக.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விசித்துக்கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதானுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்திரிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைக்கடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோஷத்தை அடையும் மாரக்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாஷ முண்டாகும்.

இன்னும் இந்த இராமாயணத்தைப் பத்தியுடன் படித்து முடிக்கு மிடங்களில் கலியாணம் முதலிய மங்களகாரியங்கள் நிறைவேறும்; புத்திர பாக்ஷிய முண்டாகும்; பசு, பால், தானியம் முதலியன விருத்தியாகும்; பில்லி, குளியம், திராதரோய், பூதபசாச உபத்திரவங்கள் முதலியவை நீங்கும்; பகை நீங்கும்; விஷஜெந்துக்கள் அணுகமாட்டா; பஞ்சம் நீங்கும்; எல்ல மழை பெய்யும்; துக்கமான சம்பவங்கள் நீங்கி மிக்க ஆனந்தமுண்டாகும். இவையெல்லாம் உண்டாவது நிச்சயம். இராமாயணம் படித்த பற்பல இடங்களில் இப்பயன்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. இவற்றை ஒவ் வொருவரும் அனுபவத்திலும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இத்தகைய மகாமகிமைவாய்ந்த இராமாயணம் பெரும்பான்மையும் கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களின் போக்கைத் தழுவின தென்னிய நடை யில் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது. இராமாயண பாராயணஞ்செய்ய விரும்பு வோரும், சாதாரணமாக இராமர் கதையைப் படித்துணர் விரும்புவோரும், விதிகியார்த்திகளாகிய மாணவர்கள், மாணவிகள், மற்றைய ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் முதலிய எவ்ோரும் இதனை எளிதில் படித்துணர்வலாம்.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-30 வரை விலை ரூபா 1-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபாற் பெட்டி, நெ. 167, மதராஸ்.

1930.

புதுவருஷப் பதிப்பு.

1930.

“ஸ்ரீ வித்யா”

ஜேம், ஜென்ட்ஸ், பாக்கேட், பிளினஸ், பாபுவர், & அபீஷியல்

டைரிகள்.

தென் இந்தியா முழுவதும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றது. எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்.

பப்ளிக்ஷன்:-ஸ்ரீ வித்யா பிரஸ், கும்பகோணம் (தென் இந்தியா).

நண்பர்களுக்கோர் நல்விருந்து

இன்றே எழுதுங்கள்!

நற்பயனடையுங்கள்!!

ஞான சூரியோதயம்

என்னும்

வேதாந்த இரகசியார்த்த விஞாவிடை.

வேதாந்த இரகசியங்களை யாவரும் எளிதில் உணங்கை நெல்விக்கனி போல் உணர்ந்து கொள்வதற்காகவே தமிழ்ப்பண்பிதர் பூ. ஸ்ரீநிவாசன் அவர்களால் அநேக வேதாந்த நூல்களின் சாரங்களை யெல்லாம் திரட்டி எழுதப் பட்டது. வேதாந்த சம்பந்தமான சகல சந்தேகங்களையும் நிவிர்த்தி செய்து தத்துவ ஞானத்தைப் புகட்டுவதில் இந்நூல் இணையற்றது எனப் பலரும் புகழ்ந்து பேசியிருக்கின்றனர். வேதாந்த விதவ கிரோமணிகளின் ஆதரவும் பெற்றது. பரோபகாரார்த்தமாக வெளியிடப்பட்ட இந்நூலை யாவரும் எளிதில் வாங்கி வாசித்து நற்பயனடைய வேண்டுமென்னும் கருத்தோடு சொற்ப விலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 200 பக்கங்கள் கொண்டது.

இதன் விலை ரூ. 1-0-0. தபாற் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பல்வித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறு நூலில் ஆன் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரம்பிப்பது வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்களென்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1-0-0 வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள்	2 0 0	ரதி சாஸ்திரம்	1 4 0
இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள்	2 0 0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	1 0 0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2 4 0	மதனரதி ரஹஸ்யம்	1 0 0
மாதர் கீதி	1 0 0	ரதிமதனசிருங்காரகல்யம்	1 0 0
		மாயாஜால விகோதம்	1 0 0
		மனோவசிய சாஸ்திரம்	1 8 0
		திரு புருஷ ரகசியம்	1 8 0

விலாசம்:- ஆரியன் புக டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு விலை ரூ. 2

காந்தசத்தி வைத்திய சாஸ்திரம்.
(சுமீரப் பதிப்பு)

இப்புத்தகமானது, ஒள்கூடப் பிரி
பொக மின் திப் பிணிகளைத் தீர்க்கும்
சக்தியை யளித்

கக் டபு யனை ஒரு
விலை நித்திரை
போன்ற மயக்க
மடையச் செய்வ
தற்குரிய வழி
யையும், வியாதி
களையும், கெட்ட
பழக்கங்களையும்
தீர்த்துக் கொள்
னக் கூடிய பல

வழிகளையும் தெரிவிக்கிறது. நாரம்புக
ளினால் உண்டாகும் துத்து வலிகள்,
வாயிற்று வலி, மலச்சிக்கல், தலைவலி
நாரம்புக்குத்தல், பல்வலி, வாதரோ
கம் முதலிய பல வியாதிகளையும்
காத்த சத்தினால் தீர்க்கும் மார்க்கங்க
ளைவரம் இதில்விளக்கமாகச் சொல்
ல்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பல
படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன
இதன் விலை ரூபா 1—0—0

ஹஸ்தரோகை சாஸ்திரம்.

இது, யாவரும் தெரிந்து கொள்
ளும்படியான செந்தமிழ் வகை நடை

யில் எழுதி சு
மார் 200 படங்
களுடன் அச்சி
ட்டு வெளிப்படு
த்தப்பட்டிருக்
கிறது. இதை
வாசிக்கும் அனை
வரும் தங்களுடைய விவா
தம், சூயஸ்,

இல்லறச்சுகம், சந்தானம், ஐகவரி
யம், தேகசௌக்கியம், தனநலம்,
மாணம் முதலிய பல விஷயங்களையு
ம் சலபமாகத் தெரிந்து கொள்ள
லாம். விலை ரூபா 2—0—0

இதே புத்தகம் இங்கிலாந்திலும்
கிடைக்கும். விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சூபீஸ்,
தபால்பெட்டி ரெ. 167,

மதராஸ்.

சர்வ தேவதா வசியம்

(பீஜாக்ஷர யந்திரங்களடங்கியது.)

மனிதர், பேய் பிசாசுகளால் வருந்துகின்றவர்களினின்று நீங்கி, பகைவர்
செய்யும் பிள்ளி ஆனியம் மாரணம் முதலியவை தங்களிடம் ஏறுதபடி
செய்தும், பேயர் கொடிகள் அணுகாமல் தடுத்தும், தேவதைகளையும் மனிதர்
களையும் வசப்படுத்தியும், எல்லிடத்திலும் எக்காரியத்திலும் ஜெயம் பெற்றும்,
மிகுந்த ஐசுவரியத்தையும் செல்வாக்கையும் அடைந்தும் வாழ்வதற்கே பிரியப்
படுவார்கள். இவற்றை எல்லாம் எளிதில் அடையக்கூடிய மந்திர யந்திர
ங்களும், அவற்றை அனுஷ்டித்துச் சித்திபெறக்கூடிய மார்க்கங்களும் இதில்
விளக்கமாகப் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் ஒவ்வொரு தேவதைக்கு முரிய
மந்திரங்களும், மூல மந்திரங்களும், யந்திரங்களும், பூஜைகளும், தண்ணீர்
மந்திரத்தல், வேப்பிலை மந்திரத்தல், விபூதி பிடித்தல், பிசாசு விளக்கல்,
கழிப்புக் கழித்தல், மந்திரங்கட்டல் முதலியவைகளும், நகரத்திற் பலபலன்
களும், அவற்றிற்குச் சாட்சிகளும் வெகு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றன. முதல் பாகமும் இரண்டாம் பாகமும் சேர்த்து விலை ரூபா 1.

கருணாநிதி டிபோ, ரெ. 1/6, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத
சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறைமையச் செய்த
அயக்காந்த சேக்கரத்
தைக் காட்டிலும்
தேகபலத்தைத் தரும்
ஒளடதம்வேடுண்டு
மிகிலு.

விளம்பரம்.
இதைக் கண்ணனயம்
கனவான்களே!

இந்த லேபிசெக்
தூங்கச் சாவான்ம
மானவைபல்ல. அபா
மான பலத்தைத் தாக்
கூடிய சக்தி அமைத்
துள்ளவை. உறுதி
யாய் இவற்றை எம்மி
வாங்கிச் சாப்பிட்டால்
ஒரே தடவையிலேயே
இவற்றின் விசேட
குணம் கண்டு விளங்
கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால்

நிவர்த்தியாகும் முக்கிய விவாதிகளாவன :

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளமரோகம், பித்தபாண்டி, கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த ஏப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுநீளம், தேக உலர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொதுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்தியேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்கவிதமாய்க் கிடைக்கும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த விவாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கிசுத்த நரம்புகளுக்கும் முற்றச் சேற்றி அபரிமிதமான இரத்தவிறுத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இவற்றுக்கு இலேகிய பல்பம் வேறெங்குமிலலை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, எகக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய விவாதிகளைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாகப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை. பெண்பதை நாம் எழுது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். சிந்த, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட விவாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்றும் சந்தேகமுடையோர் பரிசுஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளை உறுதவாங்கி புண்டால் இவற்றின் அபாது குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்தவம் பொருத்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை கோய் உள்வரோதாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அபிபிராயம்; யாவரும் சாப்பிடலாம். கோய் உள்வரக்கூடிய கோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவிர, இவற்றைத் தருவித்து எண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வரப்பில் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய கோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் கிடைக்கும். அப்படி கிடைக்க குணம் ஏற்படாவிடில் எங்கள் அருந்து உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமைமான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்து உள்வரப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளிவிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றநல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதாபத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாவிற்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எழுது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தரப்பியாதத்தினாலாவது, அதிக மனக் கலையிலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயிலாவது, மற்றெந்தக் காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகரோகங்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலலை. வெளிநூல்க் கணவர்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு கம்பிக்கையைத் தர ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரிசுஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பண்டங்களையும் நீக்குவதில்லை சாப்பிடலாம். எழுத்து சாப்பிடும்போது பதி அநித

கால் எருக்கும் ஆரால் பச்சைப்பொந்துக் குதும்பு, சரி, மார்க்கண்ட குப்பி, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்வாமல் சாப்பிட்டுவர வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பக்காநதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தவிர, பால், செய் முதலியவைகள் எண்ணாவிற்குத்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டுவரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48 நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் குரியணக்கண்ட பனிபோல் கிங்கி அவர் தேகமானது குறுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்க்கைப் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்ணாதி இருவரும் எககாலத்தில் ஒற்றமை வாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால் அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜோமே தோன்றவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனுகூலியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போல்டேஜ் அனூ 6, ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போல்டேஜ் உட்பட ரூ. 4.

பிளங்கு, சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபார்க்கலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போல்டேஜ் உட்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிளங்கு, மலாக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம் :—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரோட் மார்ச்)

பட்டவுடனே விஷம் பந்தும்!

அழகைச் சிப்பின்கள்!!

ஒரே துணியிலேயே நிரப்பியவர்களுக்கு 100-ரூபாய் குறும்.

சமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய். இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது ஆங்கில பூனாநி தமிழ் வையத்திய சிபுனர்களால் எங்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை எர்ப்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறைவாது. தேன், கட்டிவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷம் களை இரண்டொரு சிமிஷன்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் கைமடைத்திருப்பது பிரத்தியக் அனுபவமானதால் இதைப் பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை :—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அனூ 8, தபார்க்கலி அனூ 4, டஜன் 1-க்கு ரூபா 5. எககாலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபார்க்கலி இலும். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 சலிவுக் கொடுக்கப்படும்.

தனது உட்கமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேந்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்.

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய இரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டைவலி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்ணில் நீர் விழ்தல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைப்பாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் கிரோகங்கள், சரிதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகின்றன. விதமாய்த்தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது விகரந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப் பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவகைத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் கடந்த வர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உண்ணக்கை உண்ணக்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியமாக இருக்கும். 5 பைம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூடந்தல் வளரும் துளி.

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசுவதால் கூடந்தானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சோறு; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்கும், புட்டி 1-க்கு விண் அணு 12.

கண்ணோய் மருந்து.

இது கண் கோய், கண்குத்தல், உசல், நீர் விழ்தல், மங்கல், அத்திமாலை, பிணை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கங்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணு 8.

கஸ்தூரி மாத்திரை

சரிமானது யாதொரு அபாயத்தையும் அடையாங்குக் கிரும்புவோர் பிரதிதினமும் ஆகாரத்திற்குப்பின் தாம்பூல்துடனுவது தனியாக வாவது இதைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இது தந்த கோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு, ஜலதோஷம் இவைகளைக் கண்டித்தும், ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கி வாயிலுள்ள அசுத்த காற்றத்தைப் போக்கி வாய்ப்புண் முதலியவைகளைத் தடுத்தும் கசமுறச் செய்யும். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இரண்டை உபயோகித்தால் பிரசவகாலத்தில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய கோகங்கள் என்னும் தப்பித்துக்கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் சிழுவர்கள் வரையில் எப்பருவத் தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, திரும்பல், கரம், தலைப்பாரம், கொஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்றமுதல் 4-மாத்திரைகள் கொடுக்கச் சுமண்டாகும். இது சர்வருமும்பங்களிலும் இருக்கவேண்டிய முக்கிய ஓஷதம். இதன் விண் புட்டி 1-க்கு அணு 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை கோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான சிறை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு, இருமலினால் துக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை காலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி கண்ணாய் அல்ல வியாதிகொண்டிருந்தவரை தாக்கச்செய்யும். புட்டி 1-க்கு விண் ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10 காட்கள்வரை உட்கொண்டால் வெகு காட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேகவாய்வு, தணுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம், சவுலமான தடிப்புடன், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், நிமிர் வாய்வு, கைகால் வீரங்களில் மேகநீர் தங்கிய கோய்கள், கிரத்தி முதலிய கிரத்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், கசக்கணுகோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், கெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல்போகும், இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சொக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், கெய், சளி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுமங்கி வியாதி களைக் கண்டித்துச் சுப்படுத்தக்கூடிய துமாரிய உண்மையான மருந்து. இதன் விண் ரூபா 1-8-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

சிவப்பிரகாச பல் பொடி.

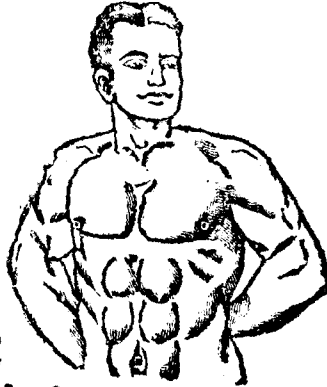
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும் பல் வலி, பல்வீல் சொத்தை, சூது வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா சுகமகம் வெண்ணும் மனத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அணா 2. 6-டப்பிகள் அணா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை.

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகளுக்கு அறை பில்லையும், மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பத்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அணா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்.

மித்திரர்களை இந்த அயுர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக்கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிப்பினர். வியாதியினாலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிர்த்தி தருவதில் இது சிகரந்த மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து, சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் ரோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, கரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்திலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை கிழத்தும்; இதனால் கீர் வியாதிகள் திரும்ப, கண்ணெரிச்சல், கைகால் காத்தல் இவை திரும்ப, இன்னும் இது முகவசிகாரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுக்கும். அபரோகத்தை ஆணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த கிலேத்துமங்களை ஹண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சந்த நாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலக்குடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை திரும்ப.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரண்டில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவர் 40 நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பகையில் அஃ ஹுடைய தேகம் வஜ்ஜிமே யாகும். இதற்கு வாதொரு பத்தியமும் கிடையாது. 20-நாள் மருந்து ரூ. 1. 40-நாள் மருந்து ரூபா 1-12-0.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

ரூ. 1-15-0 டேபில் டைம்பீஸ் ரூ. 1-15-0

மேற்கண்ட விசைக்கு சரியான காலம் காட்டக்கூடிய ஒரு டேபின் டைம்பீஸ் கிடைக்குமென்று நீங்கள் கனவிலும் நினைத்திருக்க முடியுமா? படத்திற் காட்டிய டைம்பீஸ் சுத்தமான நிக்கல் மெடலினால் செய்யப்பட்டது.

ஆபீஸ் மேஜையின்பேரில் வைக்கவெகு அழகாக இருக்கும். எத்தனை வருஷமானாலும் ரிபேர் செய்யவரிடம் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பத்தோபஸ் தாக பாக்கிச் செய்தனுப்பப்படும்.

விலை ரூ. 1-15-0. தபாற் செலவு அணா 6 ஒரு டஜன் டயம்பீஸ் விலை ரூபா 20-0-0.

விலாசம்:-சுபீரியர் வாட்சு கம்பெனி, சென்கார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

18-காரட் ரோல்டு கோல்டு மோதிரம்.

இம்மேஷன் வைரங்கள் பொதியப்பெற்றது. பார்வைக்கு ரூபா 100-மதிப்புடையது, வீரர்களுக்கு நல்ல அணிகலம். ஒருமுறை வாங்கியவர்கள் திரும்பவும் வாங்குகிறார்கள்.

மோதிரம் விலை ரூபா 1 8 0

நேர்த்தியான பட்டு அங்க வஸ்திரங்கள்

ஐந்தரை முழ நீளம் இரண்டரை முழ அகலம்

நாகரிகமும் அழகும் வாய்ந்த இந்த வஸ்திரங்களைக் குட்டைகல்வேண்டியவர்கள் இச்சமயத்தில் காண்போக்காமல் இன்றைக்கே எழுதுங்கள். ஸ்டாக்கிலிருப்பவை செலவழித்துவிட்டபின் 10-ரூபாய் கொடுத்தாலும் இப்படிப்பட்ட குட்டைகள் கிடைக்கமாட்டாவென்பது உண்மை! உண்மை!! மிகவும் நேர்த்தியான பண்பணப்போடு கூடிய பட்டினால் செய்யப்பட்ட இக்குட்டைகளை சிரசில் சுற்றிக் கொள்ளலாம். கமில், சட்டை, கோட் முதலிய சொக்காய்களின் மேல்போடும் துப்பட்டாக்களாகவும், ஸ்திரீகள் தாவணியாகவும், சிறுபெண்பிள்ளைகள் தாவணியாகவும், அங்கவஸ்திரங்களாகவும் உபயோகிக்கலாம். இவற்றில் பச்சை, வெள்ளை, சிவப்பு, வெண்சிவப்பு, ரோஸ், ஊதா, நீலம், மஞ்சள், மேக வர்ணம் முதலிய பல சிறங்கள் பொருத்தியவை உண்டு. வெண்டுலோர் இன்ன குட்டை வேண்டுமென்று கடிதம் எழுதி அனுப்பவும்.

விலை அங்கவஸ்திரம் 1-க்கு ரூபா 2 6 0

இராஜடைச்சுமி கம்பெனி, சென்கார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

சுதேபதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரோகஜிதமற்ற மாத்திரைகள் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் சலம் சாப்பிடவும். இவ்வீதம் சாப்பிட்டால் கமரம் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிவிக்கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனு 4.

பூகலிப்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நிலகிரித் தைலம்.)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அநபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்திபேதி, பிளேவியாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜந்துகளின் கடி, கத்தி வகையான, வெட்டுக்காயங்கள், கரம்புச் சுருக்குகள், தீப் புண்கள், வெந் தீர்ப்பு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்வுபிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலவலி, ஒற்றைத் தலவலி, கண் கரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோள்களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனு 4.

1 " 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கருப்புக் காய் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆகி

விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. கமது தைலமோ கரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3 மிமிஷத்திற்குள் கரக கரைப்பதற்குமுன்பு இருந்த கருமை நிறத் தையும் பளபளப்பையும் உண்டாக்கும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசியபிறகு முக லட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடியால் உபயோகிக்கும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படு வார்கள். இது உண்மை. இதைப்போன்ற நிறத் தைலம் வேறெங்கும் கிடையாது. வேறு எந்த விதமான கெட்ட குணங்களும் இதில் இல்லை.

இந்த அருமையான தைலத்திற்குக் கிடைத்திருக்கும் கனவான கருமை சர்ட்டிபிகேட்டைக் கண்டிடல் முடியாது. இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்க்கலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

ஊசிப் பெட்டி.

இந்த ஊசிப் பெட்டிகள் அழகான வர்ண வேலை செய்து 6-அறைகள் உண்டு. அவ்வறை களில் 6 வித ஊசிகள் கிரம்பியிருக்கும். மேல் முடியை திருப்பிச் கொண்டுவிந்தால் எந்த நோய் ஊசி வேண்டுமோ அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். வெகு சுத்தமானவை. 50 ஊசி கொண்ட பெட்டி 1-க்கு அ. 6

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுதேபதி (டிசென்டரி) பவுடர்

இரத்தபேதி, சேபேதி, சேமும் இரத்தமும் கலந்தபேதி, மலத்துடன் இரத்தம் வருதல், மூலக்கடுப்பு அடிவயிற்றோய் முதலான வியாதிகள் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்வரையில் யாருக் கருந்தாலும் 4-வேளையில் இது அவற்றைத் தப்பாமல் கண்டிக்கும்.

ஒரு புட்டியின் விலை அனு 8.

கர்ண பிந்து.

காதில் சீழ் வடிதல், காத குத்தல், காத நோய் திருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனு 4.

வி. பி. தபாந்தலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய தடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டாந்து இரவில் ஓயாத கமைச்சலைத் தடுத்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும். புட்டி 1-க்கு அனு 4.

ஓட்டோ லீலா.

எல்லோருடைய மனதையும் பிரமிக்கச்செய்து பலர்க்கும் ஆனந்தத்தை தந்து இத்தரு நிகரான சுகந்தமான சென்ட் வேடுவென்று மிஸஸ் பென்ட் ஒவ்வொருவரும் என்னும்படி செய்யும். இதில் ஆங்க ளால் சாசனம் முதலியவைகளின் சம்பந்தமே கிடையாது. இந்த நீங்காத வாசனைத் திரவத்தை உங்களுடைய கைக்குட்டையிலாவது சொக்காய்களின் புறங்களிலாவது தடவிச் கொண்டால் மிகந்த பல புஷ்ப ஜாதிகளின் வாசனை கமழும். ஒரு சுத்தவனத் தின் மத்தியில் நீங்கள் இருந்தால், அங்கு நின்றும் உண்டாகும் சுகந்த மனத்தை எவ்வாறு அனுபவித்துச் சுதிப்பீர்களோ அத னினும் பதின்மடங்கு சுகந்தத்தை இந்த அத்தனை உபயோகிப்பதனால் அனுபவிப்பீர்களென்பது தின்னம். கிரயம் புட்டி 1-க்கு அனு 10. ஷே பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

மயிர் போக்கும் சூரணம்.

இதில் கொஞ்ச மெடுத்துத் தண்ணீரில் குழைத்த உரோமமுள்ள விடத் தில் பூசி ஐந்து மிமிஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு கதோசி கார்டிலாவது, ஒலை தைக்கிலாவது வழிந்தால் மேற்படி மருத்த தடவிய விடத்திலுள்ள உரோம முழுவதும் இலகுவாய் நீங்கி மழமழப்பாகிவிடும். வேக்காடு கரிச்சல் முதலாகிய உபத்திரவங்கள் உண்டாகா. புட்டி 1-க்கு அனு 8.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

●மும் I

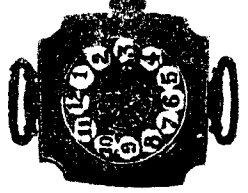
●மும் II

●மும் III

புகைப்படம் என்னும் போடோ பிடிக்கும்

“கேமிரா” இனம்.

22 கேரெட் ரோல்டு கோல்டு ரிஸ்டு கெடியாரங்கள் எங்கள் வியாபாரத் தை விருத்தியாக்கும் பொருட்டு தூதனமாக ரிஜிஸ்டர் ஆர்டரின் பேரில் தகுந்த வேலைக்காரர்களால் சுவிட்சர்

லாண்டு தேசத்திலிருந்து வர வழைத்திருக்கிறோம். இது பார்வைக்கு வெகு அழகாயும், மனதைக் கவரத்தக்கதாயும் இருக்கும். 5 வருஷ காரண்டி ரே துடன் அனுப்புவோம். இதை வாங்குவோருக்கு எளிதில் தாம்

கனே போடோ பிடிக்கும் இயந்திரமாகிய போடோகேமிரா இனமாய் அனுப்பப்படும். இதனால் மாதம் 50 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் பணம் சம்பாதிக்கலாம். உடனே ஜூட்டருக்கு முத்துங்கள்.

போடோ கேமிராவுடன் கெடியாரம்	விலை ரூ.	6	0	0
போடோ கேமிரா தனியாக வாங்கினால்	„	2	0	0
கெடியாரம்	„	5	0	0

பிளாக் பேர்டு பவுண்டன் பேனா.

இதன் விலை

இதன் விலை

ரூபா 3-8-0

ரூபா 3-8-0

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை உத்தமில் தடவிக் கொண்டால் இன்று மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு சிகராயிருக்கும். உத்தமர்க்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக் கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விலை ரூ. 12.

இனம் சாமான்:—1 செண்டுட்டி, 1 பெட்டும் படம், 1 ஜவ்வாத பிஸ்கி, 1 கைச் சாத்து, 1 நெய் கண்ணாடி

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

1-கல் போட்டோகிராப் மோதிரம்.

இந்த மோதிரமானது எலக்ட்ரிக் தங்கத்தினால் செய்து மேல் பக்கத்தில் ஊதா பச்சை அல்லது வெள்ளைக் கல் வைத்திருக்கும்.

இந்த மோதிரத்தின் பக்கத்தில் கடுகனவு பிரமாணம் வைத்து பூதக்கண்ணாடி அமைத்திருக்கும். அதைப் பார்த்தால் பெரிய உருவங்களாய் லேடிகள் சுவாமிகள் கட்டடங்கள் முதலானதும் வெகு வேடிக்கையாகத் தெரியும். இது வெகு ஆச்சரியமானது.

1-கல் போட்டோகிராப் மோதிரம் 1-க்கு விலை அனு	0	8	0
7-கல் போட்டோகிராப் மோதிரம் 1-க்கு விலை அனு	0	10	0

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி.

இது சுத்தமான 18 காரட் கோல்ட் ரோல்ட் கோல்ட் கேக்லஸ் என்னும் கழுத்துச் சங்கிலி.

இங்கிலாந்தில் செய்யப்பட்டது. 3 வருஷம் உத்தம வரமுள்ளது. இது சுத்தமான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இம்மேஷன் வைரம், சிவப்பு ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்பெற்றது. படத்திற்குண்ட படி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது. இதில் இன்னும் பல மாநிலங்களும் எங்களிடம் உண்டு. மதக்கம் அமைக்கப் பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்தது போலவே யிருக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்கலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0.

காமவல்லி இன்பரஸ் பொருத்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை ரூ. 8. இராஜலட்சுமி கம்பெனி, செனகார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.
BOLD TYPE EDITIONS.

RS. AS.			RS. AS.		
Mysteries of the Court of London	17 vols.	17 0	Pope Joan ...	3 vols.	1 12
Joseph Wilmot	8 ..	5 0	Neoromancer	3 ..	2 4
Ellen Percy	8 ..	5 0	Wagner, the Wehr Wolf	3 ..	1 12
Mary Price	8 ..	5 0	Soldier's Wife	2 ..	1 8
Rye House Plot	4 ..	3 0	May Middleton	2 ..	1 8
Young Duchess	4 ..	3 0	Faust ...	2 ..	1 8
Omar	4 ..	3 0	Leila ...	2 ..	1 8
Rosa Lambert	4 ..	3 0	Robert Macaire	2 ..	1 4
Margaret ...	4 ..	3 0	Mary Stuart	2 ..	1 4
Loaves of the Harem	4 ..	3 0	Seamstress		1 0
Massacre of Glencoe	4 ..	3 0	Alfred ...		1 0
Virgin's Kiss	4 ..	3 0	Grace Darling		0 12
Canonbury House	3 ..	2 4	Young Fisherman		0 10
Mysteries of Old London	3 ..	2 4	Stories Told by a Gendarme		0 12
			Mysteries of Paris by Eugene Sue		1 0

SUPERIOR WATCH CO., P. B. No. 167, MADRAS.

இனம்!

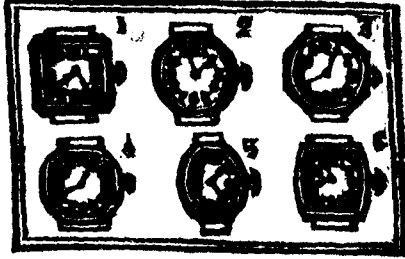
இனம்!!

முனையில் இரிடியம் உள்ள 14 Kt.
தங்க திப்பு போட்ட Self-filling
பேனண்டன் பேனா இனம்.

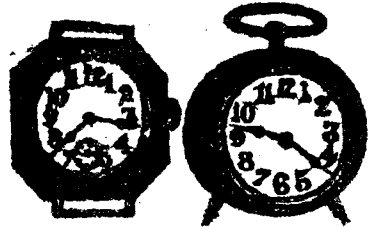
எங்கள் 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு பின்புறம்
விசித்திர வேலை செய்யப்பட்ட லீவர் பாக்கெட்
கேடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேலே சொல்லிய
படி பேனண்டன் பேனா இனமாய் அனுப்பப்படும்.
கடியாரம் விலை ரூ. 8-15-0. 5 வருஷம் உத்தர
வாதம். உடனே எழுதுங்கள்.

22-காரட் ரோல்டு கோல்டு புது மாடல் கைக்கேடியாரங்கள்

இதில் கண்டபடி எந்த வேஷப்
பேனாமோனாவும் அனுப்பப்படும்.
வேலைப்பாடு மிகவும் உறுதி. கையில்
கட்டிக்கொண்டால் தங்க ஆபரணம்
போல் இருக்கும். ஒவ்வொரு கடி
யாரத்திற்கும் ரோல்டு கோல்டு
அமெரிக்கன் கைச்சங்கிலி இனமாய்ச்
சேர்த்து அனுப்பப்படும். 5 வருஷம்
உத்தரவாதம். ரூ.4-15-0 வி.பி.வேறு

டேபில் டைம்பீஸ் இனம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்டு கோல்டு
"கோல்டன்" கைக்கேடியாரம் வாங்கு
கிறவர்களுக்கு மேஜையின் பேரில்
வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில்
டயம்பீஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்
படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்தர
வாதம். முத்துங்கள். விலை ரூ. 5-15-0
தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

முதல்தரமான—A Quality

பெருங்காயம்.

அசைகள் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் எல்ல
வெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருகின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததை
தயாரித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டு
மென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெரும்
காயம் விற்பனைக்குச் சித்தப்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம். இந்தப் பெரும்
காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதனைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சாசமாயும்
எம்மிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுமோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இரத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2. } தபாற்கூலி
2-இரத்தல் ரூபா 1-1-0. } வேறு

கருணாநிதி டி.போ, செ. 1/6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்,

புத்திர சந்தான எண்ணை.

ஆன்மலகு சொன்னாலும் சொல்ல லாகும்
அப்பனே பெண்மலகு யாரு மில்லை
என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால்
என்மிருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரம் கெட்டால்
ஒங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால்
தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி
அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதினாலும், விபரீதச்
சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து
சொறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக கொழுத்திரு
ப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச
அளவு உன்னக்கையில் லீட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்
பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷூ குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச்
சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுகூ
லான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலகுக்குக் கரு தரித்த 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து நிமி
ரென்று உடைந்துபோவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெ
யால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

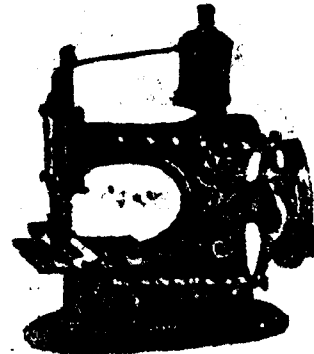
தனலட்சுமி கம்பெனி, 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

அதி நூதனம்!

மிக ஆச்சரியம்!!

மாதம் 100-ரூபா முதல் 500-ரூபா வரை சம்பாதிக்கக்கூடிய

சிறிய சைவல் தையல் இயந்திரம்

இது சாதாரண பெரிய தையல் மெஷின்
களைப்போலவே சிறிய சைவல் உன்னது.
இதை மேஜையின் பேரிலோ, காற்காலியின்
பேரிலோ வைத்து முடிக்கி எந்த விதமான
தையல் வேலையும் செய்யலாம். தையல்காரர்
களிடம்நீங்கள் போகவேண்டிய அலையுமே
இல்லை. கீட்டிலுள்ள பெண்களே எல்லா
தையல் வேலையும் செய்துவிடலாம். சட்டை
கள், கோட்டுகள், துணிகள் முதலியன எது
வும் இவருவிய் தைக்கலாம். இந்த மெஷி
னில் ஒரு குழந்தையையும் வேலை செய்யலாம்.
இதைச் சேர்த்த சாமான்களுடன் இரந்திரம்
பெட்டியில் போட்டு ஜாக்கிரதையாக பாக்கிச் செய்தனுப்பப்படும். 5 வருட
வரண்டியுள்ளது. விலை ரூ. 3-12-0

மெக்கன்ட் லிஸ்கு ஒரே மாதம் வரையில்தான் கொடுக்கப்படும்.

இராஜகட்சி கம்பெனி, செனகர்பேட்டை போண்டு, மதராஸ்.

ஸர்வமேக உஷ்ண நிவாரணி

இது ஒரு கள்ள நோய். இதனை 3 தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வாய்பற்ற ஸ்த்ரீ போகத்தினால் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதால் ஏற்படும் கன்னோய். சூடைப்பு, சதை வடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடைப்பது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

ஜீவரத்தின தங்கமாத்திரை.

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா அபிஸ் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், அரம்பற்ற போக துகர்ச்சி யாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சறு சுறுப்பையும் கொடுக்கும்.

இதுவன்றி வேறு எந்த நோயினு லுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினால் நீங்கும். இரத்த விர்த்தியை யுண்டாக்கி நரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கை

கண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேகபலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, மூத்து, அயம், கார்த்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப் பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாசங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

இரகசிய சுகானந்தன்.

இது ஒரு அதிகுடிமான ரப்பர் குழாய். ஆண்கள் சம்போக காலங்களில் உபயோகிக்க ஸ்பெஷலாக தயார் செய்யப்பட்டது. பெண்களிடமிருந்து நோய்களை வாங்கிக்கொள்ளாமல் தடுப்பதற்கு இதைவிட வேறுவழி கிடையாது. இதை சம்சாரி களும் உபயோகிக்கலாம். இதனால் கெடுதல் ஒன்றும் கிடையாது. இதன் விலை ரூபா 1-0-0.

பெண்களுக்கேற்ற கருவி.

அடிக்கடி கர்ப்பம் தரிப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமானால் இந்த ரப்பர் கருவியை உபயோகிக்க வேண்டும். இந்த கருவி மிகவும் மெல்லியதாகவும், சில்க்ரோட், சில்க்டேப் முதலியவைகள் உட்பட இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

தானலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

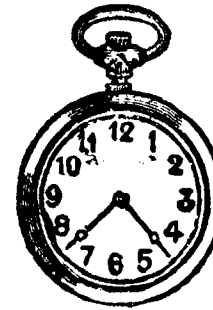
ரூபா 2-15-0.

ரூபா 2-15-0.

நீங்கள் கனவிலும் நினைக்க முடியாத குறைந்த விலை!

இங்கிலாந்தில் செய்து மாகிமை தங்கிய 5-ம் ஜார்ஜ் சக்கர வர்த்தியால் புகழ்பெற்ற பிரக்யாதி யடைந்த ரிஜிஸ்ட்டர் பவுன் டன் பேனா, தங்க பிளேட் கிப்பு போட்டது. இதை வாங்குபவர் களுக்கு எக்காலமும் ஒடக்கூடிய மூன்று வருஷம் உத்தரவாத

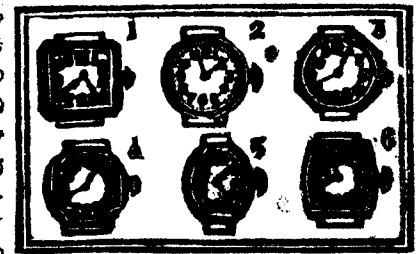
முன்ன லீவர் பாக்கெட் வாட்சு இனும். இந்தியா, ஹிலோன், பர்மாவில் இந்தப் பவுண்டன் பேனாவைப் பிரபலப் படுத்துவ தற்காக லீவர் பாக்கெட் வாச்சுகளை வரான மாகத் தருவித்து ஒவ்வொருவருக்கும் இன மாக அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம். ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்கள், வக்கீல்கள், வக் கீல் குமஸ்தாக்கள் இன்னும் ஏனைய உத்தி யோகஸ்தர்கள், வியாபாரிகள் எல்லோருக் கும் எழுதப் பேனாவும், மணிபார்க்கக் கெடி

யாரும் இந்த சொல்ப விலையில் கிடைக்கிறது ஆச்சரியமல்லவா? ஒரு பவுண்டன் பேனாவின் விலை ரூபா 2-15-0 தான்

இதற்கு மேற்சொல்லிய பாக்கெட் வாட்சு இனும்.

ஒரே காலத்தில் இரண்டு பேனாக்களுக்கு ஆர்டர்செய்தால் பாக்கெட் வாட்சுக்குப் பதிலாக 5 வருஷம் காரண்டியுள்ள ஒரு ரோல்டு கோல்டு ரிஸ்ஸு வாட்சு இனும். படத்திலுள்ளது போல்

எந்த ஷேப் ரிஸ்ஸு வாட்சு வேண்டுமோ நம்பர் குறித் து எழுதவும். ஆகையால் பவுண்டன் பென் வேண்டுமானாலும், பாக்கெட் வாட்சு வேண்டுமானாலும் இது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம். எங்களிடமிருந்து 1/2 டஜன்; 1/2 டஜன் இப்படிப் பவுண்டன் பேனா

க்களைத் தருவித்து பேனாக்களையும், கடியாரங்களையும் தனித்தனி யாக அதிக விலைக்கு விற்பது லாபம் சம்பாதிக்கவும் வழியுண்டு.

விலாசம்:—கருணாநிதி டிபோ,

1/8, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

உங்களுக்கு துபத்துத் உதவி வேண்டுமானால் இதில் ஒன்று எங்கே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இது ஓர் அபிசயம்! ஓர் சூட்சரியம்! ஓர் விநோதம்!

அமெரிக்கன் மேட் பாக்கெட் டிபெட்டிவ் என்னும் துப்பு அறியும் இரகசியக் கருவி.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் கவியுத தாதன அபிசயம். இந்தக் கருவியின் மூலமாக ஒருவர் பிற்காலத்தில் நிகழக்கூடிய விஷயங்களுக்கும், விரோதிகளின் செய்கைகளுக்கும், காதலிகள் அந்தரங்கத்தில் செய்யும் காரியங்களுக்கும் அதிக கவனமாக அறிந்துகொள்ளலாம். இது ஓர் சிறிய கருவியாகையால் இதைச் சட்டைப் பையில் வைத்துக்கொண்டு எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச்செல்லலாம். இதனை வாங்குவோர்களுக்கு 4 அழகிய பாரீஸ் போடோ படங்கள் இனும் கொடுக்கப்படும். விலை ரூ. 1-4-0.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி.

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான். இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய கிப்புன்ன பலண்டன் பேனா 1; 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு இம்டேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷே சர்ட் பொத்தான்கள் செட் 12; ஷே கல்விழைத்த புருச் 1; ஜப்பான் தாதன பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தர்த கிப்பு 1; மடிப்புன்ன கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காம்ப்ளேஷன் தாதன சாவி விளையுமும் செலின் 1; உயர்த்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிரிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலரக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்த்த கிப்புகள் 12; மணி பரீஸ் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; செண்ட் புட்டி 1; தேசிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலரக சேப்பி பிள்கள் 25; ரூ. 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2-12-0.

படுக்கை அறையின் லீலா வினோத படங்கள் அடங்கிய

போட்டோ ஆல்பம்.

தேயர்களே! இந்த ஆல்பத்தில் பன்னிரண்டு விதமான ப்ரெஞ்சு லேடிகளின் படுக்கையறைப் போட்டோக்கள் பார்க்க வெகு சந்தரமாக வைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. பாரிஸ் மாதரின் லீலா விகோதமும் ஒப்புயர்வற்ற ரூபலாவண்பமும் பல தினங்களில் கண்டு ஆனந்திக்கலாம். ஒரு ஆல்பம் தருவித்தவர் உடனே திரும்ப அநேக ஆல்பங்கள் அனுப்புங்கள் எனக் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். நீங்கள் உடனே முடித்துங்கள்.

இதன் விலை ரூ. 1-14-0 வி. பி. வேதா.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேசமேன்திரி தெரு, மதராஸ்

207681